វិញ្ញាណនៃសេចក្ដីពិត

…ជឿតាម.

សូមឲ្យយើងឈរមួយភ្លែតពេលយើងអធិស្ឋាន។ ចូរយើងឱនក្បាលចុះ។

2 ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌ដ៏សុចរិតរបស់យើង កាលដែលយើងកំពុងចូលទៅជិតទ្រង់ក្នុងព្រះនាមដ៏គ្រប់គ្រាន់របស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ យើងខ្ញុំចង់លើកតម្កើងព្រះអង្គចំពោះអ្វីដែលព្រះអង្គបានធ្វើចំពោះយើង អ្វីដែលភ្នែកយើងបានឃើញ ហើយត្រចៀករបស់យើងបានឮនៅថ្ងៃចុងក្រោយនេះនៃការបិទបញ្ចប់នៃប្រវត្តិសាស្ត្រពិភពលោកនេះ នៅពេលដែលពេលវេលាកំពុងរសាត់ទៅភាពអស់កល្ប ហើយយើងឃើញពន្លឺចែងចាំង យើងដឹងថាវាមិនយូរប៉ុន្មានទេរហូតដល់ការយាងមករបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ។

3 យើងនឹងសុំទ្រង់ ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌ ឱ្យចងចាំយើងនៅយប់នេះ។ ហើយបើមានអំពើអាក្រក់ណាមួយនៅក្នុងពួកយើង ចូរដកវាចេញចុះ ព្រះអម្ចាស់ នៅយប់នេះ ដើម្បីឱ្យពួកយើងអាចមានវត្តមានចំពោះទ្រង់ ប្រសិនបើទ្រង់គួរតែមកនៅយប់នេះ។ យើងអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជំងឺនិងអ្នកខ្វះខាត។

4 យើងអធិស្ឋានសម្រាប់ក្រុមជំនុំរបស់ទ្រង់ ទាំងនៅទីនេះ និងក្រៅប្រទេសជុំវិញពិភពលោក កូនរបស់ទ្រង់នៅគ្រប់ទីកន្លែងនៃគ្រប់ជាតិសាសន៍ ដើម្បីឲ្យយើងអាចបោកសម្លៀកបំពាក់របស់យើងក្នុងឈាមរបស់កូនចៀម ហើយស្ដាប់តាមការហៅនោះ "មើលចុះ កូនកំលោះមកដល់។ ចូរចេញទៅជួបទ្រង់ចុះ។" សូមឲ្យយើងអាចមានវត្តមានពេលនោះបាន ដោយព្រះគុណនៃព្រះ និងដោយគុណសម្បត្តិរបស់ព្រះយេស៊ូវ ដែលយើងទុកចិត្តលើ ដើម្បីបញ្ឆេះចង្កៀងរបស់យើង ហើយទៅមុខបន្ទាប់មកជួបកូនកំលោះ។ យកព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់នៅយប់នេះ ហើយកាត់ស្បែកចិត្តយើង។ យកភាពមិនជឿទាំងអស់ចេញ។ ផ្ដល់ឱ្យយើងនូវការថ្វាយបង្គំដ៏អស្ចារ្យ។ ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវយើងសូមវា។ អាម៉ែន។

សូមសម្រួលឥរិយាបទ។

5 វាពិតជាល្អណាស់ដែលបានត្រលប់មកទីនេះក្នុង…ទីសក្ការៈរបស់ព្រះអម្ចាស់នៅយប់នេះ នៅក្នុងការថ្វាយបង្គំ។ យើងមានពេលវេលាដ៏អស្ចារ្យបំផុតកាលពី

ល្ងាចមិញនៅឯ…កន្លែងបងប្រុសគ្រូមម៉ើ។ ហើយខ្ញុំចាំថាកាលពីឆ្នាំមុន យើងមានពេលវេលាដ៏រុងរឿង។

6 យើងមានពេលវេលាដ៏អស្ចារ្យ គ្រប់ទីកន្លែង។ ព្រះអម្ចាស់ទើបតែបានប្រទានពរដល់យើងយ៉ាងបរិបូរណ៍ លើសពីអ្វីដែលខ្ញុំធ្លាប់គិតថាទ្រង់នឹងធ្វើ។ ប៉ុន្តែទ្រង់ពេញដោយសេចក្ដីមេត្តាករុណា និងសេចក្ដីសប្បុរស។ វាគ្រាន់តែជាការល្អក្នុងការស្គាល់ទ្រង់។ មែនទេ? ហើយដើម្បីគិតថា "ដើម្បីស្គាល់ទ្រង់ គឺជាជីវិត។" ដើម្បីស្គាល់ទ្រង់ គឺជាជីវិត។

7 ឥឡូវនេះ យប់ស្អែក យើងនឹងចុះទៅ មហាសន្និបាតកណ្ដាលខ្ញុំជឿថាគេហៅអ៊ុចឹង។ បងប្រុសហ្វូលលើ ជាបងប្រុសដ៏ល្អម្នាក់ទៀត។ ហើយខ្ញុំគិតថាវាជាព្រះវិហារធំមួយនៅទីនោះ។ ហើយយើងសង្ឃឹមថាយើងអាចមាន—បន្ទាត់អធិស្ឋាន ប្រសិនបើវាជាវាមិនជាបញ្ហាអីទេបងប្រុសហ្វូលលើ។ ដូច្នេះយើង…

8 ហើយបន្ទាប់មក—នៅព្រឹកបន្ទាប់ យើងនឹងទៅនៅ ខ្ញុំជឿថា ព្រះវិហារសាវកនៅទីនេះក្នុងទីក្រុងផុននិក។ ហើយខ្ញុំមិនចាំទេថាតើគ្រូគង្វាល បងប្រុសនោះ ជានរណាទេ។ តើខ្ញុំនៅទីនោះកាលពីឆ្នាំមុនទេ? [បងប្រុសម្នាក់និយាយថា "ទេ។ នោះជាព្រះវិហារម៉ិកស៊ិកថ្មី បងប្រុសប្រាណហាំ។"—អេដ។]

9 ហើយបន្ទាប់មកយប់ថ្ងៃអាទិត្យនៅឯព្រះវិហាររបស់បងប្រុស អៅឡុរ ដ៏មានតម្លៃរបស់យើងនៅទីនេះ ព្រះវិហារឈ្មោះថាព្រះយេស៊ូវ។ ហើយខ្ញុំនឹងមានការរំពឹងទុកជាខ្លាំង និងក្រុមគ្រួសាររបស់ខ្ញុំដើម្បីចូលទៅទីនោះ ហើយបានឮការច្រៀងដ៏ពិរោះនោះ។

10 ប៊ីលី ប៉ូល គួរតែដឹងវា ដោយបេះដូង។ យើងបានលេងបទចម្រៀងនោះគឺបទ *ខ្ញុំកំពុងឡើង លើ* រហូតទាល់តែ មានភាពស្មោះត្រង់ រឿងនោះបានរលត់ទៅហើយនៅលើខ្សែអាត់។ គាត់នឹងចាប់ផ្ដើមនៅក្នុងការិយាល័យ ហើយរាល់ពេលដែលខ្ញុំទៅទីនោះ មិនថាគាត់លេងបទអ្វីនោះទេ "ឡើង ឡើង ឡើង។" វាគឺជាអ្វីម្យ៉ាង! យើងបានលេងវាហើយ ហើយកំណត់ត្រាគឺជិតអស់ហើយ។

11 អ្នកដឹងទេ យប់នេះខ្ញុំមានអារម្មណ៍បែបនេះ។ នោះគឺថា ខ្ញុំស្អកបន្តិច ខ្ញុំគិតថា "ខ្ញុំអើយ ប្រសិនបើខ្ញុំគ្រាន់តែឃើញនរណាម្នាក់ នឹងអធិប្បាយជំនួសខ្ញុំ" ហើយបានមើលទៅទីនេះ ហើយឃើញ ជេកម៉ូរ៉េ។ ពិតជាត្រឹមត្រូវណាស់។ ខ្ញុំមិនដែល… អូ

ខ្ញុំជឿថា វាពិតជាអស្ចារ្យណាស់បងប្រុស ជេក។ [យោបល់របស់បងប្រុស ជេកមូរ៉េ—អេដ។] ឥឡូវស្តាប់តាមហ្នឹង។

12 ហើយខ្ញុំជឿថា ខ្ញុំឃើញបងប្រុសរ៉យ បរឌើ មកទីនេះផងដែរ។ បាទ មែនហើយ។ បងប្រុស ណូអែល ជូនមកទីនេះ។ អូ ខ្ញុំអើយ! យើងគ្រាន់តែនៅជុំវិញគ្រប់ទីកន្លែង។ ខ្ញុំគិតថាវាជាពេលវេលាដ៏ល្អ ប្រហែលជា ប្រសិនបើខ្ញុំសម្រាកបន្តិច អ្នកដឹងទេ ហើយមានមនុស្សល្អៗមួយចំនួនក្រោកឡើងនៅទីនេះហើយអធិប្បាយសម្រាប់ខ្ញុំពេលខ្ញុំស្អក អ្នកដឹងទេ។ បងប្រុស ជេកបាននិយាយថា "ព្រះអម្ចាស់មិននៅក្នុងការបើកសម្តែងបែបនោះទេ។" អញ្ចឹង ខ្ញុំហត់ណាស់ពេលខ្ញុំមក។ ហើយខ្ញុំ—ហើយខ្ញុំនឿយហត់បន្តិច។

13 ហើយខ្ញុំឃើញមនុស្សឈរនៅទីនោះ ហើយរបៀបដែលពួកគេត្រូវឈរ ហើយខ្ញុំរីករាយដែលបានឈរជាមួយនឹងពួកគេ។ ឥឡូវនេះ ព្រះអម្ចាស់ប្រទានពរដល់អ្នក។

14 ហើយយើងកំពុងទន្ទឹងរង់ចាំពេលនេះចំពោះការប្រជុំផ្សេងទៀតដែលនឹងមកដល់។ ហើយបន្ទាប់មកនៅសប្តាហ៍ក្រោយ វាចុះទៅសភាពេនទីកុស្ត ហើយបន្តទៀត។ ហើយយើងចាប់ផ្តើមនៅយប់ថ្ងៃពុធបន្ទាប់នៅម៉ោង១១ និង ហ្គាហ្វៀល។ ខ្ញុំមិនអាចចាំពួកគេទាំងអស់នៅក្នុងខួក្បាលខ្ញុំបានទេ។ ខ្ញុំជឿថា សន្និបាតទីមួយ របស់ព្រះនៅក្នុងទីក្រុង។ ហើយ—ហើយបន្ទាប់មកសន្និបាតចាប់ផ្តើមនៅរ៉ាម៉ាដា។

15 ហើយឥឡូវនេះមានពិធីជប់លៀងសម្រាប់ពាណិជ្ជករចុះនៅ—ទីក្រុងសំខាន់នៃរដ្ឋអារីហ្សូណាៈ តុកសុន។

16 ហើយជាការពិតណាស់ យើងទាំងអស់គ្នាដឹងថា ផុននិកនិងកន្លែងទាំងនេះគ្រាន់តែជាជាយក្រុងនៃទីក្រុងនោះ។ ហើយនោះគឺមិនអីទេ។ នោះជាកន្លែងសំខាន់។ នោះជាស្រុកកំណើតរបស់ខ្ញុំ អ្នកដឹងហើយ ដូច្នេះហើយ ឡើងលើភ្នំ។ ហើយបន្ទាប់មក នេះគ្រាន់តែជាប្រភេទនៃជាយក្រុងរបស់វា ហេតុអ្វី វាជាការល្អដែលមានអ្នកទាំងអស់គ្នាជាអ្នកជិតខាង...

17 ដូច្នេះ ខ្ញុំជឿថាវាជាបងប្រុសវ៉ាស្វសុន យប់មួយ បាននិយាយអ្វីមួយដូចនោះនៅក្នុងកិច្ចប្រជុំមួយ ហើយ អូ ខ្ញុំអើយ ដូចជាហែកអង្គប្រជុំឡើង។ ខ្ញុំជឿថា

យើងនៅ—យើងនៅហ៊ូស្តុន។ ហើយជារ៉ាមសារ។ នោះហើយជានរណា។ គាត់និយាយថា នៅយប់ដែលទេវតារបស់ព្រះអម្ចាស់បានចុះមក គេបានថតរូប ហើយគាត់បាននិយាយថា "អ្នកទាំងអស់គ្នានៅជុំវិញនេះមកពី—ពីទីក្រុងដាឡាស" បាននិយាយថា "យើងដឹងថានោះជាជាយក្រុងហ៊ូស្តុន។" ហើយ អូ ខ្ញុំអើយ! រដ្ឋតិចសាស់មិនអាចទទួលយកបានទេ ដូចជាអ្នកនៅអារីហ្សូណាអាចធ្វើ។ ដូច្នេះមានការអោក់អរអ្អួលយ៉ាងខ្លាំងជុំវិញការប្រជុំ។

18 មែនហើយ ទ្រង់ល្អណាស់។ ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំគិតថា យើងនឹងបើកបទគម្ពីរនៅទីនេះ ហើយគ្រាន់តែផ្តល់ទីបន្ទាល់បន្តិចបន្តួចប៉ុណ្ណោះ។ តើត្រូវធ្វើការផ្លាស់ប្តូរបែបនេះមែនទេ? ខ្ញុំត្រូវបានវាយយ៉ាងខ្លាំងរហូតដល់ខ្មាសពេលបានឃើញអ្នក។ ហើយប្រហែលជាឲ្យអ្នកសម្រាកបន្តិច ហើយផ្តល់ទីបន្ទាល់ខ្លះអំពីភាពល្អនៃព្រះអម្ចាស់នៃយើង។

19 ចូរយើងស្វែងរកកន្លែងមួយនៅក្នុងសៀវភៅយ៉ូហានជំពូកទី១៦ នៃយ៉ូហាន។ ហើយខ្ញុំមានជំពូក១៦:១២។ ខ្ញុំចង់អានពី—ពីកន្លែងនោះនៅក្នុងដំណឹងល្អរបស់លោកយ៉ូហាន។ ខ្ញុំចូលចិត្តអានព្រះបន្ទូល ព្រោះព្រះបន្ទូលជាអ្វីដែលធ្វើឲ្យយើងដឹងថាវាជាសេចក្តីពិត។ ដោយចាប់ផ្តើមជាមួយខទី១២ ហើយស្តាប់ឲ្យជិតឥឡូវនេះ ពីព្រោះខ្ញុំចង់ផ្តល់ទីបន្ទាល់។

20 ហើយបន្ទាប់មកយើងនឹងព្យាយាមចូលមកទាន់ពេលបន្តិច។ ខ្ញុំទុកអ្នកយូរណាស់ហើយ។ ហើយយប់ស្អែក ហេតុអ្វី យើងនឹងស្នាក់នៅកន្លះម៉ោងបន្ថែម។ វានឹងធ្វើឡើងប្រហែលម៉ោងមួយ មែនទេ?

ដូច្នេះ នេះគឺជាការចាប់ផ្តើមដោយខទី១២:

ខ្ញុំនៅមានសេចក្តីជាច្រើនទៀត នឹងប្រាប់ដល់អ្នករាល់គ្នា តែឥឡូវនេះអ្នករាល់គ្នាពុំអាចនឹងទទួលបានទេ។

កាលណាព្រះអង្គនោះ គឺជាព្រះវិញ្ញាណនៃសេចក្តីពិតបានមកដល់ នោះទ្រង់នឹងនាំអ្នករាល់គ្នាចូលក្នុងគ្រប់ទាំងសេចក្តីពិត ដ្បិតទ្រង់នឹងមានព្រះបន្ទូល មិនមែនដោយអាងព្រះអង្គទ្រង់ទេ គឺនឹងមានព្រះបន្ទូលចំពោះតែសេចក្តីណាដែលទ្រង់ឮ ហើយនិងសំដែង ឲ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងការដែលត្រូវមក។

ទ្រង់នឹងដំកើងខ្ញុំៈ ដ្បិតទ្រង់នឹងយកសេចក្តីដែលតម្រូវពីខ្ញុំ មកប្រាប់ដល់អ្នករាល់គ្នា។

គ្រប់ទាំងអស់...ដែលព្រះវរបិតាមាន នោះជារបស់ផងខ្ញុំដែរ ហេតុនោះបានជាខ្ញុំប្រាប់ថា ទ្រង់នឹងយកសេចក្តីដែលតម្រូវពីខ្ញុំ មកប្រាប់អ្នករាល់គ្នា។

21 អ្នកដឹងទេ កាលពីល្ងាចមិញ ជាពិសេស យើងមានគំរូតូចមួយនៃរឿងនោះ។ ឥឡូវនេះ យើងជាមនុស្សពេញលេញនៃដំណឹងល្អ ដោយជឿលើរាល់ប្រតិបត្តិការនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ហើយឥឡូវនេះ នោះគឺជាវិធីតែមួយគត់ដែលយើងអាចក្លាយជា ដំណឹងល្អពេញលេញ គឺការជឿលើដំណឹងល្អពេញលេញ ដែលព្រះអម្ចាស់បានសរសេរទាំងអស់។ ហើយខ្ញុំជឿថាយើង ខ្លួនយើង គឺគ្មានអ្វីសោះ។ យើងគ្រាន់តែដូចជា...

22 ដូចខ្ញុំបាននិយាយទៅកាន់បងប្រុសខាល កាលពីម្សិលមិញ ពេលមើលដើមឈើ ខ្ញុំបាននិយាយថា "តើនោះមិនមែនជាដើមត្នោតដ៏ស្រស់ស្អាតទេ? ប៉ុន្តែក្រោយមក វាមិនមានអ្វីក្រៅពីផេះភ្នំភ្លើងមួយដុំទេ។ នោះហើយជាអ្វីទាំងអស់។" ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "តើឥឡូវវាខុសគ្នាយ៉ាងណាពីដើមអុកនោះ។ អញ្ចឹង តើអ្វីទៅជាដើមឈើអុក? ផេះភ្នំភ្លើង ដែលមានជីវិតនៅក្នុងវា។" ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "យ៉ាងណាមិញ តើខ្ញុំជាអ្វី ហើយអ្នកជាអ្វី? ផេះភ្នំភ្លើង នោះហើយជាពិតប្រាកដពីផែនដី ធូលីដីដែលមានជីវិតនៅក្នុងនោះ។"

23 ប៉ុន្តែជីវិតនីមួយៗត្រូវបានដាំដោយមេដែលផ្តល់ជីវិត ហើយទ្រង់គ្រាន់តែដឹងពីរបៀប និងអ្វីដែលត្រូវធ្វើ។ ហើយអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលទ្រង់បានដាក់នៅទីនេះនៅលើផែនដីគឺសម្រាប់សិរីរុងរឿងរបស់ទ្រង់។ ផ្កាយគឺសម្រាប់សិរីរុងរឿងរបស់ទ្រង់។ ខ្យល់គឺសម្រាប់សិរីរុងរឿងរបស់ទ្រង់។ ផ្កាគឺសម្រាប់សិរីរុងរឿងរបស់ទ្រង់។ ហើយយើងគឺជាមកុដនៃសិរីល្អរបស់ទ្រង់។

24 ប៉ុន្តែវាហាក់ដូចជាថាអ្វីៗទាំងអស់នឹងស្តាប់បង្គាប់ទ្រង់ ប៉ុន្តែមនុស្ស។ មនុស្សហាក់ដូចជា...គាត់មានពេលបែបនេះ ព្រោះថាគាត់ជាគ្រឿងតែមួយគត់ដែលបានធ្លាក់ចុះ។ អ្វីៗផ្សេងទៀតនៅតែស្ថិតក្នុងស្ថានភាពដើម។ ប៉ុន្តែ មនុស្សបានធ្លាក់ចុះ។ ហេតុនេះ ព្រះមានព្រះហឫទ័យនឹងគាត់ ដើម្បីឲ្យគាត់ធ្វើអ្វីដែលត្រឹមត្រូវ និងស្តាប់បង្គាប់។

25 ហើយបញ្ហាដ៏ធំមួយសម្រាប់ព្រះ តាមរយៈប៉ុន្មានឆ្នាំមកនេះ ដូចដែលប្រវត្តិសាស្ត្រនៃក្រុមជំនុំបានដំណើរការ គឺដើម្បីស្វែងរកនរណាម្នាក់ដែលទ្រង់អាចទទួលបានទាំងស្រុងនៅក្នុងការគ្រប់គ្រងរបស់ទ្រង់។ ទ្រង់ត្រូវការមនុស្សតែម្នាក់ប៉ុណ្ណោះ។ ទ្រង់តែងតែប្រើបុរសម្នាក់ក្នុងពេលមួយ។ យើងបានសិក្សាប៉ុន្មានយប់មុននេះ៖ បុរសម្នាក់ មិនមែនជាក្រុមមនុស្សទេ។ ទ្រង់គ្រាន់តែចង់បានម្នាក់។ នោះហើយជាអ្វីដែលទ្រង់ត្រូវការ។ ពីព្រោះ បុរសពីរនាក់នឹងមានគំនិតពីរផ្សេងគ្នា។ ទ្រង់គ្រាន់តែបង្កើតមនុស្សតែម្នាក់ តំណាងអង្គទ្រង់តាមរយៈមនុស្សម្នាក់នោះ។ ទ្រង់មិនដែលធ្វើវាផ្សេងពីនោះទេ។ ឃើញទេ?

26 ឥឡូវនេះ ទ្រង់មានមនុស្សម្នាក់នៅថ្ងៃនេះ ហើយបុគ្គលនោះគឺជាមនុស្សដែលយើងទើបតែអានបន្ទាប់មកនេះ៖ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ទ្រង់ជាបុគ្គលដែលព្រះបានចាត់ចេញមក ជាព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទមកផែនដី ជាព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ ដើម្បីបង្ហាញ និងប្រកាសព្រះគ្រីស្ទតាមរយៈក្រុមជំនុំរបស់ទ្រង់ ឃើញទេ ដើម្បីបន្តជីវិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទតាមរយៈក្រុមជំនុំ។

27 ឥឡូវនេះ វាជារឿងដ៏អស្ចារ្យមួយ ហើយ—ហើយវាជារឿងសាមញ្ញណាស់ បើយើងឈប់ហើយគិតមើលបន្តិច។ យើងចុច យើងញ័រ យើង—យើងភ័យខ្លាច យើងមានការភាន់ច្រលំ និងការសង្ស័យ ដោយគ្រាន់តែគិត។ "អញ្ចឹង តើខ្ញុំត្រូវចុចចូលទេ...?" វាមិនមែនអញ្ចឹងទេ។ វាគ្រាន់តែទិន្នផល ឃើញទេ ដោយដឹងថាអ្នកមិនមែនជាអ្វីសោះ ហើយគ្រាន់តែអនុញ្ញាតឱ្យទ្រង់យកអ្នកទាំងស្រុង គ្រប់គ្រងការគិតរបស់អ្នក គ្រប់គ្រងទាំងស្រុង។

28 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមិនមានន័យថាចង់ដើរទៅរកព្រះគ្រីស្ទ—ដោយគ្រាន់តែ—ចិត្តទទេនោះទេ។ ខ្ញុំមិនមានន័យអញ្ចឹងទេ។ អ្នកមករកទ្រង់ក្នុងចិត្តត្រឹមត្រូវ ហើយក្នុង—ក្នុង—ចិត្តស្ងប់ និងបន្ទាបខ្លួន។ ហើយបន្ទាប់មកនិយាយថា "ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវអើយ ទូលបង្គំនៅទីនេះ។ ឥឡូវនេះ វាត្រូវបានសរសេរនៅទីនេះនៅក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ថាទ្រង់ 'នៅមានរឿងជាច្រើនដែលត្រូវនិយាយទៅកាន់ពួកសិស្ស។' អ្នកបាននិយាយថា 'ពួកគេមិនអាចទ្រាំទ្របានទេឥឡូវនេះ។'" ហើយប្រហែលជានោះជាករណីរបស់យើងនៅថ្ងៃនេះ យើងមិនអាចយល់បានឡើយ។

29 ព្រះអាចលើកឡើងអ្វីដែលខុសគ្នាបន្តិចបន្តួច ហើយយើងបដិសេធវាទាំងស្រុង។ ជំនួសឱ្យការស្វែងរកបទគម្ពីរដើម្បីមើលថាតើវាត្រូវឬអត់ យើង

គ្រាន់តែបោះវាចោលយ៉ាងឆាប់រហ័ស។ "មិនមានន័យអ្វីសម្រាប់វាទេ។" យើងគួរតែស្វែងរករឿងទាំងនេះ ស្វែងយល់ថា តើវាត្រូវឬអត់។ ហើយត្រូវចាំថា បើពួកគេមិនត្រឹមត្រូវ នោះគេនឹងស្លាប់ ដ្បិតព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលថា "គ្រប់រុក្ខជាតិដែលព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌មិនបានដាំវានឹងរលួយទៅ។"

30 ប៉ុន្តែខ្ញុំគិតថាវាគឺជាកាម៉ាលាលដែលបានថ្លែងសុន្ទរកថាដ៏អស្ចារ្យនោះនៅពេលនោះ "ប្រសិនបើវាជារបស់ព្រះ យើងមិនចង់ត្រូវបានគេរកឃើញថាកំពុងប្រឆាំងនឹងវាទេ។ ហើយ—ហើយប្រសិនបើវាមិនមែនជារបស់ព្រះទេ វានឹងទៅជាគ្មានអ្វីសោះ។" ដូច្នេះ សិក្សាវាហើយគិតមើល។

31 ហើយឥឡូវនេះ ទ្រង់មានបន្ទូលនៅទីនេះថា "ប៉ុន្តែនៅពេលដែលទ្រង់ ដែលជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ បានយាងមក។"

32 ឥឡូវនេះ មាននរណាម្នាក់បាននិយាយថា ពេលខ្លះវាធ្លាប់បានចែង បាននិយាយថា "ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគឺពិតជាចិត្តគំនិតរបស់អ្នក។ សូមអ្នកគិត។" នោះនឹងធ្វើឱ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមានគំនិតមួយ។

33 ប៉ុន្តែ ព្រះគម្ពីរបានចែងថា "នៅពេលដែលទ្រង់..." និង "ទ្រង់" គឺជាសព្វនាមផ្ទាល់ខ្លួន។ ឃើញទេ? ឃើញទេ? "នៅពេលដែលទ្រង់" ជាបុគ្គល ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ជាព្រះ "មក ទ្រង់នឹងបើកសម្ដែងការទាំងនេះដល់អ្នករាល់គ្នា ដែលខ្ញុំបានប្រាប់អ្នករាល់គ្នាហើយ។"

34 បន្ទាប់មក អ្នកឃើញទេ គ្មានវិធីផ្សេងទៀតដើម្បីដឹងថាអ្វីជាការពិតនោះទេ។ ដោយ...អ្នកមិនអាចទទួលបានវាដោយវប្បធម៌ តាមរយៈបទពិសោធន៍ថ្នាក់សិក្ខាសាលាទេ។ អ្នកនឹងទទួលបានវាដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធប៉ុណ្ណោះ។ ទ្រង់ជាអ្នកដែលត្រូវបានបញ្ជូនមកដើម្បីបង្ហាញវា។

ឥឡូវនេះ ទ្រង់ក៏បានមានបន្ទូលថា "ហើយទ្រង់នឹងបង្ហាញអ្នកនូវអ្វីដែលនឹងមកដល់។"

35 ឥឡូវនេះ ហេព្រើរ ជំពូកទី១ បាននិយាយថា "ឯព្រះ ដែលពីដើម ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលនឹងពួកឰយុកោ ដោយពួកហោរា ជាច្រើនដងច្រើនបែប ប៉ុន្តែនៅថ្ងៃចុងក្រោយនេះ គឺដោយព្រះបុត្រារបស់ទ្រង់ គឺព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ។" ឃើញទេ? វាគឺជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធចូលកាន់កាប់ ឬត្រួតត្រាក្រុមជំនុំ ដើម្បីប្រតិបត្តិព្រះគ្រីស្ទក្នុង

ក្រុមជំនុំ។ បន្ទាប់មក អ្នកក្លាយជាដូចទ្រង់។ ទ្រង់បានក្លាយដូចជាអ្នក ដូច្នេះអ្នកអាចក្លាយជាទ្រង់។ ឃើញទេ? ទ្រង់ក្លាយជាអ្នក ដើម្បីឲ្យអ្នកក្លាយជាទ្រង់។ នោះហើយ—វាលើសពីការយល់ដឹង។ មិនមានវិធីដើម្បីពន្យល់វាទេ ហើយកុំព្យាយាម។ គ្រាន់តែទទួលយកវា។ ទ្រង់មានបន្ទូល ហើយសម្រេច។ គ្រាន់តែនិយាយឱ្យត្រូវដោយជឿ។

36 ឥឡូវនេះ ក្នុងនាមខ្ញុំជាគ្រីស្ទានម្នាក់ ខ្ញុំតែងតែធ្វើសេចក្តីថ្លែងការណ៍នេះ។ ខ្ញុំរីករាយដែលព្រះបានចាប់ខ្ញុំបានមុនពេលក្រុមជំនុំចាប់។ ពិបាកប្រាប់ពីអ្វីដែលខ្ញុំធ្លាប់មាន។ ប៉ុន្តែខ្ញុំ—ខ្ញុំអរគុណដល់ថ្នាក់ដឹកនាំ និងការទំនាក់ទំនងដោយផ្ទាល់ដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានធ្វើឱ្យជីវិតខ្ញុំចាប់អារម្មណ៍ មុនពេលដែលខ្ញុំបានចុះចាញ់វា។ ត្បិត កាលពីក្មេង ខ្ញុំដឹងថាមានអ្វីមួយ។ ទ្រង់មានបន្ទូល ហើយខ្ញុំនឹងនិយាយជាមួយទ្រង់។ ទ្រង់មានបន្ទូលមកខ្ញុំវិញ។ ហើយខ្ញុំចាប់ផ្តើមកត់សម្គាល់ឃើញថា អ្វីៗដែលទ្រង់មានបន្ទូលប្រាប់ខ្ញុំកាលពីក្មេងតូច ថាពួកគេចាប់ផ្តើមកើតឡើងដូចដែលទ្រង់មានបន្ទូលថាពួកគេនឹងមក។ ដូច្នេះខ្ញុំដឹងថាវាត្រូវតែជាការពិត។

37 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំជាមនុស្សចាស់ហើយ។ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនដែលមានពេលមួយ... និងអាចហៅពិភពលោកទៅ—បញ្ឈប់ ហើយសួរពួកគេ។ "ចូរដាក់ម្រាមដៃលើរឿងមួយដែលទ្រង់មិនធ្លាប់មានបន្ទូលមកខ្ញុំ ក្នុង**ព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់** ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់ ប៉ុន្តែអ្វីទាំងនោះជាការពិតនិងជារឿងពិត ហើយបានកើតមានឡើងចេញពីរឿងរាប់ពាន់ដងរាប់ម៉ឺនដង។" អ្វី...

38 តើខ្ញុំនិយាយវាដើម្បីអ្វី? មើល ខ្ញុំបានដាក់យើងទាំងអស់គ្នាជាធូលីភ្នំភ្លើង។ ប៉ុន្តែវាជាការសន្យានៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ ដូច្នេះហើយ ខ្ញុំមិនអាចមានទំនុកចិត្តលើខ្លួនឯងទេ។ អ្នកមិនអាចមានទំនុកចិត្តលើខ្លួនឯងបានទេ។ ប៉ុន្តែរួមគ្នា យើងអាចមានទំនុកចិត្តលើអ្វីដែលបានគ្រប់គ្រងលើខ្លួនយើង។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបាននាំយើងទៅ។ យើងត្រូវតែមានទំនុកចិត្តលើវា។ ហើយនៅពេលដែលយើងដាក់ទំនុកចិត្តរបស់យើងនៅក្នុងនោះ នោះលទ្ធផលនឹងមក។

39 វានឹងគ្មានហេតុផលសម្រាប់ខ្ញុំក្នុងការព្យាយាម—ដើម្បីសូម្បីតែកោសផ្ទៃនៃការប្រាប់អ្នកអំពីរឿងមួយចំនួន ដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានធ្វើនៅក្នុងជីវិតដែល

បែកបាក់របស់ខ្ញុំ គឺជាថ្ងៃរបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំនិយាយនេះដោយបើកព្រះគម្ពីររបស់ទ្រង់ ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ ហើយនោះជាអ្វីដែលជាទ្រង់។ ទ្រង់គឺជាព្រះបន្ទូល។

40 សូមមើល នេះ—គ្រាប់ពូជនេះចូលមកក្នុងផេះភ្នំភ្លើង តាមវិធីនៃវិញ្ញាណ។ ព្រះយាងមកជាព្រះវិញ្ញាណ ហើយធ្វើការតាមរយៈផេះ។ ដូច្នេះ វាមិនមែនជាមនុស្សទេ។ វាជាព្រះ។

41 ហើយប្រសិនបើខ្ញុំត្រូវអង្គុយចុះ ហើយឆ្លៀតពេលសរសេររឿងដែលខ្ញុំបានឃើញទ្រង់ធ្វើ វានឹងបង្កើនបរិមាណសៀវភៅ។ ហើយដើម្បីគិតពីវា នៅទីនេះហាសិបបីឆ្នាំ ហើយអាចនិយាយនៅចំពោះព្រះ និងពួកជំនុំរបស់ទ្រង់ និងព្រះគម្ពីរនៅក្នុងវត្តមានរបស់ក្រុមនេះ ថា "ខ្ញុំមិនធ្លាប់ឃើញវាបរាជ័យម្តងណាឡើយ។ វាកើតឡើងយ៉ាងល្អឥតខ្ចោះនៅលើសញ្ញា រាល់ពេល។"

42 ករណីលើកលែង នៅថ្ងៃផ្សេងទៀតនៅពេលដែលខ្ញុំមកភាគខាងលិច។ អ្នកបានចាក់ខ្សែអាត់ហើយ អ្នករាល់គ្នាជាច្រើននាក់ ខ្ញុំគិតថា អ្នកយល់។ ខ្ញុំមិនដឹងថាអ្វីទេ។ ខ្ញុំកំពុងរង់ចាំ។ ខ្ញុំមកដល់ទីនេះហើយ។ ខ្ញុំមិនដឹងថាហេតុអ្វីទេ។ ខ្ញុំកំពុងរង់ចាំ។

43 វាអាចជាពេលវេលាទៅផ្ទះរបស់ខ្ញុំ។ វាមើលទៅដូចខ្លាំងណាស់។ ប្រសិនបើវាកើតឡើង នឹងមាននរណាម្នាក់មកតាមខ្ញុំ ដែលនឹងទទួលសារ។ គាត់នឹងក្លាយជាមនុស្សចម្លែក ប៉ុន្តែគាត់នឹងក្រោកឡើងបន្ទាប់ពីនេះ ហើយទទួលយកសារ។ ហើយអ្នកស្តាប់វា។ ដរាបណាវាជាបទគម្ពីរ ចូរនៅជាមួយវា។

44 បើមិនដូច្នោះទេ មានចំណែកមួយទៀតមកដល់ឥឡូវនេះ ព្រោះខ្ញុំជឿថាយើងកំពុងរស់នៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្អស់ ហើយខ្ញុំដឹងគុណដែលខ្ញុំបានរស់នៅក្នុងថ្ងៃនេះ។ ខ្ញុំនឹងមិនធ្វើឱ្យថ្ងៃនេះកន្លងទៅដោយគ្មានន័យទេ។ នេះគឺជាថ្ងៃដ៏រុងរឿងបំផុតដែលមិនធ្លាប់មាននៅលើផែនដី។ គ្មានថ្ងៃណាផ្សេងទៀតដែលបានដូចថ្ងៃនេះទេ។

45 អូ ចុះម៉ូសេវិញ អេលីយ៉ា ប៉ុល ស៊ីឡាស វីរបុរសនៃសេចក្តីជំនឿដ៏អស្ចារ្យទាំងនោះនឹងទៅជាយ៉ាងណា នៅគ្រាដែលកន្លងផុតទៅ។ អាចក្រោកឡើងយកសៀវភៅប្រវត្តិសាស្រ្ត ហើយមើលទៅតាមអ្វីដែលពួកគេបានទាយអំពីអ្វីដែលបានកើតឡើង ហើយឃើញថាយើងនៅឯណានៅពេលនេះ? ហេតុអ្វីបានជាគេចាប់ពួកគេដាក់គុក ក្នុងមួយម៉ោង។ ពិតណាស់។ ពួកគេនឹងដូចជាមនុស្សព្រៃ ឡើងចុះ

តាមដងផ្លូវ ពិបាកតាមដែលពួកគេអាចទៅរួច ដោយបំផុះដំណឹងល្អ។ "ពេលវេលាគឺជិតមកដល់ហើយ។" បន្ទាប់មក យើងឃើញនៅយប់នេះថា យើងខ្វះខាតយ៉ាងខ្លាំងចំពោះសិរីល្អរបស់ព្រះ។

46 ប៉ុន្តែ ខ្ញុំចង់ហាត់សមមួយភ្លែត ដើម្បីទទួលក្រុមជំនុំ...

47 និយាយអីញ្ចឹង តើប៊ីលីប៉ូលបានផ្តល់កាតអធិស្ឋានទៅក្រុមជំនុំនៅយប់នេះទេ? ខ្ញុំទើបតែមកពីតុកសុនប៉ុន្មាននាទីមុន។ [មាននរណាម្នាក់និយាយថា "បាទ។"—អេដ។] គាត់—គាត់បានផ្តល់កាត។ ឥឡូវនេះ វានឹងក្លាយជាវិធីដ៏ពិបាកមួយក្នុងការព្យាយាមនាំពួកគេមក។ យើងនឹងព្យាយាម។

48 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំនឹងមិនចំណាយពេលយូរពេកទេ ដោយគ្រាន់តែផ្តល់ទីបន្ទាល់លើបទគម្ពីរនេះ។

49 គឺថា ព្រះគ្រីស្ទរក្សាព្រះបន្ទូលទ្រង់ទាំងអស់។ ទ្រង់ត្រូវតែធ្វើ។ ទ្រង់ត្រូវតែធ្វើវា។ ឃើញទេ? ខ្ញុំមិនចាំបាច់ធ្វើវាទេ ខ្ញុំជាមនុស្ស រមែងមានកំហុស។ ទ្រង់ជាអមតៈ មិនអាចកាត់ថ្លៃបាន។ ទ្រង់ត្រូវរក្សា។ ឃើញទេ? ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនចាំបាច់រក្សាពាក្យរបស់ខ្ញុំទេ។ អ្នកមិនចាំបាច់រក្សារបស់អ្នកទេ។ ប៉ុន្តែទ្រង់ធ្វើ។ អូ វាមិនដាក់អ្វីមួយនៅក្នុងអ្នក ដើម្បីដឹងថាទ្រង់—តើទ្រង់ជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងព្រះបន្ទូលនោះមែនឬ?

50 ហើយថាសប្តាហ៍នេះ របៀបដែលយើងបានមកតាមរយៈព្រះគម្ពីរ ជាមួយនឹងហោរា និងបុព្វបុរសទាំងនោះ ហើយរាល់ពេលវាបង្ហាញថានៅពេលដែលពួកជំនុំបានចេញពីទីនោះ ព្រះជាម្ចាស់បានចាត់នរណាម្នាក់ចុះក្រោម ហើយអង្រួនពួកគេត្រឡប់ទៅព្រះបន្ទូលនោះម្តងទៀត ដោយតម្រង់ក្រុមជំនុំ។ វាតែងតែដូច្នេះ។ នោះជាគោលការណ៍របស់ព្រះ។ ទ្រង់បានជ្រើសរើសបុរសដើម្បីធ្វើដូច្នេះ។

51 ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើទ្រង់បានជ្រើសរើសផ្កាយដើម្បីផ្សាយដំណឹងល្អ វាត្រូវបានធ្វើជាយូរមកហើយ។ ពួកគេមិនដែលចេញពីឆន្ទៈរបស់ទ្រង់ឡើយ។ ប្រសិនបើទ្រង់ជ្រើសរើស—ព្រះអាទិត្យដើម្បីអធិប្បាយវាឬ—ខ្យល់ដើម្បីផ្សព្វផ្សាយវា ពួកគេមិនដែលចេញពីឆន្ទៈរបស់ទ្រង់ទេ។ ឃើញទេ?

52 ប៉ុន្តែយើងឈរលើមូលដ្ឋាននៃភ្នាក់ងារសីលធម៌សេរី។ យើងអាចធ្វើតាមរបៀបដែលយើងចង់ធ្វើ។ ហើយនោះហើយជាមូលហេតុដែលយើងមានចិត្ត

ឈឺចាប់ចំពោះទ្រង់។ តែងតែធ្វើ*បែបនេះ* ហើយចង់ចាក់ផ្លូវរបស់យើង ហើយគេចចេញពីមាគ៌ារបស់ទ្រង់។ ឃើញទេ?

53 ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំបាននិយាយពីមុនមក មនុស្សតែងតែសរសើរតម្កើងព្រះជាម្ចាស់ចំពោះអ្វីដែលទ្រង់បានធ្វើ។ ហើយគាត់តែងតែនិយាយអ្វីដែលទ្រង់នឹងធ្វើ។ ហើយបន្ទាប់មក ក្នុងពេលជាមួយគ្នា ដោយមិនអើពើនឹងអ្វីដែលទ្រង់កំពុងធ្វើ។ ឃើញទេ?

54 មនុស្សនឹងនិយាយថា "អូព្រះជាម្ចាស់បានបើកសមុទ្រក្រហម។ បាទ។ ថ្វាយសិរីល្អដល់ព្រះ! ត្រូវហើយ។" "បាទ ព្រះយេស៊ូវយាងមកម្តងទៀត។ ហាលេលូយ៉ា! ត្រឹមត្រូវហើយ។" ប៉ុន្តែ តើបាននិយាយអំពីទ្រង់នៅថ្ងៃនេះទេ? "អា នោះ គឺសម្រាប់មួយថ្ងៃទៀត។" ឃើញទេ? ឃើញទេ? ជានិច្ចកាល អ្វីដែលទ្រង់បានធ្វើ អ្វីដែលទ្រង់នឹងធ្វើ ហើយមិនអើពើនឹងអ្វីដែលទ្រង់កំពុងធ្វើ។

55 នោះជាលក្ខខណ្ឌដូចគ្នាដែលព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានរកឃើញនៅពេលទ្រង់យាងមកផែនដី។ ពិតប្រាកដណាស់។ ព្រះបានសន្យានូវអ្វីដែលទ្រង់បានធ្វើ។ ហើយនៅទីនេះ ទ្រង់ឈរនៅចំពោះមុខពួកគេ ហើយពួកគេមិនបានស្គាល់ទ្រង់ទេ។ "ទ្រង់គង់នៅក្នុងលោកនេះ ហើយពិភពលោកត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយទ្រង់ ហើយពិភពលោកមិនស្គាល់ទ្រង់ទេ។" ត្រូវហើយ។

56 "ប៉ុន្តែអស់អ្នកដែលបានទទួលទ្រង់ នោះបានប្រទានអំណាចដល់ទ្រង់ដើម្បីក្លាយជាបុត្ររបស់ព្រះ។" នោះជាផ្នែកដ៏រុងរឿង។

57 វាគឺជាមួយរយៈពេលកន្លងមកនេះ ចក្ខុវិស័យតិចតួចដែលខ្ញុំចង់និយាយទៅកាន់អ្នកអំពីវា។ ហើយខ្ញុំមិនដឹងទេថា ខ្ញុំប្រហែលជាមិនដែលនិយាយវាទេ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែទៅកាន់បុគ្គលម្នាក់នៅកន្លែងណាមួយប៉ុណ្ណោះ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំ—ខ្ញុំទើបតែបាត់បង់មនុស្សអស្ចារ្យបំផុតម្នាក់នៅលើផែនដីនេះ គឺម្តាយរបស់ខ្ញុំ។

58 ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំស្រឡាញ់ម្តាយរបស់ខ្ញុំ។ របៀបដែលឃើញនាងងើបចេញពីតុពេលយើងក្រីក្រគ្មានអ្វីហូប! ហើយនាង...ប៉ាប៉ានឹងយកនំប៉័ងខ្លះមក ពីកន្លែងដែលគាត់បោសបហាង ឬអ្វីមួយ ហើយ—ហើយគេចាក់កាហ្វេពីលើវា រួចដាក់ស្ករពីលើនោះ។ ហើយម្តាយខ្ញុំធ្វើដូចជាមិនឃ្លាន ដូច្នេះកូនៗអាចមានអ្វីញ៉ាំ។ អូខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនអាចបំភ្លេចវាបានទេ។ ឃើញទេ? ហើយច្រើនដងដែលនាងមកលើក

ខ្ញុំ និងអ្វីដែលនាងធ្វើសម្រាប់ខ្ញុំ។ ប៉ុន្តែ អ្នកដឹងទេ ថាព្រះ—គឺពោរពេញដោយក្ដីមេត្តា។ ទ្រង់យល់អំពីរឿងទាំងអស់នោះ នៅពេលដែលទ្រង់ត្រូវយកវាទៅ។ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់ចំពោះរឿងនោះ។

59 វាតែងតែមាន ថា មុនពេលដែលមនុស្សរបស់ខ្ញុំស្លាប់ ខ្ញុំឃើញវាមុនពេលវាកើតឡើងនៅក្នុងនិមិត្ត។

60 ខ្ញុំបានឃើញបងប្រុសរបស់ខ្ញុំ នៅពេលដែលខ្ញុំមានអាយុប្រហែលដប់ប្រាំបី ដប់ប្រាំបួនឆ្នាំ។ ខ្ញុំបានឃើញគាត់មុនពេលគាត់ចាកចេញ។ ខ្ញុំមិនមែនជាគ្រិស្ទានទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំបានឃើញការនិមិត្តមកមុខខ្ញុំ ឃើញបងប្រុសខ្ញុំទៅ។

ខ្ញុំបានឃើញឪពុករបស់ខ្ញុំនៅពេលគាត់ចាកចេញទៅ។

61 លោកហៅហ្វឺត អ្នកទាំងអស់គ្នាចងចាំលោកហៅហ្វឺត។ "លោកហៅហ្វឺត" អ្នកចងចាំខ្ញុំ ពីរឆ្នាំមុនវាបានកើតឡើង ខ្ញុំបាននិយាយថា "លោកហៅហ្វឺត ខ្ញុំបានឃើញកន្លែងសម្គាល់របស់អ្នក។ អ្នកបន្ទាប់។" ខ្ញុំនិយាយថា "ត្រៀមខ្លួនឱ្យហើយ បងប្រុស ព្រោះអ្នកជាអ្នកទៅបន្ទាប់។" ហើយគាត់បានធ្វើយ៉ាងពិតប្រាកដ។ ហើយបន្ទាប់មកនៅទីនេះមួយរយៈមុន...

62 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំសង្ឃឹមថាវាមិនស្ដាប់ទៅដូចជាការលះបង់ទេ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែដើម្បីបង្ហាញ—កង្វល់របស់ព្រះ។ ព្រះតែងតែខ្វល់ខ្វាយក្នុងរឿងតូចតាច ដូចគ្នានឹងរឿងធំដែរ។ ខ្ញុំចង់និយាយនេះដើម្បីជាប្រយោជន៍ដល់គ្រូអធិប្បាយល្អៗមួយចំនួននេះ។ នោះប្រហែលជា...ហើយខ្ញុំបោះខ្លួនឯងទៅក្នុងនោះ។

63 ឥឡូវនេះ យើងគ្រប់គ្នាចង់ក្លាយជាប៊ីលី ហ្គ្រាហាំ ប៉ុន្តែយើង...ហើយយើងទាំងអស់គ្នាចង់ក្លាយជាអូរ៉ល រ៉ូប៊ឺត។ ប៉ុន្តែយើងមិនមែនជាប៊ីលី ហ្គ្រាហាំឬ អូរ៉ល រ៉ូប៊ឺតទេ។ យើងជាអ្នកបំរើរបស់ព្រះនៅក្នុងវាលបេសសកកម្មដែលទ្រង់បានដាក់យើង។ ឃើញទេ? មិនថាវាតូច ឬអស្ចារ្យប៉ុណ្ណាទេ វាគឺដូចគ្នានៅចំពោះព្រះភក្ត្រព្រះ តែងតែដូចគ្នា ដើម្បីធ្វើសកម្មភាពត្រឹមត្រូវនៅកន្លែងដែលអ្នកនៅ។ ជានិច្ចវាជារឿងដ៏អស្ចារ្យក្នុងការធ្វើតាមព្រះអម្ចាស់។

64 ខ្ញុំសុខចិត្តឈ្នះ...ឬទៅមានពួកជំនុំមួយដែលមានមនុស្សហាសិបនាក់ នៅក្នុងនោះ តាមព្រះហឫទ័យនៃព្រះ ជាងទៅមានប្រាំពាន់នាក់ចេញក្រៅពីព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ។ ប្រាកដណាស់។ ព្រះអាចធ្វើបានច្រើនជាមួយនឹង

មនុស្សម្នាក់តាមព្រះហឫទ័យរបស់ទ្រង់ ក្នុងរយៈពេលមួយម៉ោង ជាជាងទ្រង់ធ្វើបានជាមួយនឹងមនុស្សម្នាក់ដែលចេញពីព្រះហឫទ័យទ្រង់ ក្នុងរយៈពេលហាសិបឆ្នាំ។ ឃើញទេ? គាត់ជំពប់ជើងដួល ដូចជាបាញ់នៅទីងងឹត។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលបុរសម្នាក់ពិតជានៅក្នុងឆន្ទៈរបស់ព្រះ ហើយដឹងពីការហៅរបស់គាត់ គាត់គួរតែស្នាក់នៅទីនោះ។

ហើយឥឡូវនេះ ការនិមិត្តអំពីរបៀបដែលព្រះអម្ចាស់ជាព្រះទ្រង់ធ្វើការជាមួយពួកគេ។ ខ្ញុំ...

65 "នៅពេលដែលទ្រង់ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានយាងមក ទ្រង់នឹងបើកសម្តែងរឿងទាំងនេះ ដែលខ្ញុំបាននិយាយជាមួយអ្នក។" ឥឡូវនេះ មិនចាំបាច់ព្យាយាមរកវា តាមវិធីផ្សេងទេ។ ទ្រង់គឺជាអ្នកនិពន្ធ។ ទ្រង់ប្រាកដជាត្រូវដឹងពីអ្វីដែលទ្រង់បានសរសេរ។ ឃើញទេ? ព្រះគម្ពីរបាននិយាយថា ទ្រង់បានសរសេរវា។ "សូម្បីតែមនុស្សចាស់ ដែលជំរុញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ក៏បានសរសេរព្រះបន្ទូលដែរ។" ហើយប្រសិនបើព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជាអ្នកនិពន្ធនៃព្រះបន្ទូល នោះទ្រង់ច្បាស់ជាដឹងពីរបៀបបកស្រាយវាបានល្អជាងយើងទៅទៀត។ អនុញ្ញាតឱ្យទ្រង់ធ្វើការបកស្រាយវា។ ហើយតើអ្នកដឹងពីរបៀបដែលទ្រង់បកស្រាយវាដោយរបៀបណា? ឥឡូវនេះ កុំខកខានរឿងទាំងនេះ ប្រសិនបើអ្នកមកកម្មវិធីព្យាបាល។ មើល។ កុំខកខានរឿងនេះ។ តើទ្រង់បកស្រាយដោយរបៀបណា? ដោយការនេះ ដោយការបញ្ជាក់វា ឃើញទេ ធ្វើឱ្យវាកើតឡើងដូច្នេះ។

66 នោះហើយជាអ្វីដែលព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូល។ "ស្វែងរកបទគម្ពីរ។ នៅក្នុងពួកគេ អ្នកគិតថាអ្នកមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។ ហើយពួកគេគឺជាអ្នកដែលនិយាយថាខ្ញុំជានរណា។ ពួកគេគឺជាអ្នកដែលនិយាយអំពីខ្ញុំ។ ហើយអ្នកណាអាចថ្កោលទោសខ្ញុំ? តើអ្នកណាអាចចោទប្រកាន់ខ្ញុំពីអំពើបាប?" *អំពើបាប* គឺ "ការមិនជឿ។" "ប្រសិនបើខ្ញុំមិនធ្វើកិច្ចការដែលបានសរសេរអំពីខ្ញុំទេ នោះកុំជឿខ្ញុំ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើខ្ញុំធ្វើការនោះ ហើយអ្នករាល់គ្នាមិនអាចជឿខ្ញុំបាន ចូរជឿលើកិច្ចការនោះទៅ ព្រោះ—ព្រះបន្ទូលបាននិយាយអំពីវា។" ឃើញទេ? នោះគឺជារឿងធម្មតាទេ អារម្មណ៍ប្រចាំថ្ងៃ។

ឥឡូវនេះ ព្រះជាម្ចាស់ "អំណោយនិងការហៅតាមទូរសព្ទគឺគ្មានការប្រែចិត្តទេ។" យើងដឹងថាព្រះគម្ពីរចែងដូច្នេះ។ ពួកគេធ្វើវា។

67 វាមានរយៈពេលប្រហែលពីរឆ្នាំហើយ។ ខ្ញុំគឺ...ព្រឹកមួយខ្ញុំកំពុងដើរនៅក្នុង—ផ្ទះ ហើយអង្គុយលើកៅអី។ ឥឡូវនេះ វាហាក់ដូចជាចម្លែកណាស់ ដែលព្រះនឹងរួមបញ្ចូលសត្វមួយ។ ដូចជាបងប្រុសដ៏មានតម្លៃមួយចំនួន លើការនិមិត្តនោះអំពីស្ថានសួគ៌ នៃការលើកដៃតូចនោះដែលខ្ញុំមាន ខ្ញុំជឿថាខ្ញុំបានប្រាប់អ្នកអំពីវាម្តង ឬក្នុងកិច្ចប្រជុំខ្លះ។ គាត់បានសរសេរសំបុត្រមកខ្ញុំនៅថ្ងៃមុន ហើយនិយាយ...ក្រុមធុរៈកិច្ចបានកត់ត្រាវា។ បាននិយាយថា "វាគឺ...និម្មិតរបស់អ្នកមិនអីទេ បងប្រុសប្រាណហាំ ការបកប្រែរបស់អ្នក។ ប៉ុន្តែ ស្តាប់ទៅ វាមិនអីទេ ទាល់តែអ្នកនិយាយពីសេះ ដែលអ្នកធ្លាប់ជិះ មកដាក់ក្បាលវានៅលើស្មារបស់អ្នក។" គាត់បាននិយាយថា "មិនមានសេះនៅស្ថានសួគ៌ទេបងប្រុស ប្រាណហាំ។ ស្ថានសួគ៌ត្រូវបានបង្កើតឡើងសម្រាប់មនុស្ស មិនមែនសម្រាប់សេះទេ។" អញ្ចឹង ខ្ញុំបានគិត...

68 មែនហើយ ជាធម្មតា អ្នកឃើញនរណាម្នាក់បែបនោះ អ្នកត្រូវពន្យល់គ្រប់យ៉ាង ពួកគេគ្រាន់តែព្យាយាមរើសអ្វីមួយ។ ឃើញទេ? អ្នកមិនអាចពន្យល់ព្រះបានទេ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ។ អ្នកត្រូវតែជឿទ្រង់។

69 ប៉ុន្តែវាអាចនឹងសម្រាលទុក្ខគាត់។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "បងប្រុស ខ្ញុំមិនដែលនិយាយថាខ្ញុំនៅស្ថានសួគ៌ទេ។ ក្នុងនិមិត្តនោះ ខ្ញុំបានសុំព្រះយេស៊ូវ ហើយពួកគេបាននិយាយថា ទ្រង់នៅលើសពីនេះទៀត។ ខ្ញុំស្ថិតនៅក្នុងស្ថានភាពដូចជាឋានសួគ៌។ ប៉ុន្តែ ព្រះគម្ពីរបានចែងថា វាអាចជួយអ្នក ក្នុងសៀវភៅវិវរណៈ នោះ 'ព្រះយេស៊ូវយាងមកពីស្ថានសួគ៌ ដោយជិះសេះស។ ហើយពួកពលបរិវារនៃស្ថានសួគ៌ទាំងអស់ក៏ដើរតាមទ្រង់ ដោយជិះសេះស។' ដូច្នេះ ត្រូវតែមានខ្លះនៅស្ថានសួគ៌។"

70 ព្រះចាប់អារម្មណ៍លើអ្វីៗទាំងអស់។ ទ្រង់ចាប់អារម្មណ៍លើរឿងតូចតាចដែលអ្នកធ្វើ ឬរឿងធំដែលអ្នកធ្វើ។ ទ្រង់ចាប់អារម្មណ៍ពីរបៀបដែលអ្នកមើលថែហ្វូងតូចរបស់អ្នក ឬអ្នកផ្សេងទៀតថែរក្សាហ្វូងធំរបស់អ្នក។ ទ្រង់ចាប់អារម្មណ៍។

71 មួយរយៈមុន ប្អូនប្រុសដ៏ល្បីរបស់ខ្ញុំម្នាក់ ពួកយើងបានចុះនៅឯ—ឯ...កន្លែងនេសាទនៅកន្លែងមួយ។ ខ្ញុំបានចូលមក បិទការប្រជុំ ហើយសម្រាក។ យើងបានស្ទូចត្រីជាមួយខ្សែ ហើយយើងចាប់បានត្រីដ៏សណ្ឋិក។ ហើយយប់នោះយើងកំពុងរត់រនាំងរបស់យើង ហើយយើងអស់នុយ។ ពេលរសៀល ខ្ញុំបានចេញទៅចាប់សត្វកណ្តុរតូចៗមួយចំនួន។ មិនអាច...ត្រីធំៗអ្នកអាចស៊ីបាន ប៉ុន្តែនេះ

គ្រាន់តែជានុយត្រីតូចៗប៉ុណ្ណោះ។ ហើយខ្ញុំបានត្រឡប់បន្ទាត់ចូល បន្ទាត់ហោះ កំពុងចាប់ពួកគេដាក់ធុង។

72 ហើយមានអ្វីមួយបានវាយប្រហារមកលើខ្ញុំ ដោយអង្គុយលើទូកនេះ។ ក្មេងនេះធ្លាប់ជាពួកសាក្សីព្រះយេហូវ៉ា ហើយប្អូនប្រុសរបស់គាត់ទើបតែបានសង្គ្រោះ ហើយពោរពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដូច្នេះហើយ ក្មេងប្រុសពីរនាក់នៅជាមួយយើង។ ហើយនៅពេលដែលខ្ញុំកំពុងចាប់ត្រីទាំងនេះ ពួកយើងទាំងអស់គ្នាមានអ្វីមួយបានវាយប្រហារខ្ញុំ។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "អ្នកដឹងទេថា នឹងមានជីវិតរស់ឡើងវិញ ដូចជាសត្វតូចមួយ។" មែនហើយ សត្វតូចមួយ។

73 ឥឡូវនេះ អ្នករាល់គ្នាជាច្រើនបាននឹកចាំពីព្រះបន្ទូលខាងមុខ ដែលបាននិយាយថា "មានក្មេងប្រុសតូចម្នាក់នឹងរស់ឡើងវិញ ត្រូវបានរថយន្តបុក។" បងប្រុសជេកម៉ូរ៉េនៅជាមួយខ្ញុំនៅយប់នេះ ដែលបានបញ្ចប់នៅប្រទេសហ្វាំងឡង់ នៅពេលដែលរឿងនោះបានកើតឡើង។ ឃើញទេ? មនុស្សជាច្រើននៅទីនេះចងចាំខ្ញុំប្រាប់វាតាមរយៈទីនេះ ឃើញប្រាប់អ្នកឱ្យសរសេរវានៅក្នុងសៀវភៅរបស់អ្នក។ សូមចំណាំ។

74 ហើយបងប្រុសវូដ បានងាកមកបងប្រុស ប៊ែងវូដដែលជាកូនប្រុសរបស់គាត់បានជាសះស្បើយ ដោយសារជំងឺស្វិតដៃជើង។ គាត់ងាកមកនិយាយទៅបងប្រុសថា "អ្នកគ្រាន់តែមើល។ មានអ្វីមួយកំពុងដោះស្រាយនឹងកើតឡើង។" ខ្ញុំបានបន្តចាប់ត្រី។ ដូច្នេះហើយ យើងបានពង្សាយខ្សែរបស់យើងជាមួយនឹងត្រី។

យប់នោះយើងចាប់មិនបានអ្វីសោះ។

75 នៅព្រឹកបន្ទាប់ខ្ញុំបាននិយាយថា "មានមួយចំនួន មានត្រីប្លូហ្គីលមួយចំនួនតូចនៅទីនោះ។"

76 គាត់បាននិយាយថា "និយាយ អីញ្ចឹង តើអ្នកមិនបាននិយាយថានឹងមានជីវិតរស់ឡើងវិញទេឬ?"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "បាទ។"

77 ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា ពេលដែលខ្ញុំចាកចេញពីផ្ទះ គឺគេ...ក្មេងស្រីតូចរបស់ខ្ញុំ...យើងជាប្រភេទ... អ្នកអាចមានវាប្រសិនបើអ្នកចង់បានវា ឥឡូវនេះ ឃើញទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំខ្លាចឆ្នា។ ហើយដូច្នេះខ្ញុំ—ខ្ញុំគ្រាន់តែមិនចូលចិត្តអារម្មណ៍អបិយ

ជំនឿដែលអ្នកនៅជុំវិញពួកគេ។ ដូច្នេះហើយ យើងមិនមានពួកគេនៅជុំវិញផ្ទះនោះទេ ហើយ—ហើយខ្ញុំជឿថាឆ្មាអាចដឹងថាខ្ញុំខ្លាចគាត់។ ដូច្នេះ ឪពុកខ្ញុំក៏ខ្លាចឆ្មាដែរ។ ដូច្នេះ ក្មេងស្រីតូចៗរបស់ខ្ញុំដឹងថាមិនមានឆ្មានៅជុំវិញនោះទេ។ និង...

78 កូនស្រីតូចរបស់ខ្ញុំដើរតាមផ្លូវជាមួយកូនស្រីតូចម្នាក់ទៀត ហើយនាងត្រឡប់មកវិញ ទាំងទឹកមុខក្រៀមក្រំ ហើយនាងនិយាយថា "ប៉ា?"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "តើអ្នកចង់បានអ្វី សម្លាញ់ចិត្ត?"

នាងបាននិយាយថា "រឿងដ៏អាក្រក់មួយត្រូវបានគេធ្វើ។"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "តើវាគឺជាអ្វី?"

នាងបាននិយាយថា "បើប៉ាគ្រាន់តែដឹង!"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "អញ្ចឹងប្រាប់ប៉ាមក។"

79 នាងបាននិយាយថា "មាននរណាម្នាក់បានបោះឆ្មាចាស់ដ៏កំសត់មួយក្បាលចេញពីផ្លូវនៅទីនេះ។" ហើយបាននិយាយថា "ឆ្មានោះត្រៀមតែនឹងស្លាប់ ពិបាកដើរ។" ហើយបាននិយាយថា "ប៉ាយល់ថាបើយើងចិញ្ចឹមវាហើយមើលថែវាយ៉ាងម៉េចដែរ?"

80 ខ្ញុំបាននិយាយថា "ប្រាកដជាអត់បានទេ។ ប្រសិនបើអ្នកចង់ចិញ្ចឹមវា គ្រាន់តែប្រយ័ត្ន។ កុំអោយវាក្រញៅអ្នក។" ខ្ញុំបាននិយាយថា "ឱ្យខ្ញុំមើលឆ្មាបន្តិច។"

81 ដូច្នេះនៅពេលដែលពួកគេនាំឆ្មាមក ខ្ញុំមានកេះមួយ ហើយនៅព្រឹកបន្ទាប់យើងមានកូនឆ្មាពេញមួយក្រុម។

82 ហើយបន្ទាប់មក កូន—កូនប្រុសតូចរបស់ខ្ញុំ ពេលខ្ញុំចាកចេញ យ៉ូសែបតូចគាត់កំពុងសម្លឹងមើលពួកគេ។ អូ គាត់គិតថាពួកគេគួរឱ្យស្រលាញ់ អ្នកដឹងទេឡើងចុះ អ្នកដឹងទេ។ ហើយ—ហើយដូច្នេះគាត់ចាប់បានមួយនៅក្នុងដៃរបស់គាត់គាត់ច្របាច់តឹងពេក ហើយទម្លាក់វានៅលើបេតុង។ កូនឆ្មាតូចចាប់ផ្ដើមប្រកាច់ជុំវិញ។ ខ្ញុំគិត "អូ ខ្ញុំអើយ!"

83 ហើយខ្ញុំបានគិតថា "មែនហើយ ឥឡូវនេះ វាប្រហែលជាកូនឆ្មាកំសត់តូចនោះ នៅពេលដែលខ្ញុំត្រលប់ទៅផ្ទះវិញ។" អ្នកចងចាំករណីកូនឆ្មា។ ខ្ញុំគិតថា "មែនហើយ វាអាចជាកូនឆ្មានោះ។" ដូច្នេះហើយបានជាយើងបាន

ត្រឡប់មកវិញនៅក្នុងគម្របតូចមួយ នេសាទត្រី ហើយយើងចាប់បានប្លូហ្គីល ទំហំ-ស្អាត-ទាំងនេះ ហើយបោះចោលតូចៗមកវិញ

84 បងប្រុសលីលបងប្រុស របស់ប៉ែង កំពុងនេសាទត្រីដោយប្រើបង្គោលទំពក់ដ៏ធំ និងដង្កូវដ៏ធំនៅលើទំពក់។ គាត់បានអនុញ្ញាតឱ្យត្រីប្លូហ្គីលចាស់នោះលេបទំពក់ដែលធ្លាក់ចូលទៅក្នុងពោះតូចរបស់គាត់។ ហើយនៅពេលដែលគាត់ទាញវាឡើង គាត់បាននិយាយថា "ឥឡូវនេះខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកមើលនៅ*ទីនោះ*" ប្រហែលជា*យូរ*មកហើយ។ ហើយគាត់គ្រាន់តែ...គាត់មិនអាចដកទំពក់ចេញបានទេ ខ្ញុំគិតថា។ គ្មានវិធីផ្សេងទៀត ក្រៅពីកាត់ខ្សែ។ ហើយគាត់ចង់រក្សាទុកទំពក់របស់គាត់។ ដូច្នេះគាត់គ្រាន់តែទាញក្បាលពោះ ពោះត្រី និងទាំងអស់ចេញពីវា *បែបនោះ* ហើយបោះវាលើទឹក។ ហើយ—វាប្រកាច់បីឬបួនដងហើយគ្រាន់តែដេកងាប់នៅទីនោះ។ គាត់បាននិយាយថា "អ្នកបានប្រកាច់លើកចុងក្រោយរបស់អ្នក មិត្តតូច។"

85 ខ្ញុំបាននិយាយថា "លីល នៅពេលដែលគាត់ចាប់ផ្ដើមដាក់នុយ...យកទំពក់តូចជាងនោះ។ នៅពេលដែលវាចាប់ផ្ដើមខាំ ចូរយកដំបងបោសវាមកដាក់នៅទីនេះ ហើយគ្រាន់តែវាចាប់ផ្ដើមខាំ ចាប់វាទៅ។ ឃើញទេ? មុននឹងវាចូលហើយលេបវា ចូរចាប់មាត់វា។" ខ្ញុំបាននិយាយថា "នោះជាកីឡានៃការចាប់ពួកគេ។"

86 "អា" គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំនឹងធ្វើការទាញខុស" ហើយគាត់គ្រាន់តែទៅខាងមុខ។ ហើយគាត់បានព្យាយាមពីរបីដង ហើយខកខានប្រហែលបីឬបួន។ ក៏ដាក់វត្ថុនោះចុះ ហើយថា "ខ្ញុំនឹងឱ្យវាលេបម្ដងទៀត។"

87 ដូច្នេះ ត្រីតូចនេះអណ្ដែតជុំវិញទឹកនៅទីនោះបន្តិច អូ ខ្ញុំគិតថា សាមសិបនាទី។ ហើយរលកចាប់ផ្ដើមបោកឡើងហើយចូលមក។

88 ខ្ញុំបាននិយាយថា "មែនហើយ យើងនឹងត្រូវចាកចេញឆាប់ៗនេះ។ យើងបានមួយធុងហើយ ដូច្នេះយើងនឹងត្រូវចាកចេញ។"

89 ហើយខ្ញុំបានលើកវាឡើង ដើម្បីបោះវាទៅលើស្លឹកព្រលិតមួយចំនួន ដើម្បីលាងវាចេញ។ មានត្រីពោះក្រហមធំខ្លះនៅទីនោះ។ ដូច្នេះខ្ញុំចាប់ផ្ដើម ទាញ—ទាញ—នុយចេញពីស្លឹក អ្នកដឹងទេ ត្រឡប់វាលើស្លឹក ហើយលោស់វាចេញ ដូចអ្នកទាំងអស់គ្នានិងស្ត្រីដឹងពីការនេសាទ។

90 ហើយនៅពេលដែលខ្ញុំចាប់ផ្តើមធ្វើ ភ្លាមៗនោះ មានអ្វីមួយចុះមកតាមភ្នំ ដូចជាខ្យល់បក់មក។ ហើយវាបានប៉ះមកលើខ្ញុំ។ ខ្ញុំបានទម្លាក់បង្គោល ហើយក្រោកឈរឡើងនៅលើទូក។ ហើយខ្ញុំបានមើលជុំវិញ។ ខ្ញុំបានលឺសំលេងមួយនិយាយថា "តើអ្នកឃើញត្រីតូចនេះទេ?" ហើយនៅទីនោះ វាបានដេកនៅទីនោះ។

91 ខ្ញុំបាននិយាយថា "តើអ្នកឃើញត្រីតូចទេ?" ដូចដែលទ្រង់បានមានបន្ទូល។ នៅទីនោះព្រុយតូចរបស់វាត្រូវបានរឹង ហើយវាបានដេកលើទឹករយៈពេលកន្លះម៉ោង។ ហើយព្រះគម្ពីរនេះកំពុងបើកឥឡូវនេះ។ ឃើញទេ?

ហើយទ្រង់មានបន្ទូលថា "ចូរនិយាយទៅកាន់វា ហើយប្រគល់ជីវិតឲ្យវាវិញ។"

92 ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "ត្រីតូចអើយ នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ខ្ញុំផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវជីវិតរបស់អ្នកវិញ។"

93 ហើយមនុស្សទាំងនោះឈរមើល។ ត្រីតូចនោះបែរខ្នងវា ហើយហែលចុះតាមទឹកទៅ។ ពួកគេចូលចិត្តហែល។ លីលលាងមុខរបស់គាត់ក្នុងទឹក។ គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំនឹងភ្ញាក់ឡើងបន្ទាប់ពីនេះ។" គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំ—ខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំកំពុងសុបិន។"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "អ្នកមិនសុបិនទេ។"

94 ហើយនៅពេលជាមួយគ្នានោះ ខ្ញុំគិតថា ខ្ញុំមាននៅក្នុងបញ្ជីអធិស្ឋាន កុមារដែលស្ពឹកសាមសិបឬសែសិប។ ហើយរបៀបដែលព្រះនឹងទៅជុំវិញពីពួកគេ កុមារដែលកើតស្ពឹកនិងការនាំយកត្រីតូចនោះ វាគ្រាន់តែបង្ហាញថា ទ្រង់ចាប់អារម្មណ៍លើអ្វីៗទាំងអស់។

95 ហេតុអ្វីបានជាទ្រង់ប្រើអំណាចរបស់ទ្រង់ដើម្បីដាក់បណ្តាសាដើមល្វា នៅពេលដែលមានមនុស្សឃ្លង់រាប់ពាន់នាក់នៅក្នុងស្រុក? ទ្រង់បានឆ្លងផុតមនុស្សឃ្លង់ទាំងនោះ ហើយយាងទៅដាក់បណ្តាសាលើដើមល្វា ហើយបាននិយាយថា "គ្មានអ្នកណាបរិភោគផលពីអ្នកបានទេ" ហើយដើមល្វាក៏ក្រៀមស្វិត។ បានប្រើអំណាចរបស់ទ្រង់ បង្ហាញថាទ្រង់ចាប់អារម្មណ៍នឹងដើមឈើ។ ទ្រង់ចាប់អារម្មណ៍នឹងត្រី។

96 ទ្រង់ចាប់អារម្មណ៍នឹងអ្នក។ ទ្រង់ចាប់អារម្មណ៍ខ្ញុំ។ ហើយទ្រង់ចាប់អារម្មណ៍ចង់ឃើញព្រះបន្ទូលទ្រង់បានសម្តែង ហើយទ្រង់អាស្រ័យលើយើងដើម្បីធ្វើវា ត្បិត

យើងជាភ្នាក់ងាររបស់ទ្រង់។ គ្មានអ្វីនៅក្នុងខ្លួនយើងទេ។ វាគឺជាទ្រង់ លះបង់ខ្លួនយើង ហើយដើរជាមួយទ្រង់។

97 បានឃើញការនិមិត្តមួយនៅព្រឹកនោះ។ ខ្ញុំបានឃើញសត្វធំមួយដេកនៅលើភ្នំ។ អូ វាមានស្នែងដ៏ធំសម្បើមមួយ។ ខ្ញុំកំពុងធ្វើដំណើរបរបាញ់ក្នុងការនិមិត្តនេះប្រហែលម៉ោងដប់ ឬដប់មួយថ្ងៃត្រង់។ ហើយខ្ញុំបានឡើងហើយបាញ់សត្វ។

98 ហើយបន្ទាប់មកនៅតាមផ្លូវត្រឡប់មកវិញ សត្វខ្លាឃ្មុំ ហ្គ្រីសលីដ៏ធំសម្បើមមួយក្បាលបានដើបមកទល់នឹងខ្ញុំ ហើយខ្ញុំបានបាញ់វា។

99 ពេលនោះខ្ញុំឃើញគេយកស្នែង ហើយដៃតូចមួយបានលូកទៅចាប់ស្នែងហើយដាក់សម្គាល់នៅលើវា។ វាវាស់បានសែសិបពីរអ៊ីញ ពីកំពូលថ្ពឹមដល់កំពូលស្នែង កម្ពស់សែសិបពីរអ៊ីញ។ ខ្ញុំមិនដែលឃើញសត្វណាដូចវាទេ មានស្នែងធំៗធំៗនៅលើស្នែង។ ហើយ វាមើលទៅ ដូចជាសត្វក្តាន់ ប៉ុន្តែវា អូ ខ្ញុំអើយ ជាធំជាងសត្វក្តាន់ពីរឬបីទៅទៀត។ ខ្ញុំមិនដែលឃើញអ្វីដូចវាទេ។

100 "មែនហើយ" ខ្ញុំបាននិយាយថា "ប្រហែលជាថ្ងៃណាមួយនឹងកើតឡើង។ ខ្ញុំនឹងសរសេរវាចុះ។"

101 ខ្ញុំបានចុះទៅរដ្ឋកេនតាគីជាមួយមិត្តរបស់ខ្ញុំ ហើយបងប្រុស មីននើ អាហ្គេនប្រាយបានហៅខ្ញុំ បាននិយាយថា "បងប្រុសប្រាណហាំ តើអ្នករវល់ទេ?"

102 បាននិយាយថា "មិនជារវល់ពេកទេ។" ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំនៅលើ...ខ្ញុំបានធ្វើពីរសប្តាហ៍ហើយឥឡូវនេះ។ ខ្ញុំនៅវិស្សមកាលតិចតួច។"

103 បាននិយាយថា "ហោះទៅកាណាដា ទៅអាឡាស្កា ជាមួយខ្ញុំ។ យើងចង់រៀបចំកន្លែងស្នាក់នៅក្រុមធុរៈកិច្ចនៅអែងឆរិចនិងនៅហ្វែប៊ែងផងដែរ។"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "ស្តាប់ទៅមិនអីទេ ប្រសិនបើខ្ញុំអាចមានពេលធ្វើវា។"

104 គាត់បាននិយាយថា "មែនហើយ បងប្រុស ប្រាណហាំ ប្រសិនបើអ្នកនឹងធ្វើវា ខ្ញុំប្រាប់អ្នកពីអ្វីដឹងទេ យើងនឹងផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវការបរបាញ់សត្វខ្លាឃ្មុំហ្គ្រីសលីដ៏ពេញចិត្ត។"

105 បានគិតថា "អូ វាស្តាប់ទៅល្អណាស់។" ខ្ញុំគិតថា "អូ មានការនិមិត្ត។ ឃើញទេ នោះហើយជាវា។"

106 "ការប្រមាញ់សត្វខ្លាឃ្មុំហ្គ្រីសលីដ៏ពេញចិត្ត" ខ្ញុំបាននិយាយថា "ស្ដាប់ទៅល្អណាស់។ ខ្ញុំមិនទៅសម្រាប់រឿងអញ្ចឹងទេ។ ប៉ុន្ដែ ខណៈពេលដែលយើងទៅដល់ទីនោះ ហើយមគ្គុទ្ទេសក៍មួយចំនួនចង់នាំខ្ញុំចេញទៅក្រៅ ខ្ញុំនឹងរីករាយក្នុងការទៅ។"

ដូច្នេះលោកបាននិយាយថា "មែនហើយ ពួកគេនឹងធ្វើវា។ យើងបានរៀបចំវាឡើង។"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "មែនហើយ ឥឡូវនេះរង់ចាំសិន។ អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំអធិស្ឋាននៅលើវាសិន។"

107 ហើយខ្ញុំបានឡើងទៅក្នុងព្រៃនៅថ្ងៃនោះ ហើយរាល់ពេលដែលខ្ញុំអធិស្ឋានឆ្ងាយជាងនេះ ខ្ញុំទទួលបាន គ្រប់ពេលវេលា ឆ្ងាយពីវាទាំងស្រុង។ ខ្ញុំគិតថា "នោះជារឿងចម្លែក។" ហើយពីរថ្ងៃបន្ទាប់មក ខ្ញុំបានទូរស័ព្ទទៅបងប្រុសអាហ្គែនប្រាយ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "អត់បានទេ។"

108 គាត់បាននិយាយថា "បងប្រុស ប្រាណហាំយើងបានរៀបចំរបស់របរស្រេចបាច់ហើយ។"

109 ខ្ញុំបាននិយាយថា "កុំធ្វើវា។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានថ្កោលទោសវា។" ហើយខ្ញុំបានប្រាប់គាត់ពីនិមិត្ត។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនដឹងទេ បងប្រុសអាហ្គែនប្រាយ ប៉ុន្ដែវាចម្លែកណាស់។ ប៉ុន្ដែទ្រង់នឹងមិនអនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំឡើងទៅទីនោះឡើយ ហើយវាហាក់ដូចជាដូច្នោះដែរ—នោះជាកន្លែង។"

ហើយគាត់បាននិយាយថា "ឥឡូវនេះ យើងត្រៀមខ្លួនទៅហើយ។" ហើយខ្ញុំបាននិយាយ...

110 ឥឡូវនេះ អ្នកទាំងអស់គ្នានឹងឃើញបងប្រុសអាហ្គែនប្រាយ។ គាត់មកទីនេះឥឡូវនេះ ដើម្បីត្រៀមខ្លួនជាមួយខ្ញុំ ដើម្បីទៅក្រៅប្រទេសបន្ទាប់ពីកិច្ចប្រជុំនេះ។ ដូច្នេះហើយ អ្នកអាចសួរគាត់ពីរឿងនោះ។ ដូច្នេះយើងបាននិយាយ...

ខ្ញុំបាននិយាយថា "អត់ទេ ខ្ញុំគ្រាន់តែមិនអាចធ្វើវាបាន។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមិនប្រាប់ខ្ញុំទេ។"

111 យកល្អគួរតែស្ដាប់តាម មិនថាមើលទៅល្អប៉ុណ្ណាក៏ដោយ។ ខ្ញុំនឹងអធិប្បាយអំពីអ្វីមួយដូចនោះនៅយប់ថ្ងៃស្អែក បើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះទ័យ។ ដូច្នេះឥឡូវនេះ

ចូរចាំថា ទោះវាល្អប៉ុណ្ណាក៏ដោយ បើព្រះមិនគង់នៅក្នុងនោះទេ ចូរនៅឲ្យឆ្ងាយពីវា។ មិនថាវាមើលទៅអស្ចារ្យយ៉ាងណាទេ ចូរនៅឱ្យឆ្ងាយពីវា។ រុងរឿងយ៉ាងណា ចូរនៅឱ្យឆ្ងាយពីវា ប្រសិនបើព្រះមិននៅក្នុងនោះ។ នៅឱ្យឆ្ងាយពីវា។ ឥឡូវនេះ យើងនឹងនិយាយនៅយប់ថ្ងៃស្អែក បើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះទ័យ។

112 ពេលខ្ញុំត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញប៊ីលីនិយាយមកកាន់ខ្ញុំ កូនប្រុសរបស់ខ្ញុំ គាត់និយាយថា "ប៉ា តើអ្នកស្គាល់ព្រានព្រៃដែលកូនបានទៅបរបាញ់កាលពីនិទាឃរដូវមុននៅទីនោះ ដោយមានឈ្មោះថា សៅរីកទេ?"

113 "អូ" ខ្ញុំបាននិយាយថា "ឡើងលើ...ក្នុង...នៅក្រោមយូកុននៅទីនោះឬ?"

គាត់បាននិយាយថា "បាទ។"

បាននិយាយថា "គាត់មានសំបុត្រនៅទីនេះសម្រាប់—សម្រាប់អ្នក។"

114 គាត់ជាបងប្រុស អេដឌី ប៊ីស្គាល់ ដែលជាមេនៃ—សមាគមក្រសួងភូមិភាគពាយ័ព្យនៃប្រទេសឡើងនៅទីនោះ ក្មេងប្រុសល្អម្នាក់ ប្រហែលជានៅទីនេះក្នុងការប្រជុំនេះ។ គាត់គ្រោងនឹងមកដល់ពេលនេះ។ ជាក្មេងល្អ ហើយគាត់មានគ្រួសារល្អ។ គាត់—គាត់កំពុងផ្សាយដំណឹងល្អនៅទីនោះឥឡូវនេះទៅកាន់ក្រេស ជនជាតិឥណ្ឌាក្រេស។ ហើយខ្ញុំទើបតែនៅជាមួយគាត់កាលពីរដូវស្លឹកឈើជ្រុះចុងក្រោយ។ ហើយបន្ទាប់មក...ឬរដូវក្ដៅមុន ជាជាង។

115 បន្ទាប់មក លោកអេដឌី ចង់នាំខ្ញុំទៅជួបលោកប៊ុត ដែលជាអ្នកប្រែចិត្តជឿព្រះគ្រីស្ទម្នាក់របស់គាត់។ ប្រពន្ធរបស់គាត់គឺជាអ្នកពេនទីកុស្ដដ៏រឹងមាំ។ លោកបាត់គឺជាអ្នកចិញ្ចឹមសត្វ ហើយគាត់ទើបតែចូលមកថ្មីៗនេះ។ ប៉ុន្តែគាត់ត្រូវបានគេចាប់ឆ្នោត ជាកន្លែងដែលពួកគេបានបណ្ដេញជនជាតិឥណ្ឌាចេញ ហើយដាក់វានៅលើការកក់ទុក ដែលជាទឹកដីដ៏អស្ចារ្យសម្រាប់ការបរបាញ់។ ប្រហែលប្រាំមួយ...អូ ខ្ញុំគិតថាគាត់មានប្រហែលបីរយម៉ាយការ៉េ ឬច្រើនជាងនេះ នៅជុំវិញទីនោះ សម្រាប់ទឹកដីដែលរដ្ឋាភិបាលកាណាដាចាប់ឆ្នោតឲ្យគាត់នៅ។

116 មែនហើយ និទាឃរដូវនោះ នៅពេលដែលខ្ញុំឡើងនៅទីនោះ យើងបានទៅបរបាញ់បន្ទាប់ពីកិច្ចប្រជុំ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលពួកយើង...ក្នុងខែឧសភា ប៉ុន្តែភាសាធីនណុកមកហើយវាបានកាត់យើងចោល។ យើងមានប្រហែល...គាត់មិនដែលបានឮអ្វីមួយអំពីការប្រជុំទៀតទេ ហើយអេដឌីបានបន្តប្រាប់គាត់អំពីការប្រជុំ។

117 ហើយគាត់បាននិយាយថា "អ្នកមិនបានន័យចង់ប្រាប់ខ្ញុំថា ថ្ងៃនេះ ព្រះកំពុងបង្ហាញអង្គទ្រង់ទេមែនទេ ហើយបង្ហាញអ្វីដែលមកមុនពេលវាកើតឡើង?"

អេដឌីបាននិយាយថា "នោះពិតជាត្រឹមត្រូវណាស់។"

118 ដូច្នេះគាត់បន្តនិយាយជាមួយខ្ញុំ។ គាត់បាននិយាយថា "អ្នកដឹងទេ ខ្ញុំមានបងប្រុសម្នាក់ដែលមានជំងឺឆ្កួតជ្រូក។" បាននិយាយថា "បើអ្នកគ្រាន់តែទៅដល់បងប្រុសនោះ!" បាននិយាយថា "ខ្ញុំជឿថា ប្រសិនបើខ្ញុំអាចនាំគាត់ទៅឯកិច្ចប្រជុំមួយរបស់អ្នក ខ្ញុំជឿថាគាត់នឹងជាសះស្បើយ។" ខ្ញុំបាននិយាយថា...បាននិយាយថា "គាត់មានវាពេញមួយជីវិតរបស់គាត់។"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "ប្រហែលជាដូច្នេះ។"

119 មែនហើយ វាមិនងងឹតនៅគ្រានៃឆ្នាំនោះទេ អ្នកដឹងទេ។ ព្រះអាទិត្យទើបតែលិចហើយមាន...អូ អ្នកអាច ធ្វើបានគ្រប់ពេល អាចពាក់កណ្ដាលអធ្រាត្រ ឬម៉ោងមួយ អ្នកគ្រាន់តែអាចឈរលេង អានកាសែត ឬអ្វីក៏ដោយ ដែលអ្នកឃើញ។ ហើយប្រហែល—ផ្នែកចុងក្រោយនៃខែឧសភា ព្រះអាទិត្យមិនដែលលិចទេ។ វាគ្រាន់តែជាគន្លឹះមួយចំនួន ប្រហែលជាបានបាត់ទៅ ប្រហែលដប់នាទី និងត្រឡប់មកវិញ។ ដូច្នេះយើងគ្រាន់តែដេករាល់ពេលដែលយើងនឿយហត់។

120 ហើយបន្ទាប់មកនៅលើផ្លូវចេញមក យើងបានជួបក្រុមជនជាតិឥណ្ឌា។ ហើយខ្ញុំបានយកអ្នកដឹកនាំចំណាស់មកវិញ។ គេឲ្យគាត់ស្នាក់នៅទីនោះ ព្រោះគាត់មានកូនពីរនាក់។ ពួកគេកប់កូនរបស់ពួកគេក្នុងកំណាត់ឈើ ដែលជាមនុស្សជាទីស្រឡាញ់របស់ពួកគេ។ ប្រភេទនៃសាសនាណាមួយ។ ហើយគេព្យួរនៅនឹងដើមឈើ ដូច្នេះគេទុកឲ្យគ្រួសារនោះស្នាក់នៅទីនោះ។ មិត្តចាស់ដ៏ល្អម្នាក់អាយុជាងកៅសិបឆ្នាំមកហើយ អង្គុយនៅលើកៅអីរបស់គាត់យ៉ាងសុខសាន្តដូចក្មេងប្រុសម្នាក់ដែរ។

121 ដូច្នេះហើយ ពួកយើងបានចាកចេញនៅថ្ងៃបន្ទាប់។ គាត់បាននិយាយថា "មិនមានផ្លូវឆ្លងកាត់ឥឡូវនេះទេ។ ឡើងលើភ្នំហើយទៅតាម*ផ្លូវនេះ*។" អូ វាមានចម្ងាយមួយរយម៉ាយទៀត ដើម្បីទៅកាត់ផ្លូវ។ ដូច្នេះ យើងមិនអាចធ្វើដូច្នេះទេ។ វាយឺតពេលហើយ។ យើងបានចាប់ផ្ដើមត្រឡប់មកវិញ។

122 ហើយនៅលើផ្លូវត្រឡប់មកវិញលោកប៊ុដមានសេះជំទើមួយ ហើយពួកគេខ្លះបានចុះនៅក្នុងវាលភក់និងរបស់របរ។ ហើយខ្ញុំបានទៅទីនោះ ហើយនិយាយគ្នា ហើយលោកអេដឌីនិងខ្ញុំ។ហើយលោកបាត់បានជិះសេះនាំមុខ ដោយព្យាយាមចេញ។ យើងមានម្តៃមួយក្បាល។ ហើយខ្ញុំមានខ្សែមួយ ដឹកយកគាត់ចេញ។ ហើយភ្លាមៗនៅពេលដែលគាត់បានចេញ នោះសេះផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ខ្ញុំក៏បានចូល។ ហើយនៅទីនេះ ខ្ញុំកំពុងចេញទៅទីនោះ។ ហើយខ្ញុំបានប្រឡាក់ភក់ពេញទាំងអស់... ប៉ុន្មាននាទីក្រោយមក ខ្ញុំបានឡើងលើសេះ ហើយបោសភក់ចេញពីសម្លៀកបំពាក់របស់ខ្ញុំ *បែបនោះ* បានចាប់ផ្តើមចេញដំណើរ។

123 ហើយនៅចំពោះមុខខ្ញុំ ឆ្លងភ្នំនោះមក មានយុវជនម្នាក់បានមក។ ខ្ញុំបានមើលគាត់។ ខ្ញុំបានរើកៅអីហើយឈប់សេះ។ ហើយខ្ញុំឃើញគាត់ដួលទាំងកាយសម្បទា ហើយក្រោកដើរទៅមុខបន្ត ហើយឡើងខឹង គាត់មានចិត្តក្រអឺតក្រទម ហើយគ្រាន់តែហែកអ្វីៗទាំងអស់ចោល។ ហើយបន្ទាប់មកគាត់បានស្ងប់ស្ងាត់។ ខ្ញុំបានឃើញត្រីសាឡាម៉ង់ចាស់។ ខ្ញុំបានឃើញអាវរបស់គាត់ឆេះ។

124 លោកអេដឌីគឺនៅមុខខ្ញុំប្រហែលចម្ងាយពាក់កណ្តាលទីក្រុង ដោយព្យាយាមយកសេះមួយទៀត។ សេះជំទង់រត់ចេញពីផ្លូវ ចូលទៅក្នុងទីនោះ ទាញកញ្ចប់ចេញពីគាត់ ហើយបក់ចេញ។ ដូច្នេះហើយខ្ញុំរត់ទៅទីនោះទៅកាន់លោកអេដឌី។ យើងធ្វើឱ្យសេះស្ងប់ស្ងាត់។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "អេដឌី ខ្ញុំបានទទួល**ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់**សម្រាប់លោកប៊ុដ។"

គាត់បាននិយាយថា "បងប្រុសប្រាណហាំ តើមានអ្វីកើតឡើង?"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "មាននិមិត្តមួយ។ ខ្ញុំបានឃើញបងប្រុសរបស់គាត់។"

គាត់បាននិយាយថា "អូ ទៅទទួលគាត់។"

125 ខ្ញុំនិយាយ "ទប់ខ្លួនលើខ្នងសេះឱ្យជាប់។ ខ្ញុំនឹងបង្ខំវាឱ្យលឿនបន្តិច រត់ជុំវិញសេះទាំងនេះ មើលថាខ្ញុំអាចចាប់វាបាននៅទល់និងជួរភ្នំនោះ។"

126 ខ្ញុំរត់ជុំវិញច្រាំងថ្មចោទ *បែបនេះ* ជាមួយ-...នៅលើសេះរបស់ខ្ញុំ។ រុញគាត់ឡើង ហើយក្រោកឡើងនៅទីនោះ។ ហើយខ្ញុំក៏យកដៃដាក់លើផែលសេះ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "លោកប៊ុដ?"

គាត់បាននិយាយថា "បាទ បងប្រុសប្រាណហាំ។"

127 ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំចង់ប្រាប់អ្នករឿងមួយ។ បងប្រុសរបស់អ្នក..." ហើយបានពណ៌នាអំពីគាត់។

គាត់បាននិយាយថា "បាទ។ អ្នកណាប្រាប់អ្នក?"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "គ្មាននរណាម្នាក់សោះ។ គឺព្រះអម្ចាស់គ្រាន់តែបង្ហាញគាត់ដល់ខ្ញុំ។"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "តើអ្នកនឹងជឿខ្ញុំថាជាអ្នកបំរើរបស់ទ្រង់ទេ?"

គាត់បាននិយាយថា "ប្រាកដណាស់ បងប្រុសប្រាណហាំ។"

128 ខ្ញុំបាននិយាយថា "បញ្ជូនចុះក្រោម" ប្រហែល—ប្រហែលប្រាំបីរយម៉ាយត្រឡប់ទៅស៊ីវិលវិញ "នាំបងប្រុសរបស់អ្នកមកទីនេះ។ ហើយជាលើកដំបូងដែលគាត់ធ្លាក់ក្នុងចំណោមក្រុមទាំងនោះ..." ខ្ញុំបាននិយាយថា "គាត់មានរបស់ទាំងនេះតាំងពីអាយុប្រហែលពីរឆ្នាំ។ អ្នកប្រហែលជាមិនជឿទេ ប៉ុន្តែវាជាតំណពូជ។ ជីតារបស់អ្នកមានពួកវា។"

គាត់បាននិយាយថា "ឥឡូវនេះ នោះជាការពិត។ ត្រូវហើយ។"

129 ខ្ញុំបាននិយាយថា "ឥឡូវ ពេលដែលក្មេងប្រុសម្នាក់នេះមានកាយសម្បទាបែបនេះ អ្នកត្រូវហែកអាវចេញពីក្រោយ ហើយបោះវាចូលទៅក្នុងភ្លើង។ និងនិយាយ 'នេះខ្ញុំធ្វើក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ យោងតាមព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។' គាត់នឹងមិនកើតវាទៀតទេ ដរាបណាគាត់ជឿជាក់។"

130 គាត់គ្រាន់តែលើកដៃឡើង ចាប់ផ្តើមស្រែក។ គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំមិនដែលឃើញឬឮរឿងបែបនេះទេ ប៉ុន្តែអ្នកពិតជាប្រាប់ខ្ញុំពីបងប្រុសខ្ញុំហើយមើលឃើញភិនភាគដូចគាត់ ហើយប្រាប់ខ្ញុំពីការពិតអំពីជីតារបស់ខ្ញុំ។"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "ត្រូវហើយ។"

131 បន្ទាប់ពីយើងចេញទៅ គាត់ក៏បញ្ជូនទៅទទួលបងប្រុសគាត់។ ហើយគាត់ចេញទៅកាត់ផ្លូវនៅព្រឹកនោះ នៅពេលគាត់ឡើងលើឡានក្រុង (ឡើងមក ឆ្លងកាត់ពីរឬបីដងក្នុងមួយសប្តាហ៍ ឡើងលើ និងចុះតាមមហាវិថីអាឡាស្កា) គាត់មក...

132 ហើយប្រពន្ធរបស់លោកប៊ុដ គឺលីឡា គឺជានាងតូច ជាស្ត្រីតូចម្នាក់ បែបដូចសាប៊ូមួយដុំបន្ទាប់ពីការលាងសម្អាតរបស់ក្រុមគ្រួសាររួច។ គឺគ្រាន់តែ...មានកូនប្រាំនាក់ និងស្ត្រីតូចដ៏ផ្អែមល្ហែមម្នាក់។

133 ដូច្នេះលោកប៊ុដបានចេញទៅឃ្វាលសេះរបស់គាត់ ព្រោះគាត់នឹងត្រូវកាត់ឆ្ការផ្លូវ ដូច្នេះយើងអាចចូលទៅក្នុងនោះវិញជាមួយនឹងអ្នកប្រមាញ់របស់គាត់។

134 ហើយពេលគាត់ទៅបាត់ភ្លាម មែនហើយ គឺបងប្រុសរបស់គាត់នៅទីនោះ ដោយមិនបានដោះសម្លៀកបំពាក់ដ៏ល្អរបស់គាត់ចេញទេ គាត់ក៏ដួលក្នុងសភាពមួយ។ ហើយពួកគេបានបោះជំរំនៅក្នុងបន្ទាយចាស់មួយ ដែលរបស់ជនជាតិអាមេរិកាំង នៅពេលពួកគេកំពុងសាងសង់ផ្លូវហាយវេបាននៅទីនោះ។ ហើយនៅពេលដែល...គេមានត្រីសាឡាម៉ង់ធំមួយនៅនឹងចង្ក្រាន។ ហើយលីឡាតូច...គាត់មាន—គាត់ឈឺចាប់ពេលគាត់ទទួលការប៉ះទង្គិច។ ហើយនាងភ័យខ្លាចគាត់ស្លាប់ ហើយនាងនឹងបើកបង្អួច *អ្វីមួយឬអ្វីផ្សេងទៀត* ចេញពីផ្លូវ។ ប៉ុន្តែនាងចាប់ផ្ដើមលោតចេញ ហើយនាងបានគិតពីអ្វីដែលបាននិយាយ។ នាងបានចូលរួមក្នុងការប្រជុំមួយនៅដូសុន ក្រេក។

135 នាងប្រញាប់ទៅទីនោះហើយជាន់មិត្តមាឌធំម្នាក់នេះ ហើយហែកអាវនោះចេញពីក្រោយ ទាំងស្រែក ប៊ូតុងនិង អាវពណ៌សរបស់គាត់ បានដើរទៅចង្ក្រាន ហើយនិយាយថា "នេះខ្ញុំធ្វើក្នុងព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ តាមព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់ដែលបានមានព្រះបន្ទូលមកយើង។" ហើយគាត់មិនដែលមានវាតាំងពីពេលនោះមក។ នោះបានដោះស្រាយវា។

136 ទ្រង់បានចាត់ខ្ញុំឲ្យមក ជាការប្រមាញ់ដោយសេរី។ ហើយខ្ញុំតែងតែដោះស្រាយរឿងរ៉ាវពួកគេដោយឥតគិតថ្លៃ អ្នកដឹងហើយ។ ដូច្នេះខ្ញុំបានគិត "មែនហើយ..." ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំនឹងមើល ថាតើព្រះអម្ចាស់អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំទៅឬអត់។" ខ្ញុំបានអធិស្ឋាន។ ហើយមិនលើសពីការអធិស្ឋានទេ អ្វីៗក៏ធ្វើទៅតាមផ្លូវនោះដែរ។

137 ខ្ញុំបានយកបងប្រុស ហ្វ្រេដ សុតមែន។ គាត់នៅទីនេះនៅកន្លែងប្រជុំ។ តើអ្នកនៅឯណា ហ្វ្រេដ? នៅទីនោះ។ បាទ។ គាត់គឺជាអ្នកជឿម្នាក់នៃក្រុមជំនុំរបស់យើង។ បងប្រុសហ្វ្រេដដឹងថារឿងនេះត្រូវបានប្រាប់បីខែមុនពេលវាកើតឡើង។ តើត្រូវទេបងប្រុស ហ្វ្រេដ? ហើយ ខ្ញុំគិតថា បងប្រុស ស៊ីមសុន។ យប់នេះមានប៉ុន្មាននាក់នៅក្នុងអគារនេះដែលដឹងពីវា មុនពេលវាកើតឡើង មុនបានប្រាប់? លើកដៃឡើង។ អ្នកនៅទីនោះ។ ហើយត្រូវបានគេប្រាប់នៅចំពោះមុខក្រុមជំនុំថា តើនឹងមានអ្វីកើតឡើង។ មែនហើយ ខ្ញុំមិនដឹងថានេះជាពេលវេលានោះទេ។

138 ដូច្នេះខ្ញុំបានឡើងទៅ—ផ្លូវហាយវេអាឡាស្កា ហើយបងប្រុសហ្រ្វេដបានឈប់នៅកន្លែងមិត្តភ័ក្តិ ដើម្បីទៅបរបាញ់សត្វកណ្តុរ។ វាឆ្ងាយពេកទៅទីនោះសម្រាប់សត្វកណ្តុរ។ ដូច្នេះ យើងនៅក្នុងប្រទេសសត្វចៀម ដែលយើងនឹងទៅ។ ដូច្នេះហើយយើង...ខ្ញុំបានយក—បំណែកនៃ—ដីស ឬដីស ហើយគូសលើកញ្ចក់មុខ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "ឥឡូវនេះ បងប្រុស ហ្រ្វេដ ដូច្នេះ ប្រសិនបើនេះជាពេលវេលា អ្នកនឹងចងចាំយ៉ាងច្បាស់ថាវានឹងទៅជាយ៉ាងណា។" ហើយគាត់ចងចាំវា។

139 ខ្ញុំបានបន្ត។ នៅយប់នោះ ពេលយើងចូលទៅក្នុងជំរំ លោក ប៊ុតបាននិយាយថា "បងប្រុសប្រាណហាំ!" គាត់បានអោបខ្ញុំ ហើយលោតចុះឡើង ដោយនិយាយភាសាចំឡែក និងហក់ឡើង អ្នកដឹងទេ។ គាត់បាននិយាយថា...ហើយនោះក៏ជាអ្នកឃ្វាលគោចាស់ ដែរ។ ហើយលោក—គាត់គ្រាន់តែសរសើរតម្កើងព្រះជាម្ចាស់។ គាត់បាននិយាយថា "តើអ្នកដឹងអ្វីទេ បងប្រុស ប្រាណហាំ? បងប្រុសរបស់ខ្ញុំមិនឈឺទៀតសោះតាំងពីពេលនោះមក។ គាត់គឺជាធម្មតានិងល្អឥតខ្ចោះ ឆ្នាំមុន។"

140 ខ្ញុំបាននិយាយថា "ដរាបណាគាត់ជឿ វានឹងបន្តបែបនោះ។" ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "ឥឡូវនេះ ចូរប្រាប់គាត់ឲ្យប្រគល់ជីវិតទៅព្រះគ្រីស្ទ ហើយបម្រើទ្រង់ពេញមួយជីវិតរបស់គាត់។ 'ចូរទៅកុំធ្វើបាបទៀតឡើយ មិនដូច្នេះទេនឹងមានរឿងអាក្រក់មកលើគាត់។' ឃើញទេ?" ខ្ញុំបាននិយាយថា "ប្រាប់គាត់ឱ្យធ្វើវាឥឡូវនេះ។"

141 ដូច្នេះខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំមាននិមិត្តមួយទៀត" ហើយខ្ញុំបានប្រាប់គាត់ពីនិមិត្តនោះ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "ឥឡូវនេះ មានមិត្តតិចតួចនៅជាមួយខ្ញុំ។ យើងកំពុងធ្វើដំណើរទៅបរបាញ់។ ពួកគេជាបុរសតូចៗ។ ហើយម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេមានអាវពណ៌បៃតង។"

142 ហើយគាត់បាននិយាយថា "មែនហើយ" គាត់បាននិយាយថា "បងប្រុស ប្រាណហាំ" គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំមិនមានអាវ ពណ៌បៃតងចាស់ទេ។" កូនប្រុសរបស់គាត់ ឈ្មោះ ប្លេនអាយុ ១៨ឆ្នាំបាននិយាយថាគាត់មិនមានអាវពណ៌បៃតងចាស់ទេ។

143 អេដឌី ប៊ីស្កាល់ ដែលជាមិត្តតូចរួមដំណើរជាមួយម្នាក់ទៀត មានទម្ងន់ប្រហែលមួយរយដប់ផោន គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំក៏មិនមានដែរ បងប្រុស ប្រាណហាំ។"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "មែនហើយ" ខ្ញុំបាននិយាយថា "ឥឡូវនេះសត្វ..."

គាត់បាននិយាយថា "តើវាជាសត្វប្រភេទអ្វី?"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "វាមើលទៅដូចជាសត្វក្តាន់។"

144 គាត់បាននិយាយថា "មិនមានសត្វក្តាន់នៅទីនេះទេ។ ទីនេះខ្ពស់ពេក។" គាត់បាននិយាយថា "ប្រហែលជាវាជាការីប៊ូ។"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "ការីប៊ូមានស្នែងមួយ។"

បាននិយាយថា "ត្រូវហើយ។"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "តែនេះមានបែងចែក។"

145 គាត់បាននិយាយថា "បងប្រុស ប្រាណហាំ" បាននិយាយថា "យើងទៅឯប្រទេសសត្វចៀម មិនមែនប្រទេសក្តាន់ ឬអ្វីបែបនោះទេ។"

146 ខ្ញុំបាននិយាយថា "មែនហើយ វាប្រហែលជាការធ្វើដំណើរមួយផ្សេងទៀត។ បងប្រុសអាហ្គេនប្រាយ... វាប្រហែលជាអាឡាស្កានៅកន្លែងណាមួយ" ខ្ញុំបាននិយាយថា "ព្រោះវាជាប្រភេទសត្វដ៏ធំសម្បើម។"

គាត់បាននិយាយថា "តើវាជាហ្គ្រីសលីប្រភេទណា?"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "ជាហ្គ្រីសលីចុងប្រាក់។" នោះគឺជាសត្វដ៏ពេញនិយមបំផុតក្នុងចំណោមពួកគេ។

147 គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំជាអ្នកណែនាំ។ ខ្ញុំបាននៅក្នុងព្រៃទាំងនេះនៅទីនេះពេញមួយជីវិតរបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំមិនដែលឃើញហ្គ្រីសលីចុងប្រាក់ទេ។" បាននិយាយថា "ខ្ញុំបានឃើញហ្គ្រីសលីចាស់ធម្មតា។ ប៉ុន្តែ" បាននិយាយថា "ខ្ញុំមិនដែលឃើញហ្គ្រីសលីចុងប្រាក់ទេ មិនដែលឃើញមួយក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំ។"

148 ខ្ញុំបាននិយាយថា "បាទ មានកន្លែងមួយកន្លែង ហើយខ្ញុំនឹងទៅយកគាត់។"

គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំនឹងនិយាយថានោះជាការពិត។" គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំនឹងនិយាយបែបនោះ។"

149 យើងចេញដំណើរ បីថ្ងៃក្រោយមក។ យើងបានបង្កើតជំរុំឡើង លើបន្ទាត់ឈើ។

150 ហើយព្រះជាម្ចាស់ជួយខ្ញុំ ប្រសិនបើពួកគេស្នាក់នៅបែបនោះរហូតដល់សហស្សវត្សរ៍ អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំរស់នៅទីនោះក្នុងអំឡុងសហស្សវត្សរ៍។ ខ្ញុំគ្រាន់តែចូលចិត្តងូតទឹកធម្មជាតិនៅទីនោះ។ អូ! នរណាម្នាក់មិនអាចមើលឃើញព្រះនៅទីនោះ—គឺខ្លាក់ ថ្លង់ និងល្ងង់។ គ្រាន់តែឃើញទ្រង់ឆ្លុះបញ្ចាំងពីអង្គទ្រង់នៅលើភ្នំដ៏អស្ចារ្យទាំងនោះ! អូ ខ្ញុំអើយ! ទីជម្រៅហៅរកទីជម្រៅ បន្ទាប់មក និងនៅទីនោះគ្រាន់តែមានពេលវេលាដ៏រុងរឿង។

151 ដូច្នេះ យើងបានឡើងលើភ្នំមួយ។ អ្នកគ្រាន់តែដើរត្រង់ *បែបនោះ* ទើបក្រោកឡើង។ អូ អត់មានឈើទេ ឃើញតែកណ្តុរការីប៊ូ ប៉ុណ្ណោះ។ យើងឃើញចៀមប្រហែលសាមសិប ឬសែសិបក្បាល។ មិនមានអ្វីធំគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីយកទេ។ វាគ្រាន់តែពាក់កណ្តាលជុំឬតិចតួចជាងនេះប៉ុណ្ណោះ ហើយជុំទីបី។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំចង់បានមួយធំល្មមនឹងយកចេញពីទីនោះ ដូច្នេះដោយការត្រឡប់ទៅឆ្ងាយនោះ។ ដូច្នេះយើង...ខ្ញុំបានចុះទៅក្រោមវិញ។

152 ហើយនៅថ្ងៃបន្ទាប់យើងចាប់ផ្តើមឆ្លងកាត់ ហើយអេដឌីបានធ្លាក់ក្នុងទឹកនៅពេលដែលគាត់ចាប់ផ្តើមលោតឆ្លងកាត់ ស្បែកជើងមួយគូធំ។

153 ឡើងទៅខាងចំហៀងភ្នំ លោកបាត់បានឈប់ហើយនិយាយថា "ឱ្យខ្ញុំយកវ៉ែនតារបស់អ្នក ប៊ីលី។" ខ្ញុំឲ្យវ៉ែនតាគាត់។

154 យើងនឹងដើរមួយជុំ ហើយនិយាយអំពីព្រះអម្ចាស់ ហើយស្រែកឡើង ហើយរត់ឡើងចុះទៅម្ខាងនៃភ្នំ សូមមានពេលដ៏រុងរឿង។ វាជាការល្អក្នុងការទៅ ដំណើរបរបាញ់ ប្រសិនបើអ្នកទៅជាមួយបងប្អូន។

155 ដូច្នេះហើយគាត់បានយកវ៉ែនតារបស់ខ្ញុំ។ គាត់បាននិយាយថា "បងប្រុសប្រាណហាំ នោះជាចៀមឈ្មោលរបស់អ្នក។ មានពួកគេប្រហែលប្រាំបីក្បាលដែលស្ថិតនៅចម្ងាយប្រហែលប្រាំមួយម៉ាយ នៅទីនោះនៅលើកំពូលភ្នំមួយទៀត។ មើលទៅពួកគេ។ ឃើញពួកគេជាមួយគ្នា?"

ខ្ញុំបានរើស។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំនឹងនិយាយថា ពួកគេពិតជានៅទីនោះ។"

156 គាត់បាននិយាយថា "អញ្ចឹង យើងក៏អាចចុះវិញដែរ ចាប់ផ្ដើមពេលព្រឹកប្រហែលម៉ោងបី។" បាននិយាយថា "យើងគួរតែទៅទីនោះនៅម៉ោងប្រាំបួន ឬពីដប់។ ចៀមឈ្មោលចាស់នឹងត្រូវដេកចុះ។ នោះនឹងជាពេលវេលាសមស្រប។"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "តើមានអ្វីផ្សេងទៀតដែលដើរនៅទីនោះ?"

157 បាននិយាយថា "នោះជាការីប៊ូ។" ខ្ញុំបាននិយាយថា...ដូច្នេះ ចម្ងាយប្រាំមួយម៉ាយ អ្នកដឹងទេ វាពិបាកក្នុងការប្រាប់ពីភិនភាគរបស់វា។

158 ហើយបន្ទាប់មក ចាប់ពីពេលនោះមក ប្រាំមួយរយម៉ាយ ផ្លូវដែលក្អែកហើរ វាគ្មានច្រកឬផ្លូវទេ។ ហើយនៅពេលអ្នកទៅដល់ឆ្នេរខាងលិច អ្នកធ្វើដំណើរប្រហែលប្រាំបីរយម៉ាយទៅទីក្រុងវែនឃូវើ មិនមានសូម្បីតែចំណុចនៃអរិយធម៌។ ហើយអរិយធម៌បន្ទាប់ទៀត ដែលធ្វើទៅតាម*ផ្លូវនេះ*គឺ អែនធរិក ប្រហែលប្រាំពីរ ឬប្រាំបីរយម៉ាយ។ ត្រឡប់ទៅវិញតាម*ផ្លូវនេះ* អ្នករត់ចូលទៅក្នុងទីក្រុងតូចមួយ យែលឡូណៃវ៍ ដែលជាកន្លែងដែលអ្នកមានកប៉ាល់នៅទីនោះម្ដងក្នុងមួយឆ្នាំសម្រាប់អេស្គីម៉ូស។ ហើយ បន្ទាប់មក អ្នកវាយប្រហាររុស្ស៊ី។ ដូច្នេះ អ្នកពឹងលើខ្លួនអ្នក។ នោះហើយជាកន្លែងដែលព្រះអាចសម្រាក នៅទីនោះ ពីបញ្ហា និងការល្បួងទាំងអស់របស់យើងដែលយើងដាក់លើទ្រង់។ ដូច្នេះ ខ្ញុំចូលចិត្តឡើងទៅទីនោះ ហើយនិយាយជាមួយទ្រង់ពេលទ្រង់សម្រាក អ្នកឃើញហើយ ដូច្នេះ ពេលដែលវាដូចជាកាលពីយប់មិញនៅលើ—នៅលើនាវា។

159 ដូច្នេះ ពេលយើងចុះទៅវិញ ហើយនៅព្រឹកបន្ទាប់យើងចាប់ផ្ដើមពីព្រលឹម។ នៅម៉ោងប្រហែលប្រាំបី ពួកយើងបានរងរបួសដោយបន្លានិងអ្វីៗគ្រប់យ៉ាងរហូតដល់យើងឡើងដល់កំពូលភ្នំ។ ហើយនៅលើផ្លូវឡើង នៅទីនេះបានទៅមើលគោចាស់មួយក្បាល ហើយជាគោមួយក្បាលដ៏ស្រស់ស្អាត។ គាត់បានទៅចាប់ផ្ដើមឡើងលើភ្នំ ហើយនឹមធំៗដាក់លើគាត់។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "អញ្ចឹងហើយវាមានការីប៊ូដំបូងគេដែលខ្ញុំមិនធ្លាប់ឃើញ នៅក្នុងព្រៃ។ ខ្ញុំមិនដែលឃើញវាឡើងខ្ពស់បែបនេះពីមុនមកទេ។"

គាត់បាននិយាយថា "បាទ។ នោះជាការីប៊ូ។"

160 ដូច្នេះ យើងបានឡើងលើភ្នំ ហើយមើល។ ចៀមមិននៅទីនោះទេ។ ដូច្នេះលោកបាត់និងខ្ញុំបានដើរជុំវិញ។ ហើយ អេដឌីបានចាប់ផ្ដើមវិលជុំវិញ ហើយប្លេនដែលជាកូនប្រុសរបស់គាត់ សម្លឹងមើលជុំវិញហ្គេម។

161 ហើយយើងបានដើរមកទីនេះ ហើយ អូ ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំគ្រាន់តែស្រែកចេញមក "ថ្វាយសិរីល្អដល់ព្រះ!" ខ្ញុំក្រឡេកមើលទៅទីនោះ ឃើញមានភ្នំធំៗដែលមានកំពូលព្រិល ស្លែពណ៌លឿងនៅក្រោមព្រិល។ ហើយនៅខាងក្រោមពណ៌បៃតងចាស់នោះ ដែលជាដើមព្រីជីមី។ ហើយចុះបន្តិចទៀត មានជក់ពណ៌ក្រហម។ ទៅមុខបន្តិចទៀតនោះគឺ ដើមអម្ពិល ពណ៌លឿង។ ទាំងអស់ឆ្លុះបញ្ចាំងនៅក្នុងបឹងខាងក្រោមវា។ អូ ខ្ញុំអើយ!

162 លោកប៊ុដនិងខ្ញុំគ្រាន់តែអោបគ្នា ហើយគ្រាន់តែលោតរាំលេងសើចបន្តិចនៅទីនោះ គ្រាន់តែស្រែក ស្រែក សរសើរតម្កើងព្រះជាម្ចាស់។ ហើយយើងបានអង្គុយចុះចាប់ដៃគ្នា ហើយសរសើរតម្កើងព្រះ។ ហើយមានពេលវេលាដ៏អស្ចារ្យ ខ្ញុំគិតថាប្រហែលពីរម៉ោង។

163 ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "សួរថា តើអេដឌីនឹងក្លាយជាអ្វី?" យើងបានហៅគាត់ "លោកឌុត។" ដូច្នេះ យើងបានត្រឡប់ទៅវិញ។ យើងចាប់ផ្តើមឆ្លងកាត់ភ្នំ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "គាត់មិនអាចវង្វេងនៅទីនេះទេ។"

164 ហើយបាននិយាយថា "អត់ទេ ប្អូនត្រលប់មកវិញនៅកន្លែងណាមួយ ហើយគាត់ជាជនជាតិឥណ្ឌា។"

165 ដូច្នេះ យើងមើលជុំវិញ ហើយខ្ញុំបានឃើញកាមេរ៉ាថតកុនដាក់នៅទីនោះ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "នោះគឺជារបស់អេដឌី។" ខ្ញុំបានក្រឡេកមើលទៅលើភ្នំវិញ។ ហើយខ្ញុំបានឆ្លងកាត់*ផ្លូវនេះ* ហើយគាត់ក៏ទៅផ្លូវផ្សេង។

166 ហើយអេដឌីបានទៅ "ស-ស-ស-ស។" គាត់កំពុងតាមដានសត្វ ការីប៊ូ។ ហើយកំពុងតែនាំយកគាត់ចុះក្រោម ចិញ្ចឹមគាត់ទៅឱ្យមិត្តភក្តិជនជាតិឥណ្ឌាដែលគាត់កំពុងផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អ។ ដូច្នេះគាត់បានបាញ់ការីប៊ូ។ យើងបានចុះទៅសម្លាតវា។

167 ត្រលប់មកវិញ ម៉ោងប្រហែលមួយ។ យើងបានរកឃើញសេះរបស់យើងម្តងទៀត នៅចម្ងាយប្រហែលកន្លះម៉ាយជាកន្លែងដែលពួកគេកំពុងឈរ។ ហើយយើងបានឈរនៅទីនោះ។ គាត់បាននិយាយថា "បងប្រុស ប្រាណហាំ តើអ្នកចូលចិត្តដើរទេ?"

បាននិយាយថា "ខ្ញុំប្រាកដជាចូលចិត្ត។"

168 គាត់បាននិយាយថា "ប្រសិនបើយើងធ្វើមាត្រដ្ឋានភ្នំនេះ... ចៀមទាំងនោះបានឆ្លងកាត់តាម*ផ្លូវនេះ* ហើយចុះទៅក្នុងច្រកផ្សេងទៀតនៅទីនោះ ប្រហែល។ បើគេមិនទៅផ្លូវហ្នឹងទេ ត្រឡប់ក្រោយវិញតាម*ផ្លូវនេះ*ផ្សេង។" បាននិយាយថា "អនុញ្ញាតឱ្យ អេដឌីនិងពួកគេត្រឡប់ទៅវិញ ហើយឆ្លងកាត់ផ្លូវនៅ*ទីនេះ* ហើយយកសេះរបស់ខ្ញុំនិងសេះរបស់អ្នក ទៅកាន់ជំរុំ។ ហើយយើងនឹងដើរឡើងត្រង់នេះហើយវាយកន្លែងនោះ។ ហើយយើងគួរតែចូលនៅម៉ោងប្រហែលដប់ ឬដប់មួយយប់នេះ។"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "ល្អ យើងនឹងធ្វើវា។"

169 ដូច្នេះ យើងឈរនៅទីនោះ។ យើងគ្រាន់តែញ៉ាំត្រីខសាឌីនមួយកំប៉ុង ម្នាក់មួយចំណែកៗ។ ហើយយើងបានកប់នៅក្រោមស្លែ គឺត្រីសាឌីននេះ។ ហើយនំប៉័ងយើងមានក្នុងអាវ ហើយវាបែកញើសរហូតដល់វាក្លាយជាដុំធំៗ។ ប៉ុន្តែវាល្អនៅពេលដែលអ្នកឃ្លាន។ ហើយវាមិនអីទេ។ ដូច្នេះ យើងឈរនៅទីនោះ។

170 ហើយខ្ញុំគ្រាន់តែមើលជុំវិញ។ ហើយខ្ញុំបានមើលតាមវ៉ែនតា។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "លោកប៊ុដ មើលនៅទីនេះ។ តើនោះជាអ្វីនៅទីនោះ?"

171 ប្រហែលបីម៉ាយពីទីនោះ ការីប៊ូដេកនៅនោះ។ ហើយវាជារឿងចម្លែកមួយ។ មិនមែនជាបន្ទះទេ វាគឺមាឌធំ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "តើអ្នកចាំទេ? រកមើលនៅទីនេះ។ មានបែបទូលំទូលាយយ៉ាងពិតប្រាកដ។ ហើយមានសត្វនោះ នៅតាមផ្លូវ។" ខ្ញុំបាននិយាយថា "មានរឿងតែមួយគត់ដែលរារាំងនិមិត្ត អ្នកខ្លះពាក់អាវពណ៌បៃតង ពិនិត្យមើល។" ហើយនៅទីនោះលោកអេដឌីឈរ ជាមួយនឹងអាវពណ៌បៃតង។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំគិតថាអ្នកមិនមានវាទេ។"

172 គាត់បាននិយាយថា "ប្រពន្ធខ្ញុំត្រូវតែដាក់ក្នុងកាបូប។ ពេលធ្លាក់ទឹកម្សិលមិញ ដូរអាវ។" គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំមិនដឹងថានាងមានវានៅទីនោះទេបងប្រុសប្រាណហាំ។ ខ្ញុំសុំទោស ខ្ញុំបានប្រាប់អ្នកពីអ្វីមួយខុស។"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "អ្នកត្រូវតែធ្វើបែបនេះ កូនប្រុស។"

173 អូ ប៊ុដចាប់ផ្តើមស្រែក។ គាត់បាននិយាយថា "អ្នកអាចឈរនៅទីនេះ ហើយបាញ់វាពីចម្ងាយបីម៉ាយ។ មិនអាចទេឬ បងប្រុសប្រាណហាំ?"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "តាមការនិមិត្ត ខ្ញុំត្រូវបានគាត់។"

174 គាត់បាននិយាយថា "បងប្រុស ប្រាណហាំ ខ្ញុំប្រាប់អ្នក តើអ្នកនឹងទៅទីនោះដោយរបៀបណា?"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំមិនដឹងទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំនឹងទៅដល់ទីនោះ។"

ដូច្នេះគាត់បាននិយាយថា "តើអ្នកទៅដោយរបៀបណា?"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "ដើរជុំវិញទេសភាពនេះ។"

175 គាត់បាននិយាយថា "នោះជាថ្ម។" ហើយខ្ញុំ...បាននិយាយថា "ប្រសិនបើអ្នករអិល អ្នកនឹងមានស្លែប្រហែលរាប់ពាន់តោននៅលើអ្នកក្នុងរយៈពេលប្រហែលមួយវិនាទី។"

176 ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "ព្រះអម្ចាស់នឹងថែរក្សាវា។ នោះជាវិធីដែលខ្ញុំបានទៅ ក្នុងនិមិត្ត ជុំវិញ។"

គាត់បាននិយាយថា "អញ្ចឹង ខ្ញុំនឹងធ្វើតាមអ្នក។" នៅទីនេះគាត់មក។

177 ហើយក្មេងប្រុសទាំងនេះបាននិយាយថា "យើងនឹងនៅទីនេះឥឡូវនេះ រហូតដល់យើងឃើញអ្នកចាប់បានការីប៊ូ" ហើយពួកគេបាននិយាយថា "បន្ទាប់មកយើងនឹង—យើងនឹងចុះឡើង យកជិះសេះ ហើយបន្តចូល។ យើងនឹងជួបអ្នកនៅចុងបញ្ចប់នៃច្រក ប្រហែល អូ ប្រហែលបួនឬ ប្រាំម៉ាយទៀត។"

គាត់បាននិយាយថា "មិនអីទេ។"

178 ដូច្នេះយើងបានចាប់ផ្តើមនៅជុំវិញ លោកបាត់និងខ្ញុំ។ ក្នុងរយៈពេលប្រហែលកន្លះម៉ោង ពួកយើងធ្វើការនៅជុំវិញរឿងនោះ។ ហើយការីប៊ូដែលដេកនៅទីនោះសម្លឹងមកយើង ហើយមិនដែលឃើញយើងទេ។ គាត់ច្បាស់ជាបានដេកលក់ហើយ។ រួចឡើងទៅកាត់បន្តិច ត្រឡប់មកវិញ ហើយឡើងក្នុងចម្ងាយសាមសិបយ៉ាតពីគាត់។ នៅទីនោះគាត់បានដេក។ សត្វធំ មួយនេះ បានក្រោកពីទីនោះ ហើយខ្ញុំក៏ចាប់វាមក។

179 ហើយខណៈពេលដែលយើងកំពុងអង្គុយនៅទីនោះ យកមួក ជាដើម ចេញពីវា ដូចនោះ ប៊ុតបាននិយាយថា "តើអ្នកនិយាយថាស្នែងទាំងនេះមានទំហំសែសិបពីរអ៊ីញមែនទេ?"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "នោះពិតជាមែនហើយ។"

180 គាត់បាននិយាយថា "បងប្រុសប្រាណហាំ ពួកគេត្រូវតែមានមួយរយសែសិបពីរ" ក្បាលធំដ៏អស្ចារ្យ។

ខ្ញុំបាននិយាយថា "អត់ទេ។ វាគ្រាន់តែជាសែសិបពីរប៉ុណ្ណោះ។"

បាននិយាយថា "ខ្ញុំមានវាស់រង្វាស់នៅទីនោះ។"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "តើអ្នកសង្ស័យទេ?"

គាត់បាននិយាយថា "អត់ទេ បាទ។"

181 គាត់បាននិយាយថា "ប៉ុន្តែ សូមរង់ចាំបន្តិច តើអ្នកមិនបានប្រាប់ខ្ញុំថាអ្នកនឹងចាប់បានខ្លាឃ្មុំហ្គ្រីសលីធំមួយមុនពេលដែលអ្នកចុះមកវិញទេឬ? វានឹងមានស្បែងប្រាក់ មុនពេលអ្នកត្រលប់មកវិញនូវកន្លែងដែលក្មេងប្រុសនោះ ពាក់អាវពណ៌បៃតង?"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "នោះជាការពិត។"

182 គាត់មើលទៅក្រោយចុះពីលើភ្នំ។ មែនហើយ គ្មានអ្វីដែលខ្ពស់ *អញ្ចឹង* គ្មានអ្វីសោះ។ មានតែស្លែ ទាំងអស់ដែលអ្នកឃើញ មួយម៉ាយទៅមួយម៉ាយ មានតែអាប់រមៀលលើភ្នំ។ គាត់បាននិយាយថា "បងប្រុសប្រាណហាំ វានៅឯណា?"

183 ខ្ញុំបាននិយាយថា "ទ្រង់នឹងផ្គត់ផ្គង់។ ទ្រង់មានបន្ទូលដូច្នេះ។" ខ្ញុំបាននិយាយថា "តើអ្នកសង្ស័យឬ បាត់?"

គាត់បាននិយាយថា "អត់ទេ បាទ។"

184 មែនហើយ ចុះពីលើភ្នំ យើងមក*បែបនេះ*។ គាត់នឹងដាក់គ្រាប់កាំភ្លើងមួយសន្ទុះ ហើយខ្ញុំនឹងខ្ទប់ក្បាល បន្ទាប់មក។ គ្រាន់តែត្រូវដើរតាមចំហៀង ចុះមក ស្នែងពួកគេធំៗទើបផុលចូលក្នុងស្លែ។ ហើយយើងទៅដល់ចម្ងាយប្រហែលមួយម៉ាយពីវា។ យើងឈប់ហើយមើលជុំវិញ។ គាត់បាននិយាយថា "ខ្លាឃ្មុំចាស់នោះបង្ហាញខ្លួនល្អជាង មែនទេ?"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "តើអ្នក—តើអ្នកខ្វល់អំពីអ្វី?"

បាននិយាយថា "គ្មានអ្វីទេ។"

185 យើងបន្តរហូតដល់យើងបុកផ្ទាំងទឹកកកតូចមួយដែលឆ្លងកាត់។ យើងចុះនៅទីនោះ ហើយបានត្រជាក់បន្តិច។ គាត់បាននិយាយថា "បងប្រុស ប្រាណហាំ គិត

មើលសិន″ បាននិយាយថា "យើងមិនទាន់បាន អូ មិនដល់កន្លះម៉ាយល៍ទៀត ទេយើងនឹងជួបពួកក្មេងប្រុសទាំងនោះ ហើយនៅកន្លែងណាមួយរវាងទីនេះ និង ទីនោះ អ្នកនឹងសម្លាប់អាស្ទែងប្រាក់។″

186 ខ្ញុំបាននិយាយថា "ត្រូវហើយ។ ត្រូវហើយ។″ គាត់បាននិយាយថា...ខ្ញុំបាន និយាយថា "អ្នកកំពុងសង្ស័យមែនទេ លោកប៊ុដ។″

187 គាត់បានលើកដៃខ្ញុំ។ គាត់បាននិយាយថា "បងប្រុសប្រាណហាំ បងប្រុស របស់ខ្ញុំមិនដែលមានមានការលើកទឹកចិត្តពីថ្ងៃនោះរហូតមកដល់ពេលនេះទេ។″ គាត់បាននិយាយថា "ព្រះដែលអាចប្រាប់អ្នកពីបងប្រុសរបស់ខ្ញុំ ទ្រង់មិនកុហក អ្នកទេ។″

ខ្ញុំបាននិយាយថា "ប៊ុដ វានឹងនៅទីនោះ។″

គាត់បាននិយាយថា "តើវានឹងមកពីណា?″

188 ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំមិនដឹងទេ ប៉ុន្តែមាន″ ខ្ញុំបាននិយាយថា "លោកប៊ុតខ្ញុំ អាយុហាសិបពីរ″ (បន្ទាប់មក) ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំបានឃើញការនិមិត្ត តាំងពីក្មេង។ ហើយនៅពេលដែលខ្ញុំបានឃើញ ការីប៊ូនៅទីនេះ ត្រូវបានសម្លាប់ ហើយអ្នកឃើញថាតើស្នែងរបស់គាត់មិនមានទំហំសែសិបពីរអ៊ីញទេឬ។ ហើយ បន្ទាប់មក និមិត្តដូចគ្នា ខ្ញុំនៅលើផ្លូវរបស់ខ្ញុំត្រឡប់ទៅកន្លែងដែលក្រុមហ៊ុននោះ នៅ ដែលខ្ញុំនៅជាមួយ ខ្ញុំបានសម្លាប់ខ្លាឃ្មុំពណ៌ប្រាក់នេះ ហ្គ្រីសលី។″

គាត់បាននិយាយថា "បងប្រុសប្រាណហាំ ខ្ញុំអាចមើលឃើញពី២០ម៉ាយ។″

189 គាត់បាននិយាយថា "ព្រះនឹងត្រូវដកគាត់ចេញពីដី ឬនាំគាត់ចុះពីលើមេឃ ឬអ្វីមួយ។″

ខ្ញុំបាននិយាយថា "កុំបារម្ភ។ គាត់នឹងនៅទីនោះ។″

190 យើងបានទៅប្រហែលមួយរយម៉ែត្រទៀត។ គាត់ក៏អស់កម្លាំងដែរ។ នេះមាន ទម្ងន់ប្រហែលមួយរយហាសិបផោន ពានរង្វាន់នេះ។ ដូច្នេះចុះពីលើភ្នំ ហើយគាត់ —គាត់បានអង្គុយចុះ។ គាត់បាននិយាយថា "វ៉េវ! ខ្ញុំស្ទើរតែចង់ក្អួតហើយ។″

191 ខ្ញុំបាននិយាយថា "បាទ″ យើងចូលទៅក្នុងដើមភីជីតូចមួយ ដើមភីជី បន្ទាប់មក ខ្ពស់ប្រហែល*បែបនោះ*។ មានសត្វល្អិតពីរបីក្បាលហើរជុំវិញ ហើយ មានមេមាន់ព្រៃ ដូច្នេះហើយខ្ញុំបានគប់ដុំថ្មដាក់ពួកវាដូចនោះ។

ដូច្នេះគាត់បាននិយាយថា "តើអ្នកធ្លាប់ញ៉ាំមាន់ព្រៃទេ?"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "អត់ទេ។ ខ្ញុំមិនជឿថាញាំបានទេ។"

192 គាត់បាននិយាយថា "ពួកគេមិនអីទេ។ ពួកវាឆ្ងាញ់ដូចលលក។" គាត់បាននិយាយថា "បងប្រុស ប្រាណហាំ?" ដោះមួកខ្មៅចាស់ធំរបស់គាត់ចេញ ហើយបក់ខ្លួនគាត់។ បាននិយាយថា "ដល់ពេលដែលខ្លាឃ្មុំចំណាស់នោះបង្ហាញខ្លួនហើយមែនទេ កូនប្រុស?"

ហើយខ្ញុំបាននិយាយ—ខ្ញុំបាននិយាយថា "ប៊ុដ អ្នកកំពុងសង្ស័យវា។"

193 គាត់បាននិយាយថា "អត់ទេ។ ខ្ញុំអត់ទេ។ ប៉ុន្តែបងប្រុស ប្រាណហាំ ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំគ្រាន់តែមិនអាចយល់បាន។"

194 ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំក៏មិនអាចដែរ។ វាមិនមែនសម្រាប់ខ្ញុំក្នុងការយល់នោះទេ។ វាគឺសម្រាប់ខ្ញុំក្នុងការជឿ។" អាម៉ែន។ ព្រះដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌ជ្រាបថារឿងទាំងនេះពិត។ តើខ្ញុំអាចឈរនៅទីនេះ ហើយនិយាយបែបនេះ ថាវាមិនពិតទេយ៉ាងម៉េច?

195 បន្ទាប់មកខ្ញុំចាប់ផ្ដើមងាកចេញ ឲ្យគាត់កាន់កាំភ្លើង ហើយខ្ញុំកាន់ក្បាល។ ហើយនៅពេលខ្ញុំងាក ខ្ញុំបាននិយាយថា "ប៊ុត អ្នកមានវ៉ែនតាទាំងនោះនៅជុំវិញករបស់អ្នក។ តើអ្វីទៅដែលឈរនៅខាងជើងភ្នំនោះ?"

196 ហើយគាត់បានបោះវ៉ែនតាឡើង។ គាត់បាននិយាយថា "អូ ជួយខ្ញុំផង" បាននិយាយថា "ប្រសិនបើវាមិនមែនជាគោទឹកដោះឬគោរបស់អ្នកណាម្នាក់!" មិនមានរឿងបែបនេះទេនៅក្នុងប្រទេស។ បាននិយាយថា "នោះគឺជាហ្គ្រីសលីដ៏ធំបំផុតដែលខ្ញុំមិនធ្លាប់ឃើញក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំ។ ដូច្នេះសូមជួយខ្ញុំផង មើលព្រះអាទិត្យពណ៌លឿងដែលចាំងមកលើគាត់។ គាត់គឺជាម្ហូលប្រាក់។" បាននិយាយថា "តើអ្នកនិយាយថាវានៅឆ្ងាយប៉ុណ្ណា?"

197 ខ្ញុំបាននិយាយថា "គាត់មានចម្ងាយប្រហែលពីរម៉ាយនៅទីនោះ។" ហើយយើងជិតអស់ពេលហើយ។ គាត់បាននិយាយថា...ខ្ញុំបាននិយាយថា "តើយើងកំពុងរង់ចាំអ្វីទៀត? តោះទៅ។"

ហើយគាត់បាននិយាយថា "អ្នកប្រាកដជាចាប់បានវា?"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "ប្រាកដណាស់ខ្ញុំនឹងចាប់យកវា។"

គាត់បាននិយាយថា "តើអ្នកប្រើកាំភ្លើងអ្វីនៅទីនោះ?"

198 ខ្ញុំបាននិយាយថា "ឥឡូវនេះ កុំខ្វល់ពីរឿងនោះ។" (ហើយកាំភ្លើងតូចមួយដែលបងប្រុសខ្លះឲ្យខ្ញុំនៅក្នុងការប្រជុំមួយកាលពីប៉ុន្មានឆ្នាំមុន។) ហើយខ្ញុំបាននិយាយ...(តូចបន្តិច ថោក។ ២៧០។) ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "មិនអីទេ។ ខ្ញុំបានទទួល...ខ្ញុំ...វានឹងបាន។"

199 យើងបន្តទៅជិតបន្តិច។ ហើយកាន់តែខិតជិតយើង ខ្លាឃ្មុំកាន់តែធំមើលខ្លួនវា។ អូ! វាមើលទៅដូចស្មៅដ៏ធំសម្បើមដែលដាក់នៅទីនោះនៅលើស្លែនោះ។ ឈរ អស្ចារ្យ ធំ ធំ ក្បាល ធំ *បែបនោះ* អ្នកដឹងទេ ហើយថ្គាមវាចេញមក ក្រញ៉ាំ ធំអស្ចារ្យ។ ហើយគាត់កំពុងទាញមែកផ្លែប៊្លូបឺរីតូចៗ *ដូចនោះ* អ្នកដឹងទេ ហើយស៊ីវា។ ដូច្នេះហើយ មិត្តធំអើយ! យើងបានទៅដល់ អូ ប្រហែលប្រាំបីរយម៉ែត្រពីគាត់។

200 គាត់បាននិយាយថា, "បងប្រុស ប្រាណហាំ តើ—តើអ្នកធ្លាប់បាញ់ហ្គ្រីសលីពីមុនមកទេ?"

201 ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំបានបាញ់ខ្លាឃ្មុំជាច្រើនក្បាល ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនដែលបាញ់ខ្លាឃ្មុំពណ៌ប្រាក់ពីមុនមកទេ។"

202 គាត់បាននិយាយថា "អ្នកដឹងទេថា ខ្លាឃ្មុំព័ណទឹកប្រាក់គឺជាអ្នកប្រយុទ្ធដ៏ខ្លាំងបំផុតក្នុងចំណោមពួកគេទាំងអស់។"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "បាទ ខ្ញុំបានយល់។"

គាត់បាននិយាយថា "គាត់មិនដឹងពីរបៀបសម្លាប់វាទេ។"

ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "អញ្ចឹងមែនឬ?"

203 គាត់បាននិយាយថា "កុំ...តើ—តើ—តើអ្នកចង់ទៅចម្ងាយប៉ុន្មាន...? តើអ្នកត្រូវទៅជិតវាកម្រិតណា?"

204 ឥឡូវនេះ អ្នកគ្រាន់តែសួរគាត់។ សរសេរសំបុត្រឱ្យគាត់។ ខ្ញុំនឹងផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវអាសយដ្ឋាន។ គាត់បាននិយាយថា "អនុញ្ញាតឱ្យនរណាម្នាក់សរសេរឱ្យខ្ញុំអំពីវាអ្នកដែលចង់ លើរឿងទាំងនោះ។ អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំប្រាប់ពួកគេ។" ហើយដូច្នេះ...

ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "អញ្ចឹងឬ?" ខ្ញុំបាននិយាយថា...

គាត់បាននិយាយថា "ឥឡូវនេះយ៉ាងម៉េច?"

205 ខ្ញុំបាននិយាយថា "អត់ទេ អត់ទេ។ ខ្ញុំនៅជិតជាងនេះលោកបាត់។ ខ្ញុំនៅជិតវា។"

206 គាត់បាននិយាយថា "យើងជិតដល់ហើយឥឡូវនេះ។ វាអាចប្រហារបានគ្រប់ពេល។"

207 ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំដឹងហើយ។ ប៉ុន្តែ" ខ្ញុំបាននិយាយថា "លោកបាត់" ខ្ញុំបាននិយាយថា "វានឹងមិនអីទេ។"

208 គាត់បាននិយាយថា "ឥឡូវនេះនៅពេលដែលអ្នកបាញ់ខ្លាឃ្មុំ" បន្ថែមថា "ឥឡូវនេះ បងប្រុសប្រាណហាំ អ្នកត្រូវបាញ់ខ្នងរបស់វា។ អ្នកត្រូវបំបាក់វាចុះ ព្រោះវានឹងបន្តប្រយុទ្ធ វាមិនអាចក្រោកឡើងបានទេ។"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "អត់ទេ តាមការនិមិត្ត ខ្ញុំបាញ់វាចំបេះដូង។"

គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំសង្ឃឹមថាអ្នកមិនធ្វើខុសលើវាទេ។"

209 ខ្ញុំបាននិយាយថា—ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំនឹងបាញ់មិនខុសទេ។" ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំចងចាំ។" ព្រោះក្នុង នៅ—នៅក្នុងនិមិត្តមួយ អ្នកស្ថិតនៅក្នុង—អ្នកនៅក្នុងស្មារតីតែមួយ ហើយទាំងពីរ ដូចដែលយើងបានពន្យល់វាកាលពីយប់មុន។ អ្នកស្ថិតនៅក្នុងពីរ។ អ្នកមិនអាចបំភ្លេចវាបានទេ។ ឃើញទេ? ដូច្នេះអ្នកនៅទីនោះ។

210 ដូច្នេះយើងចូលម្ដងទៀត ប្រហែល—ប្រហែលពីររយហាសិបយ៉ាត។ នោះគឺគ្រាន់តែជាការចូលចុងក្រោយដែលយើងបានឆ្លងកាត់។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "វាគឺចម្ងាយប្រហែលហ្នឹងហើយឥឡូវនេះ។ មើលទៅវា។ តើវាមិនស្អាតទេឬ?"

គាត់បាននិយាយថា "បាទ ខ្ញុំគិតអញ្ចឹងដែរ។"

211 ហើយ—ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "មិនអីទេប៉ុដ។ ពេលខ្ញុំងើបពីទីនេះ វាមក។" ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "អ្នកគ្រាន់តែមើល។"

ហើយគាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំនឹងមើល។"

212 ដូច្នេះខ្ញុំដាក់សម្បកមួយគ្រាប់ក្នុងកាណុងកាំភ្លើង អ្នកដឹងទេ។ ហើយយើងបានចុះក្រោមមិត្តតូចនេះ។ ដូចដែលខ្ញុំក្រោកឡើង វាមកទីនេះ។ ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំអើយ! ខ្ញុំឈប់ បាញ់ ហើយសម្លេងវាហាក់ដូចជាអ្នកគប់គ្រាប់សណ្ដែកចំគាត់។ កូនប្រុសអើយ វាមិនទាំងស្ទៀបវាបន្តិចណាទេ អត់សោះ។ ហើយ ខ្ញុំអើយ ពីមុខរបស់ខ្ញុំ...

213 និយាយពីល្បឿន! ខ្ញុំមិនដែលឃើញអ្វីដូចនោះទេ។ វា ពួកវារត់លឿនលើសសេះ ក្តាន់ ឬអ្វីទាំងអស់ អ្នកដឹងទេ ខ្លាឃ្មុំអាចដូចនោះ។ វារត់ចុះពីលើភ្នំនោះ ត្រង់មករកយើង បែបនោះ។

214 ហើយខ្ញុំ មុនខ្ញុំអាចយកសំបកគ្រាប់មួយទៀតក្នុងកាំភ្លើង គាត់បានទម្លាក់ខ្លួនស្លាប់ ប្រហែល អូ ប្រហែល សាមសិប សែសិប យ៉ាតពីខ្ញុំ ទើបតែត្រឡប់ មកខាងចុង បានឆក់យកបេះដូង សួត និងអ្វីៗទាំងអស់ ពីគាត់។ វាជាគ្រាប់កាំភ្លើងណូស្លើ អ្នកបាញ់ដោយដៃស្គាល់។ ដូច្នេះ—វាបានបំផ្ទុះវា ហើយវាបានដួលចុះ។

215 ប៊ុដឈរនៅទីនោះ មើលទៅ មានពណ៌សពិតនៅជុំវិញមាត់។ គាត់បាននិយាយថា "បងប្រុស ប្រាណហាំ ខ្ញុំមិនចង់ឱ្យវានៅលើភ្លៅរបស់ខ្ញុំទេ។"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំក៏មិនចង់ដែរ។"

216 គាត់បាននិយាយថា "អេរ៍។" បាននិយាយថា "ខ្ញុំចង់ប្រាប់អ្នក បន្ទាប់ពីវារួចរាល់ កូនប្រុស។ ប្រសិនបើវាមិនមែនជាការនិមិត្តមួយក្នុងចំណោមពួកវាទេ ហើយខ្ញុំនឹងឃើញវាកើតឡើងមុន ខ្ញុំមិនដែលមកទីនេះទេ នៅជិតខ្លាឃ្មុំនោះជាមួយអ្នក។"

217 ហើយយើងទាំងពីរនាក់មិនអាចលបចាំវាបានទេ។ វាមានទម្ងន់ប្រហែលមួយពាន់ផោន តាមខ្ញុំស្មាន ដូច្នេះ វាធំ ធំណាស់។ យើងមិនអាចសម្អាតវាបានទេ យើងមាន...ស្បែកវា។ យើងបានចាប់ផ្តើមចុះក្រោម។ ហើយយើងបាននិយាយ..."បងប្រុស ប្រាណហាំ?" យើងបានរើសយកស្នែង។ គាត់បាននិយាយថា "ប្រសិនបើស្នែងរបស់វាគឺសែសិបពីរអ៊ីញមែន។" បាននិយាយថា "ខ្ញុំនឹងរត់វិលជុំ។"

218 ខ្ញុំបាននិយាយថា "អ្នកគួរតែរត់ឥឡូវនេះល្អជាង ពីព្រោះ នោះជាអ្វីដែលនឹងមាន។"

219 គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំមិនដែលឃើញ—ឃើញ—វា...វាហាក់ដូចជាខ្ញុំកំពុងសុបិន។"

220 ហើយពេលដែលយើងចុះដល់ទីនោះ ខ្ញុំក៏និយាយទៅ—ទៅកាន់អេដឌី ខ្ញុំបាននិយាយថា "ឥឡូវនេះអ្នកសម្លឹងមើល។ ប្អូននឹងចាប់ដៃរបស់គាត់។"

221 ឥឡូវនេះ អ្នកចាំថា មានដៃតូចមួយនៅជុំវិញស្នែងនោះ។ បងប្រុសហ្រ្វេដ តើអ្នកចាំបានទេ ពីរបៀបដែលខ្ញុំប្រាប់អ្នកថាវានឹងកើតឡើងយ៉ាងណា?

ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "អ្នកមើលវា" ទៅអេដឌី។

ដូច្នេះហើយប៊ុដបាននិយាយថា "រង់ចាំបន្តិច។" គាត់បានយកសេះរបស់គាត់នៅទីនោះ។

222 ហើយយើងមានបន្ទុកលើយើង អ្នកដឹងទេ ហើយសេះទាំងនោះគ្រាន់តែបោលចេញ។ អ្នកដឹងពីរបៀបដែលពួកវាធ្វើនៅពេលដែលពួកគេធុំក្លិនសត្វខ្លាឃ្មុំ ឬប្រភេទខ្លាឃ្មុំណាមួយ។ ដូច្នេះខ្ញុំ—ខ្ញុំបានទៅទីនោះ កាន់សេះ ព្យាយាមចាប់សេះ សេះនោះព្យាយាមរត់ចេញ។

223 ហើយគាត់បានទៅយកខ្សែវ៉ាស់របស់គាត់ ហើយដើរឆ្លងកាត់ទីនោះ សម្លឹងមកខ្ញុំ *ដូចនោះ*។ បាននិយាយថា "មកទីនេះប្អូន។" ខ្ញុំបានវាយអេដឌី។ ដាក់វាចុះនៅលើនេះ។ អាម៉ែន។ ហើយជួយដូច្នេះ ខ្ញុំសែសិបពីរអ៊ិន វាប់ពីលើច្រមុះ!

224 ឥឡូវនេះ ស្នែងរបស់ពួកវាបានធ្លាក់ចុះប្រហែលពីរអ៊ីញនៅពេលដែលពួកគេស្ងួត។ ខ្លាឃ្មុំហ្គ្រីសលីនោះកំពុងផ្តេកនៅក្នុងបន្ទប់រូងរបស់ខ្ញុំ ហើយស្នែងនៅជាប់នឹងជញ្ជាំង។ អ្នកតាក់ស៊ីបានជួសជុលវា ហើយជួសជុលវាឡើង។ មានរង្វាស់ព្យួរនៅលើពួកវា សែសិបពីរអ៊ីញ យ៉ាងពិតប្រាកដ។

225 ឥឡូវនេះ តើព្រះនឹងប្រាប់បុរសបែបណាអំពីដំណើរបរបាញ់មួយ?

226 ពេលខ្ញុំត្រឡប់មកវិញ ម្តាយរបស់ខ្ញុំបានឈឺ។ ខ្ញុំបានទៅជួបគាត់។ នាងបាននិយាយថា "ប៊ីលី?" សូមមើល ទ្រង់កំពុងលើកទឹកចិត្តខ្ញុំ រៀបចំខ្ញុំសម្រាប់អ្វីមួយ។

ខ្ញុំបាននិយាយថា "ម៉ាក់ ព្រះអម្ចាស់បានប្រោសអ្នកជានិច្ច។"

នាងបាននិយាយថា "ប៊ីលី ខ្ញុំនឹងទៅផ្ទះដើម្បីជួបលោកប៉ា។"

"អូ" ខ្ញុំបាននិយាយថា "ម៉ាក់ កុំនិយាយបែបហ្នឹង។"

បាននិយាយថា "គឺពិតមែន ខ្ញុំនឹងចាកចេញ។" ខ្ញុំបានអធិស្ឋានសម្រាប់គាត់។

ហើយបងប្រុស ហ្រ្វេដ និងសាក្សីទាំងអស់ដែលនៅទីនេះបានដឹង។

227 បន្ទាប់មក អ្វីដែលអ្នកដឹងបន្ទាប់មក ពួកគេយកគាត់ទៅមន្ទីរពេទ្យ។ គ្រូពេទ្យក៏មិនដឹងថាមានបញ្ហាអ្វីដែរ។ ខ្ញុំបានចេញទៅអធិស្ឋានសម្រាប់នាង។ នាងបាននិយាយថា "កូនប្រុស ខ្ញុំនឹងលាទៅហើយ។" ហើយឥឡូវនេះ ម្ដាយរបស់ខ្ញុំ គឺជាស្ត្រីដ៏មានឥទ្ធិពលម្នាក់។

228 ថ្ងៃមួយ ពីរបីថ្ងៃក្រោយមក ខ្ញុំបានដើរចូល។ នាងកំពុងឈរនៅទីនោះ សម្លឹងមើលទៅស្ថានសួគ៌។ នាងបាននិយាយថា "ប៊ីលី ខ្ញុំឃើញអ្នក។"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "ហេតុអ្វី ប្រាកដទេ ម៉ាក់។" បាននិយាយថា "ខ្ញុំឃើញអ្នកនៅទីនេះ។"

229 នាងបាននិយាយថា "អូ អ្នកចាស់ណាស់ប៊ីល" បាននិយាយថា "មានសក់ពណ៌ស និងពុកចង្ការរបស់អ្នកដុះជាមួយគ្នា។ ដៃរបស់អ្នកនៅជុំវិញឈើឆ្កាងឈោងដល់សម្រាប់ខ្ញុំ។" ខ្ញុំមានគំនិតល្អនៅពេលនោះ នោះហើយជាវា។

ឥឡូវនេះ បងប្អូននៅទីនេះដឹងថាជាការពិត។

230 ថ្ងៃបន្ទាប់គឺថ្ងៃអាទិត្យ។ ខ្ញុំកំពុងអធិប្បាយ។ ពួកគេបានផ្ញើពាក្យមកខ្ញុំ "អ្នក..."

ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំមិនជឿថាម្ដាយលាចាកទៅទេ។ ព្រះតែងតែបង្ហាញខ្ញុំពេលមនុស្សរបស់ខ្ញុំនឹងចាកចេញទៅ។ ប៉ុន្តែម្ដាយខ្ញុំ ទ្រង់មិនដែលបង្ហាញអ្វីដល់ខ្ញុំអំពីវាសោះ។" នេះជាសារចូលមក។ ហើយខ្ញុំនៅចំកណ្ដាលសាររបស់ខ្ញុំ ដូចនេះ។ មាននរណាម្នាក់ចូលមក និយាយថា "ទៅចុះ ទៅរកម្ដាយរបស់អ្នកឥឡូវនេះ។ ហៅនាងតាមទូរស័ព្ទ។ នាងកំពុងជិតស្លាប់នៅនាទីនេះ។"

231 ខ្ញុំបាននិយាយថា "មរណៈភាព កាន់នាងជាប់។ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់គឺសំខាន់ជាងនេះ។"

232 បុរសម្នាក់នេះអង្គុយនៅទីនេះ បងប្រុសបរឌើ។ ក្រោយពីថ្វាយបង្គំចប់ ខ្ញុំក៏ចេញទៅមើលម្ដាយខ្ញុំ។ ខ្ញុំបានជួបបងប្រុសបរឌើ។ គាត់បាននិយាយថា "បងប្រុស ប្រាណហាំ អ្នកគ្មានជើងប្រាំមួយទេ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំបានឃើញបុរសជើងដប់ម្នាក់ឈរនៅក្នុងវេទិកានៅព្រឹកនេះ។"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "បងប្រុសបរឌើ ព្រះនឹងថែរក្សាអ្វីៗទាំងអស់សម្រាប់អ្នកម៉ាក់។"

233 ហើយពីរបីថ្ងៃក្រោយមក គេហៅខ្ញុំទៅបន្ទប់ ហើយនាងពិតជាទៅ។ ប្រមូលផ្តុំកូនៗ ឈរនៅជុំវិញគ្រែ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "ម៉ាក់ តើអ្នកពិតជាទៅមែនទេ?"

នាងបាននិយាយថា "ចាស។" បន្ទាប់មកនាងមិនអាចនិយាយបានទៀតទេ។

234 ខ្ញុំបន្តប្រាប់គាត់ថា "តើព្រះយេស៊ូវមានន័យយ៉ាងណាចំពោះអ្នក ម៉ាក់អើយ?" ខ្ញុំចាំថាបានធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកដល់នាងក្នុងព្រះនាមទ្រង់ ជាយូរមកហើយ នៅក្នុងទឹក។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "ប្រាប់ខ្ញុំពីអ្វីដែលទ្រង់មានន័យចំពោះអ្នកឥឡូវនេះ។"

នាងបាននិយាយថា "ច្រើនជាងជីវិតសម្រាប់ខ្ញុំ។"

235 ខ្ញុំបាននិយាយថា "ម៉ាក់ បើអ្នកលាចាកទៅ ខ្ញុំជាកូនអ្នក...ជាគ្រូអធិប្បាយ។ ខ្ញុំចង់ដឹង ពីម្តាយរបស់ខ្ញុំផ្ទាល់ដែលនឹងទៅជួបព្រះ។ ខ្ញុំចង់កាន់ដៃអ្នកនៅទីនេះ ម៉ាក់។"

បាននិយាយថា "ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នក។" ខ្ញុំបានបន្តកាន់វា។

236 នាងមិនអាចនិយាយបានទេ។ មើលទៅនាងដូចជាពិកា មុខរបស់នាង។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "អ្នកនិយាយលែងបានទៀតហើយ មែនទេម៉ាក់?" នាងមិនអាចនិយាយបានទេ...ខ្ញុំបាននិយាយថា "សូមស្តាប់។ តើព្រះយេស៊ូវនៅតែដដែលសម្រាប់អ្នកទេ?" គាត់ងក់ក្បាលបាន។

237 បន្ទាប់មក គាត់បានទៅដល់កន្លែងមួយ ដែលគាត់មិនអាចងក់ក្បាលបានទៀតទេ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "ម៉ាក់ តើព្រះយេស៊ូវមានអ្វីៗគ្រប់យ៉ាងសម្រាប់អ្នកឥឡូវនេះទេ? ទ្រង់កំពុងមករកអ្នក ក្នុងពេលមួយនាទី។ អ្វីគ្រប់យ៉ាង សម្រាប់អ្នក?" គាត់មិនអាចធ្វើចលនាបានទេ។

238 ខ្ញុំបាននិយាយថា "ម៉ាក់ កូនមានរឿងមួយ...ខ្ញុំឃើញអ្នកកំពុងព្រិចភ្នែករបស់អ្នក។ ប្រសិនបើព្រះយេស៊ូវនៅតែមានន័យដដែលចំពោះអ្នកដូចដែលទ្រង់តែងតែធ្វើ។ នៅថ្ងៃដែលខ្ញុំធ្វើពិធីជ្រមុជទឹកឲ្យអ្នក សូមព្រិចភ្នែកអ្នកយ៉ាងលឿន។" នាងងក់ភ្នែក ហើយទឹកភ្នែកក៏ហូរមក *ដូចនោះ*។

239 ហើយខ្យល់បក់មកបន្តិច បក់ចូលក្នុងបន្ទប់។ ម្តាយបានលាចាកទៅផ្ទះហើយ។

240 ខ្ញុំមកផ្ទះ ចេញទៅផ្ទះបុណ្យសព រើសសម្លៀកបំពាក់។ អូ អ្នកដឹងថាវា យ៉ាងម៉េច។ អ្នកត្រូវធ្វើដូចគ្នា។ កូនៗទាំងអស់យំ ម្នាក់ចុះមកកន្លែងមួយ ហើយ ម្នាក់ទៀត យំ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "ម៉ាក់បានទៅផុតហើយ។ យើងនឹងមិនដូចគ្នា ទៀតទេ។" ដុកនិងគ្រួសាររបស់គាត់នៅជ្រុង*នេះ*។ ជេសនិងគ្រួសាររបស់គាត់នៅ ជ្រុង*នោះ*។ យើងទើបតែបញ្ចុះសពលោកហៅហ្វឹតថ្មីៗនេះ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "មែនហើយ ពួកយើងទៅហើយ ប្រុសៗ។" ខ្ញុំបាននិយាយថា "យើងនឹង...យើង នឹងមិនមករកគ្នាទៅវិញទៅមកទេ។ ម៉ាក់គឺជាការស្នាក់នៅរបស់យើង។" ខ្ញុំបាន និយាយថា "យើងនឹងមិនឃើញគ្នា ទៅវិញទៅមកទៀតទេ ឥឡូវនេះ។"

241 ខ្ញុំបានឡើងទៅផ្ទះទាំងយប់ បន្ទាប់ពីយើងយកសំលៀកបំពាក់របស់នាង ចេញ។ ខ្ញុំបានឡើងទៅផ្ទះ។

242 អ្នកស្រី ឌី អាមីកូ មានអ្នកណាស្គាល់គាត់ទេ មកពីទីក្រុងឈីកាហ្គោ? ធ្លាប់ជាមិត្តជាទីស្រឡាញ់របស់យុទ្ធនាការ។ នាងបានផ្តល់ឱ្យខ្ញុំនូវព្រះគម្ពីរមួយ។ (សូមអភ័យទោស។) ហើយវាគឺជាព្រះគម្ពីរមួយក្នុងចំណោមគម្ពីរដែលមានអក្សរ ក្រហមដែលមានខ្សែរ៉ូតនៅលើវា។ ហើយមាននរណាម្នាក់ នៅពេលដែលខ្ញុំបាន អធិប្បាយ អត្ថបទ *កូនចៀមនិងសត្វព្រាប* ពួកគេបានបញ្ជូនសត្វព្រាបពីរមកឱ្យខ្ញុំ ជាអ្នកចិញ្ចឹម។ បងប្រុសខ្ញុំម្នាក់ទៀតគឺបងប្រុស ណូមែន បានបញ្ជូនព្រាបតូចមួយ មកខ្ញុំ ហើយនិងកូនចៀមមួយ បងប្រុសខ្ញុំ បងប្រុសបរឌើ បានឱ្យខ្ញុំនូវកូនចៀម។ ខ្ញុំបានយកព្រះគម្ពីរ។ មេដានៅជ្រុងម្ខាង នាងយំ។

243 ហើយអ្នកជំនួញទាំងអស់នៅទីនេះបានដឹង ពេលខ្ញុំនៅប្រទេសហ្សាម៉ាអ៊ីក បានឃើញម្តាយក្មេករបស់ខ្ញុំ បានប្រាប់អ្នកនៅតុនៅទីនោះក្នុងប្រទេសហ្សាម៉ា អ៊ីក។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "មនុស្សរបស់ខ្ញុំម្នាក់កំពុងតែជិតស្លាប់ ដែលគ្មានធ្មេញ ទេ។ ខ្ញុំឃើញពួកគេលាចេញទៅ។" នៅតុនោះ ដេម៉ុស សាកាវៀន និងពួកគេ ទាំងអស់កំពុងអង្គុយនៅទីនោះ។ ប៉ុន្មានម៉ោងពីនោះមក ពេលមួយ ម្តាយក្មេក ស្ទើរតែដួលស្លាប់តែម្តង ឃើញទេ គ្មានធ្មេញទេ ច្បាស់ណាស់។

244 ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំឃើញយុវជនម្នាក់ប្រឡាក់ឈាម។" ខ្ញុំបានទូរស័ព្ទទៅ បាននិយាយថា "កុំអោយប៊ីលី..."

245 តើមាននរណាម្នាក់នៅទីនេះនៅ—បានប្រជុំនៅចាមែការទីនោះនៅពេលនោះ —នៅចាមែការ យើងស្គុន? មិនឃើញទេ។ បាទ។ មានពីរ។ ដូច្នេះ...

246 ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "វាត្រូវតែ...ប៊ីលី កុំឡើងទៅទីនោះ។ ខ្ញុំឃើញយុវជនម្នាក់ប្រឡាក់ឈាម។" ហើយវាជាបងថ្លៃរបស់ខ្ញុំ។ គាត់បានទៅ មានជំងឺធ្លាក់ឈាមពេលម្ដាយគាត់ស្លាប់។ វាគ្រាន់តែធ្វើឱ្យគាត់មានការតក់ស្លុតយ៉ាងដូច្នេះ។

247 បន្ទាប់មកឈរនៅទីនេះនៅថ្ងៃនោះ ខ្ញុំបានលើកគម្ពីរនេះ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "ព្រះបិតាអើយ ទូលបង្គំមិនដឹងទេ។ ប្រហែលជាព្រោះតែសេចក្ដីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់ ទ្រង់មិនបានបង្ហាញទូលបង្គំថានាងនឹងចាកចេញទៅទេ។ ប៉ុន្តែទូលបង្គំខូចចិត្តណាស់ ព្រះអង្គអើយ។ តើទ្រង់អាចគ្រាន់តែផ្ដល់ឱ្យទូលបង្គំនូវពាក្យមួយចំនួននៃការលួងលោមចេញពីព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់បានទេ?" ខ្ញុំបាននិយាយថា "ទុកឲ្យទូលបង្គំអានអ្វីមួយដែលជាការលួងលោមចិត្តទូលបង្គំ។" ខ្ញុំគ្រាន់តែបើកព្រះគម្ពីរ*ដូចនោះ*។ នៅទីនោះ វាមានអក្សរក្រហមធំៗ "នាងមិនស្លាប់ទេ គ្រាន់តែដេកលក់។" ហើយខ្ញុំបានចូលទៅក្នុងបន្ទប់។ យើងបានទៅដេក។

248 ម៉ោងប្រហែលប្រាំបីព្រឹក ក្រោកពីដំណេក។ គេបានរៀបចំទុកដាក់គាត់ប្រហែលថ្ងៃត្រង់ ដូច្នេះយើងចុះទៅមើលនាង។ មេដាបានចេញទៅធ្វើអាហារពេលព្រឹកឱ្យកូនៗ ហើយចូតូចកំពុងយំ។ ប៉ែកគីនៅជ្រុងមួយ នៅតែយំ "តើខ្ញុំនឹងជួបយាយទៀតទេ?"

249 ខ្ញុំបាននិយាយថា "បាទ។ បាទនឹងជួប។ អ្នកនឹងឃើញគាត់។ គាត់ទើបតែឆ្លងកាត់ ឡើងទៅលើផ្ទះ។" ខ្ញុំបាននិយាយថា "នាង យើងនឹងឃើញនាងម្ដងទៀត។" ហើយនាងស្រឡាញ់ពួកក្មេងតូច អ្នកដឹងទេ។

250 ដូច្នេះ ហើយពួកគេយំទាំងអស់គ្នា "តើយើងអាចជួបលោកយាយនៅរសៀលនេះមែនទេ?"

251 ខ្ញុំបាននិយាយថា "អ្នកអាចមើលឃើញរាងកាយដែលនាងរស់នៅ ប៉ុន្តែយាយបានឡើងទៅនៅជាមួយជីដូនផ្សេងទៀតរបស់អ្នកពួកគេឡើងនៅស្ថានសួគ៌។"

252 ហើយចូមិនអាចយល់បានទេ កូនតូចរបស់ខ្ញុំ អ្នកស្គាល់ហើយ។ គាត់គ្រាន់តែមិនអាចយល់បាន។ គាត់បាននិយាយថា "យប់នេះលោកយាយនឹងត្រលប់មកវិញមែនទេ?"

253 ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "ទេ ទេ។ ខ្ញុំមិនដឹងថាពេលណានាងនឹងត្រឡប់មកវិញទេ។ នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវយាងមក នាងនឹងត្រឡប់មកវិញ។"

254 ហើយខ្ញុំបានឈរនៅទីនោះ។ ហើយខ្ញុំក៏ងាកមក ដើរក្នុងបន្ទប់។ ហើយនៅពេលដែលខ្ញុំដើរ...កុំសុំឱ្យខ្ញុំពន្យល់ពីវា។ មិនមានវិធីដើម្បីពន្យល់វាទេ។ ខ្ញុំបានឃើញខ្លួនឯងឈរនៅទីនោះ ដូចគ្នានឹងខ្ញុំមើលទៅលើទស្សនិកជននេះ។ ហើយខ្ញុំបានដឹកនាំបទចម្រៀង។ ខ្ញុំមិនដែលធ្វើដូច្នេះទេ។ ខ្ញុំមិនអាចច្រៀងបានទាល់តែសោះ។ ដូច្នេះ ហើយមានហ្វូងមនុស្សដ៏ច្រើនកុះករ។

255 នៅខាង*នេះ* សាល—សាលប្រជុំមើលទៅដូចជានៅខាងក្រៅ ដូចជា អូ ខ្ញុំមិនដឹងថាអ្នកនឹងហៅវាថាម៉េចទេ ប្រភេទដូចចុះពីភ្នំ និងដូចជារោងមហោស្រព។ ហើយវាត្រលប់មកទល់ពេលនេះ បន្ទាត់នោះ គឺរហូតដល់ពួកគេត្រូវលើកឡើង*ដូចនេះ* ដូច្នេះអ្នកដែលនៅខាងក្រោយត្រូវតែមើលទៅ*ដូចនេះ។* ប៉ុន្តែនៅកណ្តាល...គ្រាន់តែបីជួរ *ដូចនេះ*។ ហើយនៅកណ្តាលគឺដូចជាខ្យល់ បក់ចូលក្នុងក្មេងពិការតូចៗដាក់ជាជួរ។

256 ហើយខ្ញុំបានស្លៀកឈុតខ្មៅ ហើយខ្ញុំកំពុងច្រៀងបទ "នាំពួកគេចូល នាំពួកគេចូល នាំកូនតូចមកឯព្រះយេស៊ូវ។" យើងច្រៀងបទនេះនៅព្រះវិហារជាពិសេសក្នុងកម្មវិធីថ្វាយក្មេងៗដល់ព្រះ។ ហើយមានដូចជា—ប្រអប់មួយនៅទីនេះ ជាកន្លែងដែលតារាល្បីបានអង្គុយ ហើយវេទិកានៅជិតនោះ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំបានចុះនាំមុខបទចម្រៀង។ ហើយភ្លាមៗនោះ ខ្ញុំឈរនៅទីនោះ សម្លឹងមើលខ្លួនឯង... អូ កុំព្យាយាមគិតវា ព្រោះអ្នកមិនអាច។ ពេលដែលខ្ញុំនៅ*ទីនេះ* នោះវាក្លាយជា*ទីនេះ*។ ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ ពួកគេពីរនាក់បានទៅជាមួយគ្នា។ ហើយវា...

នោះជារឿងល្អនៅពេលដែលអ្នកទាំងពីរទៅជាមួយគ្នា។

257 ខ្ញុំបានយកកាមេរ៉ានៅទីនោះ។ ចុះមក ខ្ញុំមិនដឹងថាថតយ៉ាងម៉េចទេ។ ខ្ញុំបានក្រឡេកមើលវត្ថុនោះ ហើយ មនុស្ស ខ្ញុំអាចមើលឃើញវត្ថុប្រាំ ឬប្រាំមួយផ្សេងគ្នា។ ដូច្នេះខ្ញុំចាប់ផ្តើមផ្តោតលើវា។ ប៊ីលីបានប្រាប់ខ្ញុំ ថា "ផ្តោតលើវា ហើយទាំងអស់មកតែមួយ។"

258 វាជាគំនិតល្អក្នុងការធ្វើវា អ្នកដឹងហើយ។ អ្នកឃើញអ្វីខុសគ្នាពេលអ្នកទៅផ្តោតអារម្មណ៍។ ហើយប្រើព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះសម្រាប់ការផ្តោតលើទ្រង់ នោះអ្នក

នឹង—អ្នកនឹងឃើញអ្វីដែលខ្ញុំកំពុងនិយាយ។ ប៉ុន្តែត្រូវយកវាមកផ្ដោត ជាមុនសិន អ្នកឃើញទេ។

259 ដូច្នេះឈរនៅទីនោះ សម្លឹងមើល ហើយខ្ញុំបានចូលទៅក្នុងនិមិត្តនោះ។ ហើយខណៈដែលនៅទីនោះ ខ្ញុំសង្កេតឃើញមានបុគ្គលល្បីម្នាក់នៅខាងក្រោយកន្លែងនោះ។ ហើយពួកគេបាន...ខ្ញុំបាននិយាយថា "មែនហើយ ពួកគេកំពុងមកដល់ប្រអប់តារាល្បី។" ដូច្នេះ គេដើរមកតាម*ផ្លូវនេះ*។ ហើយខ្ញុំបានគិតថា "អញ្ចឹង ខ្ញុំនឹងច្រៀងម្ដងទៀតខណៈពេលដែលស្ត្រីនោះមក។" នាងស្លៀកពាក់ម៉ូដចាស់។

260 ពេលនេះ មិត្តនារីខ្លះនៅចាំរឿងនេះ នៅពេលដែលពួកគេស្លៀកសំពត់ ដូចជាជុំវិញ*ទីនេះ* ហើយបានដោះស្បែកជើងដែលមានខ្សែចង។ ហើយពួកគេមានពេញដោយ...តើអ្នកហៅពួកគេថាម៉េច ដូចជា—ដូចស្ត្រីម្នាក់នេះបានមកដល់ទីនេះ? អាវនោះ។ អាវមួយ មួយក្នុងចំនោមរបស់បែបនេះ ហើយមានដៃអាវគ្របពេញ។ តើអ្នកចាំវាទេ? ហើយបានឡើងជុំវិញកនៅទីនេះ ដោយមានបូណ៍តូចមួយចូលទៅក្នុងទីនេះ។ បន្ទាប់មក មួកដ៏ធំមួយបានបើកឡើងនៅចំហៀង។ ហើយស្ត្រីសម័យនោះ ពួកគេមានសក់វែង។ ដូច្នេះ គេទាញវាចុះមក*យ៉ាងនេះ* ហើយដាក់មួកមួយពីលើវា ហើយដាក់បូណ៍ចូល អ្នកដឹងទេ ដើម្បីរក្សាវាទុក ដ្បិតពួកគេត្រូវជិះចំហៀងនិងបែបនេះ។

261 ដូច្នេះស្ត្រីម្នាក់នេះបានឡើងមក ហើយគ្រប់គ្នាក៏គោរពស្ត្រីនេះដែរ។ ហើយខ្ញុំបានគិតថា "មែនហើយ នាងនឹងទៅកន្លែងតារាល្បី។"

262 ដូច្នេះ ខ្ញុំបាននិយាយថា "ជាថ្មីម្ដងទៀត ទាំងអស់នៅលើផ្នែក*នេះ* 'នាំពួកគេចូល។' ឥឡូវនេះនៅ*ទីនេះ* 'នាំពួកគេចូល។' បន្ទាប់មកទាំងអស់នៅកណ្ដាលទាំងអស់រួមគ្នាឥឡូវនេះ 'ចូរនាំកូនតូចមកឯព្រះយេស៊ូ។'"

263 ដូចខ្ញុំបាននិយាយអ៊ីចឹង ស្ត្រីម្នាក់នេះបានចូលក្នុងប្រអប់ហើយ។ ខ្ញុំអាចមើលឃើញ ពេលនាងចូលក្នុងប្រអប់ គ្រប់គ្នាបានក្រោកឈរ។ ហើយគេធ្វើ*បែបនេះ* ស្គាល់នាង ហើយនាងក៏ចំណាំគេ។

264 ខ្ញុំគិតថា "មែនហើយ ដល់ពេលខ្ញុំអធិប្បាយហើយ។ ខ្ញុំនឹងទៅអធិស្ឋានឲ្យពួកគេជាមនុស្សឈឺ។" ខ្ញុំក្រោកឡើងនៅទីនេះ—នៅលើវេទិកា *ដូចនេះ* ហើយ

ប្រអប់នៅជិតនោះ អូ ជិតដូចបងប្រុសម្នាក់នេះ នៅ*ទីនេះ*។ ហើយខ្ញុំបានងាកមក *ដូចនេះ*។

265 ខ្ញុំគិតថា "ឥឡូវនេះ ស្ត្រីនោះ នឹងក្រាបគោរពខ្ញុំ ដូច្នេះខ្ញុំគ្រាន់តែស្គាល់នាងប៉ុណ្ណោះ។" ដូច្នេះហើយពេលដែលខ្ញុំងាកមកវិញ នាងបានងក់ក្បាលរួចហើយដូចនេះ។ ខ្ញុំដាក់ងក់ក្បាលចុះ *ដូចនេះ*។ ហើយពេលខ្ញុំងើបក្បាលឡើង ស្របពេលដែលបានជួបនាងនោះ គឺជាអ្នកម្តាយ នាងក្មេង ហើយស្អាត។

ខ្ញុំបានមើលនាង។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "ម៉ាក់?"

នាងបាននិយាយថា "ប៊ីលី។"

266 ហើយភ្លាមៗនោះ ផ្លេកបន្ទោរក៏ចាប់ផ្តើមបំភ្លឺជុំវិញអគារ ផ្គរលាន់បន្លឺឡើង ហើយរញ្ជួយក៏មកដែរ។ ហើយសំឡេងមួយបាននិយាយថា "កុំខ្លាចម្តាយរបស់អ្នកឡើយ។" បាននិយាយថា "នាងគឺដូចគ្នានឹងនាងនៅឆ្នាំ ១៩០៦។"

ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "ឆ្នាំ១៩០៦ ជាអ្វី?"

ហើយមេដាបាននិយាយថា "តើមានបញ្ហាអ្វីជាមួយអ្នក?" ប្រពន្ធរបស់ខ្ញុំ។

ខ្ញុំបាននិយាយថា "អូនសម្លាញ់ ឆ្នាំ ១៩០៦ តើឆ្នាំ១៩០៦ជាអ្វី?"

នាងបាននិយាយថា "ហេតុអ្វី?"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "និមិត្តមួយ ខ្ញុំឃើញម៉ាក់ឈរត្រង់នេះ។"

បាននិយាយថា "តើអ្នកបានឃើញអ្វី?"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំបានឃើញម៉ាក់។"

បាននិយាយថា "ប្រាកដហើយឬ ប៊ីល?"

267 ខ្ញុំបាននិយាយថា "បាទ។ គាត់កំពុងឈរត្រង់នេះ ហើយគាត់ស្អាត។ ហើយទ្រង់មានបន្ទូល..." ខ្ញុំបាននិយាយថា "គាត់គ្រាន់តែជាស្ត្រីវ័យក្មេងប៉ុណ្ណោះ។"

268 ដូច្នេះ ខ្ញុំបានទៅយកកំណត់ត្រាគ្រួសារចាស់។ តើអ្នកដឹងថាគាត់ជាអ្វីនៅឆ្នាំ១៩០៦? គឺជាកូនក្រមុំរបស់ឪពុកខ្ញុំ។ នោះជាឆ្នាំដែលនាងរៀបការ។ ឥឡូវនេះ គាត់គឺជាផ្នែកនៃកូនក្រមុំម្នាក់ទៀត គឺកូនក្រមុំរបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ។

269 មាននរណាម្នាក់មកពីកន្លែងណាមួយបានផ្ញើនីកែលមកឱ្យខ្ញុំ។ ខ្ញុំបានទទួលវានៅទីនេះក្នុងហោប៉ៅរបស់ខ្ញុំ ឆ្នាំ១៩០៦។

270 "ហើយទ្រង់ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ពេលទ្រង់យាងមក ទ្រង់នឹងបើកសម្តែងការទាំងនេះដល់អ្នករាល់គ្នាដែលខ្ញុំបាននិយាយ ហើយនឹងបង្ហាញអ្នកនូវអ្វីដែលនឹងមកដល់។"

271 ឥឡូវនេះ តើវាជាអ្វី? ដំណើរបរបាញ់គឺគ្រាន់តែសង់ខ្ញុំឡើង អ្នកឃើញហើយ។ ដំណើរកម្សាន្តដ៏ល្អបំផុតមួយដែលខ្ញុំធ្លាប់ធ្វើ ដោយដឹងថា ការភ្ញាក់ផ្អើលដ៏ធំនេះ។ នោះគឺជាសេចក្តីស្រឡាញ់។ ហើយបងប្អូន ប្រុសស្រី ប្រសិនបើការនិមិត្តទាំងអស់នេះត្រឹមត្រូវ ពីអ្វីដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានបង្ហាញ វាត្រូវតែជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ព្រះគម្ពីរបានចែងថា "ប្រសិនបើវាកើតឡើង នោះគឺជាទ្រង់។"

272 អញ្ចឹង យើងសង្ឃឹមយ៉ាងណា! ថ្ងៃណាមួយយើងនឹងចាកចេញពីកន្លែងនេះ។ យើងនឹងត្រឡប់ទៅជាក្មេងប្រុសក្មេងស្រីវិញ មិនដែលស្លាប់ទៀតឡើយ។ ខ្ញុំចង់ដឹងវាជាជាងការដឹងថាខ្ញុំនឹងក្លាយជាប្រធាននៃពិភពលោក ហើយរស់នៅមួយលានឆ្នាំ។ ខ្ញុំចង់ដឹងថា ខ្ញុំបាននៅក្នុងព្រះហស្តរបស់ព្រះ។

273 ហើយខ្ញុំរីករាយដែលបានដឹង នៅយប់នេះ ថាព្រះយេស៊ូវដដែលនោះដែលបានថ្លែងសេចក្តីនោះ ទ្រង់នៅទីនេះ បន្ទាប់ពីពីរពាន់ឆ្នាំ។ ឃើញទេ វាមិនអាចវិនាសបានទេ។ វាគឺអស់កល្បជានិច្ច។ ហើយទ្រង់គឺនៅដដែលគឺព្រះយេស៊ូវនៅយប់នេះនៅដដែលដូចថ្ងៃដែលទ្រង់បានថ្លែងការណ៍នេះ។ ហើយទ្រង់នឹងនៅតែបញ្ជាក់ព្រះបន្ទូលនោះ ប្រសិនបើយើងជឿលើវា។ តើអ្នកជឿទេ?

274 "នៅពេលដែលទ្រង់ ដែលជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ បានយាងមក ទ្រង់នឹងមិននិយាយអំពីអង្គទ្រង់ឡើយ។ ប៉ុន្តែទ្រង់នឹងនាំយក របស់ដូចខ្ញុំ" នោះគឺជាព្រះបន្ទូល "ហើយនឹងបង្ហាញពួកគេដល់អ្នក។ ហើយបន្ទាប់មក ទ្រង់នឹងបង្ហាញអ្នកនូវរឿងដែលនឹងមកដល់។"

275 នៅក្នុងសៀវភៅ—នៃហេព្រើរ ជំពូកទី៤ ព្រះគម្ពីរបានចែងថា "ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះគឺមុតជាង..."

276 ឥឡូវនេះ តើព្រះបន្ទូលជានរណា? ព្រះយេស៊ូវ។ "កាលដើមដំបូងគឺមានព្រះបន្ទូល ហើយព្រះបន្ទូលគឺនៅជាមួយព្រះ ហើយព្រះបន្ទូលគឺជាព្រះ។ ព្រះបន្ទូលត្រឡប់ជាសាច់ឈាម។ ស្នាក់នៅ..."

277 "ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះគឺមុតជាងដាវមុខពីរ ដែលទម្លុះរហូតដល់ឆ្លាយទៅទៀត និងដល់ខួរឆ្អឹង ហើយជាអ្នកយល់អំពីគំនិតនៅក្នុងចិត្ត។"

278 នោះជាព្រះរបស់យើង។ យើងមិនបានបាត់បង់ទេ មិត្ត។ យើងនៅតែស្ថិតក្នុងព្រះគុណរបស់ព្រះ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ ចង់និយាយអ្វីទាំងអស់ អំពីអតីតកាល... ហើយដូចដែលខ្ញុំបាននិយាយកាលពីយប់មិញ ដូចជាសិស្សទាំងនោះកំពុងព្យាយាមរស់នៅលើការប្រជុំដែលពួកគេមានថ្ងៃមុននោះ ទន្ទឹងរង់ចាំមួយទៀត ប៉ុន្តែភ្លេចថាព្រះដែលបង្កើតខ្យល់និងរលកកំពុងអង្គុយក្នុងទូក។

279 ព្រះដែលគង់នៅលើភ្នំទាំងនោះ ដើម្បីដាក់ហ្វ្រីសលីទឹកប្រាក់នេះ បើយោងតាមព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ដែលដេកនៅទីនោះ នៅលើឥដ្ឋសម្រាប់ជាភស្តុតាង។

280 ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើអ្នកចង់សរសេរទៅបុរសនោះ គ្រាន់តែសរសេរ ប៊ុត សៅរីក សៅ-រី-ក ប៊ុត សៅរីក ផ្លូវហ្វូតចន រដ្ឋ កូឡុំប៊ីរបស់អង់គ្លេស ហើយគ្រាន់តែឱ្យគាត់សរសេរសំបុត្រមកអ្នកវិញ។ ហើយបើអ្នក ធ្វើដំណើរបរបាញ់ នោះជាបុរសល្អដែលត្រូវយកទៅជាមួយ។

281 ឥឡូវនេះសូមកត់សម្គាល់។ លោកបានប្រាប់ក្នុងចំណោមអ្នកបរបាញ់ទាំងអស់នោះ ឡើងចុះតាមផ្លូវនោះ រហូតដល់ខ្ញុំជឿថាខ្ញុំនឹងមានការប្រជុំពិតប្រាកដនៅពេលបន្ទាប់ដែលខ្ញុំទៅទីនោះ ដោយគ្រាន់តែមានមគ្គុទ្ទេសក៍មែនហើយ ដើម្បីឃើញរឿងទាំងនោះកើតឡើងតាមរបៀបដែលរបស់វា។ នោះគឺកាលពីឆ្នាំមុន។

282 នេះជាឆ្នាំនេះ ពេលនេះ។ ព្រះយេស៊ូវដដែលដែលបានធ្វើការសន្យានោះ មានព្រះបន្ទូលថា "ខ្ញុំនឹងមិនចាកចេញពីអ្នកឬបោះបង់អ្នកឡើយ។ ខ្ញុំនឹងនៅជាមួយអ្នកជានិច្ច រហូតដល់ទីបញ្ចប់នៃពិភពលោក។" តើអ្នកជឿទេ?

283 ជាមួយនឹងភស្តុតាងបែបនេះ ជាមួយនឹងការបើកសម្តែងបែបនេះ ត្រូវបានបញ្ជាក់ការពិតវិជ្ជមាន តើយើងអាចមានអារម្មណ៍បែបណាក្រៅពីការចង់ឆ្លងកាត់ដំបូលនោះ ត្រូវបានលើកឡើង? តើយើងបានទុកឲ្យអ្វីៗក្នុងលោកនេះបន្ទុចបង្អាក់យើង ដោយរបៀបនេះឬ កន្លែងដែល យើងឃើញរឿងសំខាន់ដែលវិជ្ជមាន ដែលបង្ហាញថាជាការពិត?

284 ឥឡូវនេះ អ្នកជំងឺម្នាក់ៗនៅទីនេះ បើអ្នករាល់គ្នាគ្រាន់តែជឿដូចគ្នាក្នុងរឿងតែមួយដែលបានសន្យានោះ ហើយដូចគ្នាតែមួយដែលបានយកជំងឺឆ្កួតជ្រូកចេញពីក្មេងប្រុសនោះ បុរសនោះគឺជាព្រះតែមួយដែលនៅទីនេះឥឡូវនេះ។ ប្រសិនបើខ្ញុំអាចដកវាចេញពីអ្នក ខ្ញុំនឹងធ្វើវា ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនអាចធ្វើបានទេ។ ទ្រង់បានសងថ្លៃលោះវាសម្រាប់អ្នករួចហើយ ហើយរឿងតែមួយគត់ដែលអ្នកត្រូវធ្វើគឺត្រូវជឿវា។

285 ចុះបើក្មេងប្រុសដែលបានបាក់ទឹកចិត្តហើយ ស្ត្រីតូចនិយាយថា "ឥឡូវនេះ តើអាវនោះសម្រាប់ធ្វើអ្វី?" វាប្រហែលជាមិនដំណើរការលើនរណាម្នាក់ផ្សេងទៀតទេ។ ឃើញទេ? គ្រាន់តែនៅលើគាត់ ព្រោះវាត្រូវបានផ្ញើទៅឱ្យគាត់។ ណាម៉ាន់បានចុះទឹកទន្លេប្រាំពីរដង។ ប៉ុន្តែអ្នកផ្សេងទៀត ដែលមុជ ប្រហែលជាមិនឆ្លងផុតជំងឺឃ្លង់របស់ពួកគេទេ។ ឃើញទេ? ប៉ុន្តែសូមកត់សម្គាល់។ វាជាអ្វីដែលទ្រង់មានបន្ទូល ថាជាសេចក្ដីពិត ជាសេចក្ដីពិតដ៏ឥតខ្ចោះ។

286 ឥឡូវនេះ វាយឺតពេលហើយ ដើម្បីហៅចូល សូម្បីតែបន្ទាត់អធិស្ឋាន។ តោះ—សូមបញ្ឈប់វាមួយនាទី។

287 សូមយើងគិត។ តើនោះជាអ្វីដែលព្រះបានសន្យា? នោះនឹងជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធពិត ដែលនឹងធ្វើដូច្នោះ។ ត្រូវហើយ? មែនហើយ តើអ្នកណានឹងនិយាយថាទ្រង់មិនមែនជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ? គឺជាទ្រង់។ "ខ្ញុំនិងបិតារបស់ខ្ញុំគឺតែមួយ។" ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគឺជាព្រះវរបិតារបស់ទ្រង់។ "នាងនឹងនាំមក។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនោះដែលកើតក្នុងនាង គឺមកពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។" ដូច្នេះ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធហើយព្រះគឺជាព្រះវិញ្ញាណតែមួយ ហើយទ្រង់គង់នៅក្នុងទ្រង់។

288 ហើយមើលនូវអ្វីដែលទ្រង់បានធ្វើ ពេលស្ត្រីម្នាក់ពាល់អាវរបស់ទ្រង់ ពេលទ្រង់ទតមើលអ្នកស្ដាប់ហើយយល់ពីគំនិតរបស់ពួកគេ។ កុំនិយាយពាក្យ ថា "ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះគឺមុតជាងដាវមុខពីរ ជាអ្នកយល់ដឹងពីគំនិតនៃចិត្ត"? តើទ្រង់មិនសន្យាទេឬ នៅក្នុងយ៉ូហានឬ យ៉ូហាន១៤:១២ ថា "អ្នកណាជឿលើខ្ញុំ និងកិច្ចការដែលខ្ញុំធ្វើ អ្នកនោះនឹងធ្វើដែរ"? ឬ តើវាធ្លាប់បរាជ័យទេ ទេប៉ុន្តែជាការពិតទាំងអស់?

289 បន្ទាប់មក ព្រះនៅទីនេះ។ ទ្រង់នៅទីនេះដើម្បីធ្វើឱ្យមនុស្សគ្រប់រូបនៅទីនេះសុខសប្បាយ។ ទ្រង់នៅទីនេះដើម្បីជួយសង្គ្រោះរាល់ព្រលឹងដែលបាត់បង់។

ហើយមុនពេលដែលខ្ញុំធ្វើការហៅមកកាន់អាសនៈ ដូចដែលខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថាត្រូវបាននាំឱ្យធ្វើ សូមមើល ដើម្បីហៅមកឯអាសនៈនេះ ចូរយើងគ្រាន់តែអំពាវនាវដល់ទ្រង់។ តើប៉ុន្មាននាក់នឹងបាត់បង់ ឬនិយាយថា "ប្រសិនបើខ្ញុំអាច..." ប្រហែលជាមនុស្សចម្លែកនៅទីនេះ និយាយថា "ខ្ញុំមិនដែលឃើញការប្រជុំណាមួយនោះដូចនេះទេ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំធ្លាប់ឮគេនិយាយអំពីរឿងទាំងនេះ ប៉ុន្តែខ្ញុំ—ខ្ញុំពិតជាមិនដែលឃើញវាទេ។ វានឹងលើកទឹកចិត្តដល់បេះដូងរបស់ខ្ញុំ ប្រសិនបើខ្ញុំអាចមើលឃើញវត្តមានរបស់ព្រះគ្រីស្ទយាងមកក្នុងចំណោមមនុស្ស ហើយធ្វើដូចដែលទ្រង់បានធ្វើ។" តើវានឹងលើកទឹកចិត្តអ្នកទេ?

290 ចូរឱនក្បាលរបស់យើង ពាក្យមួយទៀត។ ភ្នែកនីមួយៗបិទ។ ឥឡូវនេះ សូមឲ្យព្រះវិញ្ញាណ ដែលធ្វើតាមព្រះបន្ទូល។

291 ឥឡូវនេះ ព្រះវរបិតា ខ្ញុំមានកិច្ចការដែលខ្ញុំដឹងជាងគេគឺ ទ្រង់ដឹងពីចិត្តរបស់ខ្ញុំ... ដឹងថាមនុស្សទាំងនេះរងទុក្ខក្រោមកម្ដៅនេះ ហើយថាមានមនុស្សច្រើនកុះករ ឈរ ប៉ុន្តែពួកគេមានការអត់ធ្មត់ខ្លាំងណាស់។ ទូលបង្គំអាចស្រមៃថា វាជាហ្វូងមនុស្សដូចគ្នាដែលឈរនៅមាត់ច្រាំងនៅថ្ងៃនោះ ហើយឮទ្រង់មានបន្ទូលពីលើទូក។ ហើយបន្ទាប់មកទ្រង់បានប្រាប់ពួកគេថា "អុំចូលទៅក្នុងទីជ្រៅ ហើយទម្លាក់សំណាញ់ចុះក្រោម។" មិនឃើញថាមានត្រីខ្លះនៅទីនោះទេ។ ពួកគេនៅទីនោះ។

292 ហើយតើពាក្យដែលសាវ័កនោះនិយាយយ៉ាងម៉េច "ព្រះអម្ចាស់អើយ យើងបានរកពេញមួយយប់ ហើយមិនបានអ្វីសោះ។ ប៉ុន្តែទោះជាយ៉ាងណា នៅក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ យើងនឹងទម្លាក់សំណាញ់។" ហើយនៅពេលដែលពួកគេបានគោរពតាមព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ពួកគេបានប្រមូលត្រីជាច្រើន រហូតដល់អួនរបស់ពួកគេចាប់ផ្ដើមរហែក។

293 ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ដោយមិនសង្ស័យទេថាមានស្ត្រីជាច្រើនបានចាកចេញពីការបោកគក់របស់ពួកគេនៅព្រឹកនោះ។ មានបុរសជាច្រើនបានចាកចេញពីស្រែចម្ការ ពីការប្រមូលផល អ្នកនេសាទបានទុកអួន ដើម្បីស្ដាប់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ប្រសិនបើទ្រង់នៅទីនេះក្នុងរូបកាយនៅយប់នេះ វាជាការងឿងឆ្ងល់ខ្លាំងណាស់ដែលលើសពីអ្វីដែលត្រូវបានប្រមូល នឹងជួបជុំ។ ប៉ុន្តែមនុស្សទាំងនេះជឿថា ទ្រង់មិនបានសុគត់ទេ គឺទ្រង់មានព្រះជន្ម

រស់ឡើងវិញ ហើយទ្រង់បានសំដែងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ហើយរក្សាព្រះបន្ទូលទ្រង់ ជាព្រះបន្ទូលដែលទូលបង្គំបានអានដល់ពួកគេ ចេញពីបទគម្ពីរបរិសុទ្ធនៅយប់នេះ។

294 ហើយនៅពេលដែលព្រះអម្ចាស់របស់យើងបានប្រគល់ព្រះគម្ពីរមួយ ឬ—ក្រាំង ហើយទ្រង់អាន ហើយទ្រង់អង្គុយចុះ។ ហើយទ្រង់មានបន្ទូលថា "ថ្ងៃនេះបទគម្ពីរនេះត្រូវបានសម្រេច។"

295 សូមឱ្យវាកើតឡើងម្តងទៀត ព្រះអម្ចាស់។ សូមឲ្យមានម្តងទៀត ថ្ងៃនេះ យប់នេះ ដើម្បីឲ្យបទគម្ពីរដែលទូលបង្គំអានបានសម្រេច។ ហើយយើងទាំងអស់គ្នាកំពុងតែបង្រៀនពេញមួយសប្ដាហ៍ នោះគឺជារឿងដែលត្រូវបញ្ជាក់ពីពេលវេលាចុងក្រោយ។ នោះចិត្តរបស់យើងនឹងទៅឆ្ងាយ ដោយរីករាយ។

296 ប្រហែលជាមានមនុស្សជាច្រើននៅទីនេះ ព្រះអម្ចាស់ ដែលទ្រង់កំពុងមានបន្ទូលទៅកាន់គេ។ សូមជួយយើងនៅយប់នេះដើម្បីស្គាល់ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ព្រះបន្ទូលរបស់អ្នកបានបញ្ជាក់ថាជាសេចក្ដីពិត។ សូមប្រទានមក ឱព្រះបិតា។

297 ហើយខណៈពេលដែលយើងកំពុងឱនក្បាលរបស់យើង គ្រាន់តែជាវិធីនៃការស្ញង់មតិ ដើម្បីស្ងប់ស្ងាត់ខ្លួនខ្ញុំពីការអធិប្បាយ។ តើមានបងប្អូនប៉ុន្មាននាក់នៅទីនេះ ដែលមិនមែនជាគ្រិស្ទានដែលកើតជាថ្មី? ឥឡូវនេះ អ្នកអាចទៅព្រះវិហារ ប៉ុន្តែនោះមិនមែនជាអ្វីដែលខ្ញុំសុំនោះទេ។ អ្នកគឺជា...បើអ្នកមិនមែនជាគ្រិស្ទានដែលកើតជាថ្មីទេ ប៉ុន្តែអ្នកជឿថាមានព្រះយេស៊ូរស់នៅ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធពិតប្រាកដ ហើយអ្នកចង់ចងចាំដល់ទ្រង់ឥឡូវនេះ តើអ្នកអាចទេ ខណៈពេលដែលគ្រប់គ្នាបានអោនក្បាលចុះ ហើយបិទភ្នែក សូមលើកដៃឡើងទៅកាន់ទ្រង់ "ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមចងចាំខ្ញុំ"? ព្រះប្រទានពរអ្នក។ សូមព្រះប្រទានពរ ដល់អ្នក អ្នក អ្នក។ ព្រះប្រទានពរអ្នក។ ព្រះប្រទានពរអ្នក។ នោះល្អណាស់។ តើមានអ្នកផ្សេងទៀតទេ?

298 ឥឡូវនេះ យើងមានចំនួនមិនច្រើនទេ។ ប៉ុន្តែតើអ្នកដឹងទេ វាជាពិភពលោកដែលស្វែងរករបស់ធំៗនិងចំនួនសមាជិកច្រើន? ដូចដែលយើងបាននិយាយកាលពីល្ងាចមិញថា វាគ្រាន់តែជាសំឡេងដ៏ស្ងប់ស្ងាត់ បន្តិចប៉ុណ្ណោះ ដែលទាក់ទាញហោរាឱ្យមកខាងមុខដោយរាំងនននបាំងមុខរបស់គាត់។

299 ឥឡូវនេះ អ្នកមានជំនឿលើព្រះ។ ប្អូនប្រុស ប្អូនស្រីរបស់ខ្ញុំអើយ ចូរមានជំនឿលើព្រះជាម្ចាស់។ ហើយប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវដ៏សប្បុរសរបស់យើងនឹងយាងមកកន្លែងដែលព្រះបន្ទូលនេះដាក់នៅទីនេះ គឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ផ្ទាល់បានបើក ហើយនឹងបង្ហាញដល់អ្នកថា ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនេះ ដែលខ្ញុំនិយាយគឺជាសេចក្តីពិត! អ្នកប្រហែលជាត្រូវបានយល់ច្រឡំជាច្រើនដងជាមួយនឹងរឿងជាច្រើន ប៉ុន្តែវាគ្រាន់តែបង្ហាញថាមានការពិតនៅកន្លែងណាមួយ។ ហើយនៅពេលដែលទ្រង់ធ្វើ ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកដែលបានលើកដៃឡើង មកជួបខ្ញុំបន្តិច។

ឥឡូវនេះអ្នកអាចងើបក្បាលរបស់អ្នក។

300 ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ យកការបម្រើនេះទៅក្នុងព្រះហស្តទ្រង់ឥឡូវនេះ។ ទូលបង្គំជាអ្នកបំរើរបស់ព្រះអង្គ។ និងការអធិប្បាយទាំងអស់... ព្រះបន្ទូលមួយមកពីទ្រង់ នឹងមានន័យច្រើនជាងអ្វីដែលយើងអាចនិយាយបានក្នុងមួយជីវិត។ គ្រាន់តែពាក្យមួយ។ សូមអនុញ្ញាតឥឡូវនេះ ឱព្រះបិតា កាលដែលទូលបង្គំធ្វើការនេះ ទីបន្ទាល់ទាំងនោះ។ កូនដឹងថាពួកគេពិតត្រង់ ព្រះបិតា។ ទ្រង់គឺជាអ្នកដែលផ្តល់ឱ្យពួកគេ។ ហើយមិនដែលបរាជ័យឡើយ។ ផ្តល់វានៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។ អាម៉ែន។

301 ឥឡូវនេះ តើមានមនុស្សប៉ុន្មាននាក់នៅទីនេះ ដែលមិនមានកាតអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកឈឺ? លើកដៃឡើង គ្រប់ទីកន្លែងក្នុងអាគារ ដែលមិនមានប័ណ្ណអធិស្ឋាន កំពុងឈឺ។ មិនអីទេ។ ហើយអ្នកដែលមានកាតអធិស្ឋាន សូមលើកដៃឡើង។ ស្មើគ្នា។ ហើយពួកគេទាំងអស់ត្រូវបានលាយបញ្ចូលគ្នា។

302 ឥឡូវនេះ ដើម្បីមើលទៅលើទស្សនិកជន ជាដំបូងត្រូវមានភាពស្មោះត្រង់ចំពោះព្រះ និងចំពោះមុខ...អ្នក។ ខ្ញុំដឹងថា ខ្ញុំកំពុងសម្លឹងមើល*ត្រង់នេះ* មិត្តភ័ក្តិរបស់ខ្ញុំខ្លះនៅជ្រុង*នេះ*នៅទីនេះ។ បងប្រុសណូអែល និង—បងស្រី...និងបងស្រីជូន និងបងប្រុស អៅឡរ កូនប្រុសរបស់ខ្ញុំ បងប្អូននៅ*ទីនេះ* និងបងប្រុសម៉ូរ៉េ។ ខ្ញុំមិនស្គាល់បងប្រុស*ម្នាក់នេះ*ទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំបានឃើញគាត់នៅក្នុងការប្រជុំប៉ុន្មានដងចុងក្រោយនេះ។ ខ្ញុំមិនអាចចាំឈ្មោះបងប្រុស*នេះ*បានទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំចំណាំមុខមាត់គាត់។ បងស្រីនៅ*ទីនេះ* បងស្រីវីលៀម។ បងស្រីសារិទ្ធ អង្គុយនៅជ្រុង។ ផ្លូវត្រឡប់មកខាងក្រោយនោះវិញ គឺមានមនុស្សខ្លះមកពីរោងឧបោសថនៅ ជេហ្វឺសាន់វិល។

303 អង្គុយនៅទីនេះគឺជាមិត្តចាស់ដ៏មានតម្លៃរបស់ខ្ញុំ ដែលមានអាយុកៅសិបឆ្នាំ ដែលមកពីរដ្ឋ អូហៃអូ បើកបរឆ្លងកាត់ប្រទេស។ ហើយខ្ញុំនឹងចាកចេញទៅអាហ្រ្វិក ហើយគាត់និងប្រពន្ធដ៏គួរឲ្យស្រឡាញ់របស់គាត់បានសួរថាតើពួកគេអាចទៅអាហ្រ្វិកជាមួយខ្ញុំបានឬអត់។ បាននិយាយថា "យើងនឹងបង់ប្រាក់..." អាយុកៅសិបឆ្នាំ បងប្រុសជនជាតិអាឡឺម៉ង់ មិនដែលស្គាល់ព្រះអម្ចាស់ទេ។ ពេលខ្ញុំអធិប្បាយនៅយប់មួយ គាត់ចូលមកស្លៀកពាក់សមរម្យដើម្បីទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក។ អាយុកៅសិបឆ្នាំ! នៅខាងក្រៅ...

304 ខ្ញុំជឿថា អូ នេះជាបងប្រុស ហ្វលត្រប់ និងបងស្រី ហ្វលត្រប់ នៅ*ទីនោះ*។ ឥឡូវនេះ វាគឺចម្ងាយប្រហែល...ហើយបងប្រុសបរឌឺ។ ឥឡូវនេះ នោះប្រហែលហ្នឹង។

305 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំកំពុងហៅឈ្មោះពួកគេ។ ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើអ្នកដែលស្គាល់ខ្ញុំបែបនោះ កុំអធិស្ឋាន។ ឃើញទេ? អធិស្ឋានសម្រាប់ខ្ញុំ។ ឃើញទេ?

306 តែខ្ញុំចង់អោយអ្នកដែលមិនស្គាល់ខ្ញុំ ហើយដឹងថាខ្ញុំមិនស្គាល់អ្នក ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកប្រាប់បេះដូងអ្នកថា "ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ទូលបង្គំបានឮពាក្យនេះនិយាយ។ ទូលបង្គំ—ទូលបង្គំបានឮអ្នកបម្រើម្នាក់នៅយប់នេះអានគម្ពីរនេះចេញមក។ ទូលបង្គំបានឮទីបន្ទាល់ទាំងនោះ ហើយទូលបង្គំបានឮស្រដៀងគ្នានេះដែរ អ្នកដឹងទេ ថាវាបានកើតឡើងពេលផ្សេងគ្នា។ តើយើងជិតដល់គ្រាចុងក្រោយហើយឬនៅ? តើយើងជិតដល់ពេលហើយឬ?"

307 សូមចាំថា ពេលទីសំគាល់នោះត្រូវបានធ្វើដល់ក្រុងសូដុំម ជាក្រុងដែលត្រូវភ្លើងឆេះ ព្រះយេស៊ូវបានសំដៅទៅក្រុងនោះ ហើយមានបន្ទូលថា "ដូចដែលវាគឺ..." នោះជាសញ្ញាចុងក្រោយដែលគេបានទទួលមុនពេលទីក្រុងត្រូវបំផ្លាញ។ ហើយព្រះយេស៊ូវបានមានបន្ទូលថានោះនឹងកើតឡើងដូចគ្នាពេលកូនមនុស្សបានមក។

308 ឥឡូវនេះ អ្នកដឹងហើយ ថាវាយ៉ាងណា... ព្រះជាម្ចាស់ ជាព្រះក្លាយជាសាច់ឈាម! តើមានមនុស្សប៉ុន្មាននាក់ដែលជឿថាព្រះបាននិយាយជាមួយអ័ប្រាហាំ? បាទ។ មែនហើយ ព្រះគម្ពីរប្រាប់ថា "អេឡូហ៊ីម" ដូច្នេះ នោះ—ហើយជា—នេះ—ព្រះអង្គម្ចាស់ដ៏អស្ចារ្យនៃស្ថានសួគ៌ និងផែនដី ដែលជាព្រះដ៏គ្រប់ទាំងអស់។ គាត់គង់នៅ។

309 តើទ្រង់បង្ហាញអ្វី? ទ្រង់នៅក្នុងរាងកាយមនុស្ស ឈរនៅទីនោះ ហើយសោយសាច់កូនគោ ហើយផឹកទឹកដោះគោនោះ រួចក៏បាត់ពីភ្នែកទៅ។ "ខ្ញុំនឹងទៅឯអ្នកតាមពេលវេលាដែលខ្ញុំបានសន្យា។" ឃើញទេ? បានហៅគាត់ចំឈ្មោះរបស់គាត់។ ហើយទ្រង់បែរមកវិញ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា "សារ៉ានៅឯណា?"

បាននិយាយថា "នាងនៅក្នុងតង់នៅពីក្រោយទ្រង់។"

បានមានបន្ទូលថា "ខ្ញុំនឹងទៅឯអ្នកតាមពេលវេលានៃជីវិត។"

310 ហើយសារ៉ាបាននិយាយថា "ហ៊ឹម" នៅក្រោយនៅក្នុងតង់។

311 គាត់បាននិយាយថា "ហេតុអ្វីបានជាសារ៉ាសើច?" សូមចាំថា ព្រះគម្ពីរបានចែងថា នាងនៅក្នុងតង់នៅពីក្រោយទ្រង់។ បាននិយាយថា "ហេតុអ្វីបានជាសារ៉ាសើច?"

សារ៉ាបាននិយាយថា "ខ្ញុំមិនបានសើចទេ។"

បាននិយាយថា "បាទ អ្នកបានសើចមែន។" ឃើញទេ? ត្រូវហើយ។

312 បុរសម្នាក់ឈរនៅទីនោះ ព្រះតំណាងអង្គទ្រង់ក្នុងសាច់ឈាមមនុស្ស។ ព្រះយេស៊ូវបានមានបន្ទូលថា វានឹងដូចគ្នានៅពេលបុត្រមនុស្សនឹងមកដល់: ព្រះនៅក្នុងក្រុមជំនុំរបស់ទ្រង់ អ្នក ខ្ញុំ តំណាងពីទ្រង់ផ្ទាល់។ ឥឡូវនេះ មានស្ត្រីតូចម្នាក់...

313 នៅពេលដែលព្រះជាម្ចាស់នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ទ្រង់មានព្រះវិញ្ញាណពេញលេញ។ ទ្រង់គឺជាព្រះ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែជាអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់ម្នាក់ ហើយអ្នកគ្រាន់តែជាអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់ម្នាក់ប៉ុណ្ណោះ។ យើងមាន—ព្រះវិញ្ញាណដោយ—តាមរង្វាស់។ ទ្រង់មានវាដោយគ្មានការវាស់វែងបាន។ "នៅក្នុងទ្រង់ ភាពពេញលេញនៃរូបកាយរបស់ព្រះ។" នៅក្នុងខ្ញុំគ្រាន់តែជាអំណោយតូចមួយ ហើយនៅក្នុងអ្នកគឺជាអំណោយ ពីទ្រង់។ ប៉ុន្តែ ទោះបីវាតូចប៉ុណ្ណាក៏ដោយ នោះគឺជាព្រះវិញ្ញាណតែមួយ។

314 ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើនោះជាព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ វានឹងធ្វើកិច្ចការរបស់ព្រះ។ ឥឡូវនេះ អ្នកអធិស្ឋាន ហើយនិយាយថា "ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ស្ត្រីតូចម្នាក់ពេលមួយបានពាល់សម្លៀកបំពាក់របស់ទ្រង់។" ហើយយើងនិយាយ...

315 នៅទីនេះនៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាថ្មី គាត់បាននិយាយជាភាសាហេព្រើរ គាត់បាននិយាយថា "ទ្រង់គឺជាសម្ដេចសង្ឃនៅពេលនេះ ដែលអាចត្រូវបានប៉ះដោយអារម្មណ៍នៃភាពទន់ខ្សោយរបស់យើង។" តើមានប៉ុន្មាននាក់ដែលស្គាល់ព្រះគម្ពីរនោះ? និយាយថា "អាម៉ែន" [ក្រុមជំនុំនិយាយថា "អាម៉ែន។"—អេដ។] ប្រាកដណាស់។ មែនហើយ វាត្រូវតែជាការពិត។

316 មែនហើយ ប្រសិនបើទ្រង់នៅដដែលកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត តើទ្រង់នឹងឆ្លើយតបអ្នកដោយរបៀបណា? ដូចគ្នានឹងទ្រង់បានធ្វើកាលពីម្សិលមិញ ប្រសិនបើទ្រង់នៅថ្ងៃនេះដូចគ្នា។

317 ឥឡូវនេះ អ្នកអធិស្ឋាន ហើយនិយាយថា "ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ សូមឲ្យទូលបង្គំពាល់សម្លៀកបំពាក់របស់ទ្រង់។ ហើយបន្ទាប់មក ទ្រង់បានផ្ដល់អំណោយតិចតួចដល់បងប្រុស ប្រាណហាំ ដើម្បីលើកទឹកចិត្តពួកយើង។ ហើយគាត់មិនស្គាល់ខ្ញុំទេ។ (ខ្ញុំកំពុងខាងក្រោយនៅ*ទីនេះ* និងនៅ*ទីនេះ* និងចុះនៅ*ទីនេះ* និងកន្លែងដែលខ្ញុំត្រូវបានអង្គុយ...) គាត់មិនស្គាល់ខ្ញុំទេ ប៉ុន្តែទ្រង់ស្គាល់ខ្ញុំ។ ហើយសូមឲ្យទូលបង្គំបានឃើញព្រះវិញ្ញាណដ៏អស្ចារ្យរបស់ព្រះអង្គផង ព្រះអម្ចាស់។ មិនមែនដូចដែលខ្ញុំត្រូវធ្វើនោះទេ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែជាការជួយលើកទឹកចិត្តខ្ញុំ និងពួកគាត់ដទៃទៀតប៉ុណ្ណោះ ព្រោះយើងបានអានព្រះបន្ទូលហើយ។ សូមឲ្យទូលបង្គំពាល់សម្លៀកបំពាក់របស់ព្រះអង្គ បន្ទាប់មកព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលមកវិញ។ អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំត្រូវបានគេប្រើនៅយប់នេះ ព្រះអម្ចាស់អើយ សម្រាប់គោលបំណងនោះ។ វានឹងបង្ហាញទស្សនិកជនទាំងមូលថា ទ្រង់នៅមានជីវិតនៅឡើយ។" អស្ចារ្យណាស់បើទ្រង់ធ្វើដូច្នេះ?

318 ឥឡូវនេះ អ្នកគ្រាន់តែអធិស្ឋានដោយស្ងៀមស្ងាត់។ និយាយថា "ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមអោយទូលបង្គំពាល់សម្លៀកបំពាក់របស់ព្រះអង្គផង។" ហើយទូលបង្គំនឹងប្រគល់ខ្លួនទូលបង្គំចំពោះព្រះវិញ្ញាណ ហើយបន្ទាប់មកសូមព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធធ្វើអ្វីផ្សេងទៀត។ ព្រោះ ឥឡូវនេះ ទូលបង្គំបាននិយាយ ផ្ដល់ទីបន្ទាល់ ប៉ុន្តែទូលបង្គំមិនអាចធ្វើទៀតទេឥឡូវនេះ។ ទូលបង្គំនៅចុងបញ្ចប់នៃផ្លូវរបស់ទូលបង្គំ។

319 ទូលបង្គំគ្រាន់តែមើលទស្សនិកជន មើលថាខ្ញុំ...ខ្ញុំត្រូវតែមើលវា អ្នកដឹងទេ។ ទ្រង់យល់ពីរឿងនោះ។

320 ត្រឡប់ទៅខាងឆ្វេងរបស់ខ្ញុំ នៅខាងក្រោយនោះវិញ កណ្ដាលផ្លូវក្រោយអគារ មានស្ត្រីម្នាក់អធិស្ឋាន។ នាងនឹងត្រូវស្លាប់ ប្រសិនបើព្រះមិនជួយនាង។ នាងមានជំងឺមហារីក ហើយមហារីកនៅលើសុដន់។ អូ សូមកុំឱ្យនាងខកខាន!

ជួយទូលបង្គំផង ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ។

បងស្រី បើអ្នកជឿ! អូ ខ្ញុំអើយ! នាងនឹងខកខានវា។

ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវសូមជួយយើង យើងអធិស្ឋាន។

321 ម៉ារី ម៉េ។ ហ្នឹងហើយ។ តើយើងជាមនុស្សចម្លែកចំពោះគ្នាទៅវិញទៅមកទេ? ខ្ញុំមិនស្គាល់អ្នកទេ។ អ្នកមិនស្គាល់ខ្ញុំដែរ។ តើនោះជាលក្ខខណ្ឌ ហើយតើ...តើអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលបាននិយាយជាការពិតឬ? បន្ទាប់មក សូមជឿ។ វានឹងចប់ហើយ។ អាម៉ែន។

322 ឥឡូវនេះ ពីភាពងងឹតដែលនៅពីលើនាង វាជាពន្លឺ។ ដូចជាក្មេងប្រុសនោះដែរ ជំងឺឆ្កួតជ្រូកនៅឆ្ងាយពីគាត់។ ព្រះតែមួយព្រះអង្គគង់នៅទីនោះ ក្នុងព្រៃខាងជើង គឺជាព្រះតែមួយនៅទីនេះ។ គ្រាន់តែបន្តជឿ។ អាម៉ែន។ "បើអ្នកគ្រាន់តែជឿ!"

323 នេះគឺជាស្ត្រីម្នាក់អង្គុយនៅពីមុខខ្ញុំ។ នាងមានអ្វីមួយខុសនៅលើខ្នងរបស់នាង។ វាជាគីមីចេញនៅខ្នងរបស់នាង។ នាង—នាងមិនមែនមកពីទីនេះទេ។ នាងមកពីម៉ុនតាណា។ ឈ្មោះរបស់នាងគឺ កញ្ញា ស្ពាប់។ ចូរក្រោកឈរឡើង ទទួលការព្យាបាលរបស់អ្នកនៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

អ្នកមិនចាំបាច់ចុចទេ។ ធ្វើធម្មតា។

324 មិត្តមាឌធំនៅអង្គុយទីនេះ សម្លឹងមកខ្ញុំ ធ្វើបែប*ហ្នឹង*។ អ្នកជឿ។ អ្នកនឹងជាសះស្បើយ។ មានបញ្ហាភ័យ។ បើអ្នកជឿ នោះព្រះនឹងធ្វើឲ្យអ្នកជា។

325 ស្ត្រីដែលមានបញ្ហារោគស្ត្រី។ ជឿវាហើយអ្នកអាចជាសះស្បើយ។ ចូរត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញ ហើយមានជំនឿលើព្រះ។ ហេតុអ្វីបានជាខ្ញុំនិយាយថាត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញ? អ្នកនឹងត្រូវត្រលប់ទៅ ម៉ិកស៊ិកថ្មី ដើម្បីទៅដល់ទីនោះ លោក និងលោកស្រី វ៉ាត់គីន។ ឥឡូវនេះ អ្នកដឹងថាខ្ញុំមិនស្គាល់អ្នកទេ។ អាម៉ែន។

326 ស្ត្រីនៅពីក្រោយអ្នកដែលមានដំបៅនៅជើង គឺកញ្ញា ប្រោន។ តើអ្នកនឹងជឿថាព្រះនឹងព្យាបាលអ្នកទេ? អ្នកមើលទៅគួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍ណាស់។ ឥឡូវនេះ

អ្នកដឹងថាខ្ញុំមិនដែលឃើញអ្នកក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំទេ។ នៅលើជើងខាងឆ្វេង។ ឥឡូវនេះ អ្នកជឿដោយអស់ពីចិត្ត អ្នកនឹងបានជាសះស្បើយ។

327 ស្ដ្រីព្យាយាមធ្វើចលនា ហើយនាងមានជំងឺរលាកសន្លាក់។ វាកំពុងចងនាងយ៉ាងខ្លាំង។ លោកស្រី ហ្វៃហែត អ្នកជឿដោយអស់ពីចិត្ត ហើយអ្នកនឹងបានជាសះស្បើយ។ ឥឡូវនេះ អ្នកដឹងថាខ្ញុំមិនដែលឃើញអ្នកនៅក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំទេ។ នោះ អូ...ប្រងស្រីនិយាយថា "...បានជាសះស្បើយពីមុន។ ខ្ញុំបានជាសះស្បើយពីមុន ហើយខ្ញុំដឹងថាវានឹងព្យាបាលខ្ញុំ។"—[អេដ។] អាម៉ែន។ បាទ។

328 តើអ្នកជឿដោយអស់ពីចិត្តឥឡូវនេះទេ? ឥឡូវនេះ តើទ្រង់នឹងធ្វើអ្វី? "ទ្រង់នឹងយករឿងដែលខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នា ហើយនឹងបង្ហាញដល់អ្នក។ ហើយបន្ទាប់មកទ្រង់នឹងបង្ហាញអ្នកនូវអ្វីដែលនឹងមកដល់។" តើអ្នកឃើញអ្វីដែលខ្ញុំមានន័យទេ? តើអ្នកជឿទ្រង់ទេ?

ឥឡូវយើងឱនក្បាលម្ដងទៀត។

329 ឥឡូវនេះ អ្នករាល់គ្នាដឹងហើយថា ប្រសិនបើអ្នកនឹងចាកចេញពីជីវិតនៅយប់នេះ ដែលអ្នកនឹង...នឹងមិនមែនជា...អ្នកនឹងទៅ អ្នកមិនបានកើតមកទៀតទេ។ "លើកលែងតែមនុស្សកើតជាថ្មី គាត់មិនអាចមើលឃើញរាជាណាចក្របានឡើយ។" ហេតុអ្វីបានជាអ្នកមិនមក*ទីនេះ*? ឈរនៅទីនេះ ហើយអនុញ្ញាតឱ្យយើងអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នក នៅទីនេះបន្តិច។ តើអ្នកនឹងមកឥឡូវនេះក្នុងវត្តមាននៃព្រះវិញ្ញាណនេះឬទេ?

330 អ្នកនឹងមិនឃើញអ្វីដែលអស្ចារ្យជាងនេះឡើយ រហូតទាល់តែអ្នកឃើញការយាងមករបស់ព្រះអម្ចាស់។ ឥឡូវនេះគ្រាន់តែចងចាំ។ ប្រាកដណាស់ ខ្ញុំដឹងពីអ្វីដែលខ្ញុំកំពុងនិយាយ បើមិនដូច្នេះទេ ទ្រង់នឹងមិនអនុញ្ញាតឲ្យមានកិច្ចបម្រើផ្សាយដំណឹងល្អទេ។ កុំឱ្យវាឆ្លងផុតអ្នកឥឡូវនេះ។ តើអ្នកស្មោះទេ?

331 តើអ្នកនឹងមកទេ? បើមិនដូច្នេះទេ រវាងអ្នកនិងព្រះ វាស្ថិតស្ថេរ។ ខ្ញុំគ្មានកំហុសទេ។ ខ្ញុំស្អាតស្អំពីឈាមទាំងអស់ ព្រោះខ្ញុំបានប្រាប់អ្នករាល់គ្នានូវសេចក្ដីពិត។ ខ្ញុំបានអធិប្បាយដល់អ្នកនូវព្រះបន្ទូល។ ខ្ញុំបានប្រាប់អ្នកពីអ្វីដែលជាទ្រង់។ ហើយទ្រង់ នៅពេលដែលទ្រង់យាងមក ទ្រង់បានបង្ហាញពីអ្វីដែលទ្រង់មាននៅពេលនោះ ហើយទ្រង់អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំបញ្ជាក់ថាទ្រង់ជាអ្វីឥឡូវនេះ។ ទ្រង់គឺនៅដដែលដូចទ្រង់នៅពេលនោះ។ តើអ្នកជឿទេ?

332 អញ្ចឹង តើអ្នកឈឺប៉ុន្មាននាក់នៅទីនេះ អ្នកផ្សេងទៀតឈឺនៅទីនេះ? លើកដៃឡើង។

333 ឥឡូវនេះ ចូរដាក់ដៃលើគ្នាទៅវិញទៅមក ហើយយើងអធិស្ឋានដោយសេចក្ដីជំនឿសម្រាប់អ្នក។

334 ឥឡូវនេះខ្ញុំចង់សួរអ្នកពីអ្វីមួយដោយស្ងប់ស្ងាត់។ បើព្រះជាម្ចាស់អាចយាងមកធ្វើការអស្ចារ្យ! ការអស្ចារ្យគឺជាអ្វីដែលមិនអាចពន្យល់បាន។ ឥឡូវនេះ បើអ្នកចង់សាកសួរមនុស្សជុំវិញខ្លួន សូមទៅសួរពួកគេគ្រប់ពេលវេលា គ្រប់ទីកន្លែង។ ឃើញទេ? គ្រាន់តែចាំថា នោះគឺជាព្រះ។ នេះគ្រាន់តែជាការមើលឃើញដោយស្ម័គ្រចិត្ត។ ជាអ្នក—ជាអ្នក តើអ្វីដែលធ្វើនោះ? វាគឺជាអ្នក ខ្លួនអ្នក។ អ្នកជាអ្នកធ្វើដូច្នេះ។

335 អ្នកឃើញទេ នៅពេលដែលស្ត្រីនោះបានពាល់អាវរបស់ទ្រង់ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "កម្លាំងបានចេញពីខ្ញុំ។" ប៉ុន្តែពេលដែលព្រះវរបិតាបង្ហាញទ្រង់អំពីឡាសារ ហើយទ្រង់ក៏ចេញទៅ ហើយត្រឡប់មកវិញ ហើយប្រោសឡាសារឲ្យរស់ឡើងវិញ ទ្រង់មិនដែលមានបន្ទូលឡើយ "ចេស្ដា។" នោះគឺជាព្រះដែលប្រើអំណោយទានរបស់ទ្រង់ផ្ទាល់ ហើយម្នាក់ទៀតគឺជាស្ត្រីដែលប្រើអំណោយទានរបស់ព្រះ។

336 ខ្ញុំមិនមែនជាអំណោយរបស់ព្រះទេ។ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ គឺជាអំណោយរបស់ព្រះ។ វាគ្រាន់តែជាអំណោយដែលទ្រង់ប្រទានឱ្យខ្ញុំ ដែលខ្ញុំបានកើតមកតាមរបៀបនោះ ជាមួយមនសិការនិងការយល់អារម្មណ៍ (មនសិការដំបូង) នៅជាមួយគ្នា។ អ្នកមិនទាន់ដេកលក់ទេ អ្នកគ្រាន់តែឃើញវា។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធយាងមកសណ្ឋិតលើមនសិការ ដូចវាកើតឡើងនៅលើមនសិការដំបូង។ ប្រសិនបើវាមកលើមនសិការរបស់អ្នក អ្នកនឹងមានសុបិនខាងវិញ្ញាណ។ វាមកលើខ្ញុំ ខ្ញុំមិនមែនសុបិនទេ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែមើលទៅទីនោះហើយឃើញវា។ ឃើញទេ? ហើយយើងកើតមក អ្នកមិនអាចធ្វើឲ្យខ្លួនឯងមានអ្វីប្លែកនោះទេ។ អ្នកកើតមកតាមរបៀបនោះ។ ឃើញទេ? "អំណោយទាន និងការហៅតាមទូរសព្ទគឺគ្មានការប្រែចិត្តទេ។" តើត្រូវធ្វើអ្វី? ដើម្បីបង្ហាញព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ទ្រង់គឺនៅដដែលដូចកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត។

337 ដោយដៃអ្នកដាក់លើគ្នាទៅវិញទៅមក ខ្ញុំជឿជាក់ថាអ្នកនឹងដាក់ចិត្តអ្នកក្នុងការមើលថែរបស់ព្រះឥឡូវនេះ "ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមពិនិត្យទូលបង្គំ។ តើទូលបង្គំ

ស្តឹកស្រពន់ដោយសារអ្វីៗក្នុងលោកឬ ដែលទូលបង្គំមិនបានឃើញម៉ោងដ៏អស្ចារ្យនេះដែលបានកន្លងផុតទៅ?"

338 ទ្រង់ជ្រាបថា នោះជាវិធីដែលវាតែងតែមាន។ វាបានឆ្លងកាត់ក្រុមជំនុំ ហើយពួកគេមិនដែលដឹងពីវាទេ។ នោះជាប្រវត្តិសាស្ត្រ។ កុំបណ្តោយឱ្យវាកន្លងផុតទៅ មិត្តអើយ ដើម្បីឃើញពាក្យដែលបញ្ជាក់ឱ្យឃើញ ម្តងហើយម្តងទៀត សូមមើលព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះបានសំដែងមក ហើយអង្គព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានចូលមកក្នុងចំណោមប្រជាជននេះ ហើយធ្វើតាមរបៀបដែលទ្រង់បានធ្វើពីមុនមក។

339 ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌ ទូលបង្គំមានអារម្មណ៍ថាឥឡូវនេះ ព្រះអម្ចាស់អើយ ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ត្រូវបានអានហើយ។ ទីបន្ទាល់ត្រូវបានផ្តល់ឱ្យ។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានយាងចុះមក ហើយបញ្ជាក់ព្រះបន្ទូលនោះ និងទីបន្ទាល់។ ឥឡូវនេះ វាស្ថិតនៅក្នុងដៃរបស់ប្រជាជន ព្រះអម្ចាស់។ វាស្ថិតនៅលើភ្លៅរបស់ពួកគេ។ គ្មានអ្វីផ្សេងទៀតដែលទូលបង្គំដឹងនិងត្រូវនិយាយទេ។ ហើយទូលបង្គំមិនដឹងពីអ្វីផ្សេងទៀតដែលទ្រង់បានសរសេរនៅក្នុងព្រះបន្ទូល ថាទ្រង់នឹងធ្វើនោះទេ ព្រោះថាទ្រង់បានប្រោសពួកគេរួចហើយ។ វាគ្រាន់តែធ្វើឱ្យពួកគេជឿ។ ហើយទ្រង់ធ្វើរឿងបែបនេះ ហើយធ្វើម៉េចឲ្យយើងសង្ស័យទៀត? តើយើងអាចអនុញ្ញាតឲ្យសាតាំងធ្វើឲ្យមនសិការរបស់យើងស្ពឹកទៀតយ៉ាងដូចម្តេចបាន?

340 សាតាំង ខ្ញុំប្រកាសការប្រោសមនុស្សទាំងនេះ ហើយប្រាប់ឯងថា "ខ្ញុំសូមដេញឯង ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ ចូរចេញពីទីនេះ។ ចូរចេញទៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ហើយឲ្យប្រជាជននេះមានសេរី។"

341 ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើអ្នកជឿទ្រង់ ចូរឈរនៅ។ តើអ្នកជឿទេ? ចូរក្រោកឡើង ហើយសរសើរតម្កើងព្រះជាម្ចាស់។ ក្រោកឡើងហើយជឿវា។ កុំសង្ស័យវាទៀត។

342 ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ សូមឲ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនាំមកនូវសេចក្តីអំណរ អំណាច ការរស់ឡើងវិញ ជីវិតដល់ប្រជាជននេះ ព្រះអម្ចាស់។

343 សូមសរសើរតម្កើងទ្រង់ឥឡូវនេះ ហើយប្រទានពរដល់ព្រះនាមដ៏បរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់។ យើងស្រឡាញ់ទ្រង់។ យើងសរសើរទ្រង់។ យើងគោរពកោតខ្លាចទ្រង់ ជាព្រះដ៏គ្មានគូប្រៀប ព្រះដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់។ នៅក្នុងព្រះនាមទ្រង់ ទទួលទ្រង់។ ទ្រង់គង់នៅទីនេះ។ អាម៉ែន។

វិញ្ញាណនៃសេចក្ដីពិត KHM63-0118

(Spirit Of Truth)

សារដែលធ្វើឡើងដោយបងប្រុស William Marrion Branham នេះ ត្រូវបានចែកចាយ នៅល្ងាចថ្ងៃសុក្រថ្ងៃទី 18 មករា 1963 នៅព្រះវិហារនៃប្រជាជាតិទាំងអស់នៅទីក្រុងផុននិក អារីហ្សូណា U.S.A។ រាល់ការខិតខំត្រូវបានធ្វើឡើងដោយការផ្ទៀងផ្ទាត់យ៉ាងត្រឹមត្រូវ ជាសារសម្លេងចេញពីខ្សែអាត់ថត ចម្លង និង បោះពុម្ពដោយរក្សាសិទ្ធពីភាសារអង់គ្លេស។ ការបក ប្រែជាភាសារខ្មែរនេះ គឺត្រូវបោះពុម្ព និង ចែកចាយដោយ សម្លេងព្រះជាម្ចាស់ដែលបានថតទុក។

KHMER

©2022 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

ការរក្សាសិទ្ធ

សៀវភៅនេះត្រូវបានរក្សាសិទ្ធ។ សៀវភៅនេះអាចថតចម្លង បានជាការប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន ដោយសេរី ឥតគិតថ្លៃ ដើម្បីផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អអំពីព្រះយេស៊ូគ្រិស្ត។ សៀវភៅនេះ មិនអាចលក់ ផលិតជាទ្រង់ទ្រាយធំ យកទៅដាក់ក្នុងវែបសាយ លក់តាមប្រព័ន្ធអេលេចត្រូនីក ឬ បកប្រែ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតិពី វ៉យ អូហ្វ ហ្គត់ រីខខតឌីង (VOICE OF GOD RECORDINGS®.)ឡើយ។

សម្រាប់ទំនាក់ទំនងបន្ថែម និង ឬសម្រាប់តម្រូវការទាក់ទងនឹងឯកសារសូមទំនាក់ទំនង៖

វ៉យស៍ អូហ្វ ហ្គត់ រីខខតឌីង (VOICE OF GOD RECORDINGS)

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

WWW.BRANHAM.ORG